

بىلداو كراوهى

« پۇزى كوردىستان »

ئۇوارى كۆمەلمى پۇشنبىرى كوردى

- ۳ -

پەقىنە لە كىتىپى

« ھاجى قادرى كۆپى »

حاجی قادر

۴۶

شاعیری شورشگیر و پیشکه و تنخوازو
دیموکراتی نهاده وهی کورد

نووسینی

عبدالواسط تاهمیر شریف

پیشکی

دوكتور مارف خدنده دان

پیشنهاد

لیکولینهوهی زانستی له ئەدەب دا
ئارەزۇو و خەيال نى يە!

دوكتور مارف خەزىنەدار

كە خوتىنەر لە خوتىنەوهى ئەم پېشەكى يە دەبىتەوه ، دەگاتە ئەنجامىڭ و ئەوهى بۇ رۇون دەبىتەوه كە من لايدىنگىرى عەبدولسەtar تاھير شەريفم لە درى مەسعود مەمد^(۱) . ئەمە راستە ، بۇ يە هەر لە سەرەتاوه بە خوتىنەردى دەگەيتىم . دىارە ئەمەش لە بەرئەوه نى يە كە ئەم لايدىنگىرى نىزەدا بۇم چۈل كراوون سوودىيان زىاتەر لە لاپەرەي كۆوار و رۇزىنامە ، يَا كېتىيەتكى سەرىخىسى بەھۆى لەم روووهە چاپىي بىكم لە بابەت ئەھىپاپا چەوتانەي لە كېتىيەتكى « حاجى قادرى كۆپى » دا خۇبان دەنوتىن . ئەھىپاپا ئايىدىيەلۆجىيەتەي بىنكەي بىر كەردنەوهى مەسعود مەمدەد لە بىنچ دا لەگەل ئايىدىيەلۆجىيەتى ئىتمە رېڭ ناكەھۆى ھەروەھا لەگەل پىزىھە و بىركەردنەوهى عەبدولسەtar تاھير شەريفىش يەكترى ناگىرنەوه . بەلام گەلن لەھە بىر و باوهەرە كۆمەلايدىتى و فەلسەفى و لىتكەدانەوه و جۇزى بىركەردنەوه و بۇچۇوانانەي عەبدولسەtar لە مەسەلەي حاجى قادردا لەگەل ئىتمە رېڭ دەكەھۆى . لە بەر ئەھۆيە ، بەھۆى يَا نەھۆى ، من دەبىم بە لايدىنگىرى عەبدولسەtar ، نەھەكۈۋەتىنىا ئەھۆى ، بەلگۇ لايدىنگىرى ھەموو رۇشنىپەتكى سەرىھەست و دىمۇكراٰتى و پېشىكەوتىن خۇواز و سۆسيالىست و ئادەمزادىپەرسىت و زانستى پەرورە .

پېيوستە لەم ماوهەيدا ھەندى راستى رۇون بىكەمەوه بۇ ئەوهى لە دووايىي دا ئەم نۇرسىنە نېبىت بە بەلگە بۇ جىز و فرت و جانبازى و خۇبرىدە پېشەوهى ئەوانەي لە سەر سەد پەت يارى دەكەن .

بە كورتى و بە كوردى من دەمەتكە مەسعود مەمد دەناسىم ، پىاپىتكى قىسە كەرە ،

(۱) مەقامى زانستى ئەوهەندە پېرۋە لەھە مەزنەرە ئەھە كەسانەي ناوىان دەئ ، لە قەب و ناوى گەورەي بىن ناواوکى وەكى « مامۆستا » و « كاڭ » و هي تىيان بىتە بىنۇسىتىزى .

به لام زانا نی یه ، مه رجی زانایی قسه زانین نی یه ، به لکو ده رپنی زانیاری وزانستی به به شیوه یتکی رنکو پیٹک بوقئه وهی خه لکی سوودی لی و هر گرن ، یا که لکی بوقانستی خوی هبیع ، نه ک هر بوقئه مرق به لکو بوق دعوا رپژش . زانای راسته قینه ثه و که سه یه ده زانی چخون زانینی به خه لک ده گه یتکی ، ثه م گه یاندنه ته کنیک و پسپوری و شاره زایی یه ، گه لی جار زور زانیک بین که لکه ، به لام کم زانیک که لکی زیاتره ، چونکه یه که میان سه ری لی شیواوه و ناتوانی سوود به خه لکی بگه یتکی ، که چی دووه میان رنکو پیٹک و به رنامه ای تایه تی خوی هه یه خه لکی قازانچی لی ده کهن . مه سعوود محمد یه کیکه له تاقی یه کهم ، به لام له هیچ «زانستی» یتک دا پسپور نی یه !

من ئه م راستی یه م له سالی ۱۹۷۰ دا دوزی یه وه ، به تایه تی له مه جالی ئه ده بی کوردیا ، چونکه پیش ئه و سه رده مه ناویرا و چاپ کراوی نه ببو ، نه له ئه ده بی کوردی ، ئه زمانی کوردی ، نه سامانی نه ته وايه تی و خوینده واری کوردی . وا ببو له و سه رده مه دا بوقیه که مین جار له ژیانی ئه ده بی مه سعوود محمد (۲۳) لایه ره بوقی بلاو کرده وه به ناوی «که یفی ی جووانز قوی»^(۱) له و ووتاره دا در تزداد ری یتکی بین سوودی کرد و ده بوقیه که یفی ی سالیتکی هیجری بگوئته سه ر سالیتکی زاین و په نای بوقی سه رچاوه یتکی وه کو (أماره بهدینان العباسیة) بردووه ! .

ناچار ئه وهم بوقیون کرده وه که ئه م شته ده میتکه ساع کراوه ته وه و پیوست بهم هه مهوو قسه کردن و خوماندوو کردن نا کا ، جه دهولی تایه تی هه یه هه مهوو سالیتکی هیجری ده کا به زاین و پیچه وانه ش ، جه دوه له که له په یدا بونی میزروی هیجری یه وه دهست پی ده کا تا سالی ۱۹۸۰ ای داهاتوو . له ماوهی که متر له ده قیقه یتک ئه مه ساع ده بیته وه و پیوستیش به دهست نیشان کردنی سه رچاوه نا کا .

له پاش ده چوونی ووتاره که له «ده فته ری کورده واری» دا ، ناوی خوی بهم جوره نووسرا ببوو «مه سعوود محمد» به «مه سعوود محمد» ده خوینده وه و پی ای ووتسم : باوکم من «مسعوود محمد» م و «مه سعوود محمد» نیم ! که چی سی سالی پی نه چوو ببوو

(۱) «ده فته ری کورده واری» ، زماره (۲) ، بعبدا ، مارت - نیسان ، ۱۹۷۰ ، ل ۱۹ - ۴۱ . (ههندی قسه خوش و قوشمه ده یانورت ئه و ووتاره مه سعوودی کرد به گهندامی مه جمه عی علمی کوردی (۱۱) .

به ده مراستی مهجمه عی عیلمی کوردی^(۱) ، له هه مهوو کاروبارتکی زانستی دا تهناهت له فوئنیتیک و مونیتیکیش ، وه هندی ماموستا و ئهوانهی خویان به پسپوری زمانی کوردی داده نین له دهست و دایره‌هی مهجمه دهست له سه‌ر سنگ به ماموستای بین هاوتابی خویان دانا !

من مه سعود محمد مد وا ناسیوه . لیزه دا نامه‌وئ له مه بدؤیتم ، به لکو پشتگیری هه مهوو که‌سیک ده کم که بیروباوه‌ره دوواکه و توه‌کانی پهت بکاته‌وه .

ده میتکه عه بدولسه‌تار تاهیریش ده ناسم ، له که رکووک و له سه‌رده‌می شورشی ۱۴ ای ته موزی ۱۹۵۸ ووه ، ئه و سیاسی و من روشنبر ، له بزوونته‌وهی سیاسی دا له گهله يه که کارمان نه کردوده ، به لام له جموجولی کومه‌لایه‌تی و روشنبری دا به يه کتری گه يشتوون ؛ ج له لاوانی که رکووک له پاش شورشی ۱۴ ای ته موز و ج له دهسته‌ی به پیوه‌به‌ری کوچمه‌له‌ی روشنبری کوردی له پاش مارتی ۱۹۷۵ له به غدا .

هه رچنه‌نده من به ریسیاری بهشی ئه‌ده‌بی کتوواری «پوچی کورستان» م به لام له کتوواره که دهستوریک هه‌یه بیوه به ته قلید . ووتار و نویسینی ئه‌ندامانی دهسته‌ی به پیوه‌به‌ر له سه‌ر مه‌سئولیتی خویان بلاو ده کرتبه‌وه ، له گهله ئه‌وهش دا عه بدولسه‌تار تاهیر ووتاره‌کانی به من پیشان ده‌دا و پیشینیاره‌کانیشی وردە‌گرتم . لیزه دا من و ئه‌وه ، بوبیرورا ناراسته‌کانی مه سعود محمد مد له سه‌ر حاجی يه کترمان گرته‌وه . که ده لیتیم بیرورا مه به سم کومه‌لایه‌تی و فه‌لسه‌فی و سیاسی يه ئه‌گینا مه سعود له هه‌رسی به رگه‌که‌دا باسی لایه‌نی ئه‌ده‌بی حاجی نه کردوده ، له حاجی نه دوواوه و کوشاعیریک ، ئه‌گهه رئه‌مه‌ی بکردايه ، عه بدولسه‌تار تاهیر به ره‌نگاری نه‌ده‌بوو ، چونکه خوی به سووار چاکی مه‌یدانی په‌ختنه‌ی

(۱) بزیه ده لیتیم «مهجمه عی عیلمی کوردی» چونکه پسته‌ی «کتوی زانیاری کورد» له پوچی مانای ووشکانه‌وه هله‌یه ، هه‌روه‌ها دارپاشتیشی له پوچی دهستوری زمانه‌وه هله‌یه ، چونکه «کتوی» بقو کتوپونه‌وهی به زم و په‌زمی په‌ندان و له نیچه‌وان دانی عاشقان به کار ده‌هیزی ، هه‌رجی «زانیاری» شه نهک «زانیار» به مانای «معلومات ، ثقافة» هاتووه ، نه و کو «علم» که له کورزی دا «زانستی» ای بقو به کار ده‌هیزی . جا شه گهر شه و ووشانه‌ی بقو تم مه به سانه به کار هیزاوون ، وانه «کتوی» و «زانیار» راستیش بن ، دارپاشتی پسته‌که له پوچی دهستوری زمانه‌وه هله‌یه ، ده‌بی بنوسری «کتوی زانیاری کوردی» نه و کو «کتوی زانیاری کورد» .

مهرجه کانی لینکولینه وهی زانستی

لای من نووسینی کوردی شتیکی پیروزه . خویندنه وهی گهیشتونه پلهی ماخویا . له بهر ئوهه بی هه موو نووسینیکی کوردی . هه رچی بی . ئوهه بی بردەستم ده که وی ده یخوتنمەوە . بە دەگمەن پىڭ دەکەوی گیانم قورس بکا . با بی تام و بۇ بی ! با له گەل ئایدیپۇنوجى يەتم پىڭ نەکەوی ! من هەرتەواوی دەکم با ئارەز زووینتکی گیانیش لە ناوەوە نەبى ، ئەمە بۇ هەموو چاپەمەنی بىنکى كۆن و تازە و ئوهه لە دووا پۇرۇش دا دەردەچىن . بەلام كتىبى « حاجى قادرى كۆسى » ئەو پېچەی لای من شکاند . خەرېك بۇو خودا نەخواستە نووسینی کوردىم لە پىش چاوبكەوی و خوشم نەوی . ئەم كتىبىم بە سەر يەكەوە بۇ نەخوتندرايەوە . بەرگى يەكەمی نەبى . بەلام بەش بەش و پارچە پارچە و لاپەرە لابەرە هەموم خویندەوە و تىبىنى يەكانىم لە پەراوەزى كتىبە كە تومار كرد و لە پاشانا قەترە لە دەربايتکى ئەو پەراوەزانە كەوتە ناو ئەم قسانەی لىزەدا پىتشكەش بە خویندەوارانىان دەکم ، ئامادەش نىم تىبىنى يەكانى تر رۇزى لە رۇزان بلاو بکەمەوە ، چۈنكە لە هەرسى بەرگى كتىبە كە زىاتر دەبى . دىارە ئەمە كارنەكى بىن سوودە . پىتم وايد ناعىلىمەتى نووسەر و ئوسلۇوسي ناعىلىميانە هوئى قورسى و سەرتى و ئىسىك گرمانى و بىن تامى كتىبە كەن .

سى بەرگ كتىب بە ناوى حاجى قادرى كۆسى يەوە ، دەبى لینکولینە وە بىنکى زانستى بىن ، چونكە دونىای حاجى فراوان و بىن پايانە . بۇ ئەم كارە هەندى دەستور و ياسا ھە يە ، پىنۋەندى بە « فەلسەفە » و « ئایدیپۇنوجى يەت » و « خەباتى چىنایەتى » و « ھەستى نەتەۋايمەتى » يەوە نى يە ، ئوهه خاوهەن كتىب لىيان دەرسى ، هەرچى بە خەيالىشى دى لەم بىرۇ باوهەرە رەشانە ، بە نىسبەت ئوهه و ، بەرامبەر بە لینکولینە وە ئىلىملى وورتەنە يە ، هەرچى دەبى با بىن ! ئىتمەش لە گەل زمانى حالت مەسعود دەلىن دەرەبەگ لە كوردىستانى يە !! ھەتىو و مەتىو ناجىن بىن وەفان و سەرى حورەت بۇ ئەشرافة بلىمەتە خوتىن پاكە كان شۇرۇ ناكەن !! با ئەمە هەموو پاست بىن ، بەلام ئوسلۇوسي

- لیتکولینه وهی زانستی داوا له مه سعوود محه مه ده کا که پیزه وی ئه مانهی خواره وه بکا .
- ۱ - ده بیو ئو سه رچاوه يه که مهی که باسی حاجی کردووه و هه مه سه رچاوه کانی تریش تا سه ر ده می لیتکولینه وه کهی خوتی دهست نیشان بکا و لیان بدؤی و بیورپای برامبه ریان ده رپری . خو مه رجیش نی يه ئه شتانهی له سه ر حاجی نووسراون هه مه مهیان باش بن ، داوای لی ناگری که ده بیت مه دھیان بکا ، به پیچه وانه ده تووانی هه مه مهیان به درو بخاته وه و ناوه پوکی بیورپا کانیان پوچ بکانه وه ، به لام ده بیت ناویان بیا . چونکه ئه و يه که م که س نی يه باسی حاجی کردنی . سالیک يا دوو سال پاش مردنی ناوی که و توتنه سه ر لایپرەی چاپه مه نی کوردى و له هه مه شاعیر و نووسه رانی تری کوردیش به خته و هر تره له پووی ناو هینان وباس کردن و لیتکولینه وه و چاپ کردنی به رهم و دیوانی . لای خۆمان و له ئه و روپا .
- ۲ - هه مه باستیکی زانستی ده بیت هه مه ئه و جه و هه رانهی پیوه ندی يان به وه وه هه يه تییدا بن ، وه هه رچی پیوه ندی يان به باسه که وه نی يه ده بیت تییدا نه بن . لیزه دا پیوسته زاراوه کلاسیکی يه کونه کهی زانستی مه نتیق به کار بیتین ، ئه مه يان ره نگه مه سعوود تی بگا ، چونکه مه لا يه . زاراوه که «الجامع المانع»، به لام داخى گران زۆريهی ئه وانهی جزئی خویندەواری يان مه لا يانه يه ، له گەل ئه وهی ئه م «جامیعی مانع» له خەلکى تر چاکتر ده زان ، به لام هه رئه وان ئه م تیوری يه راسته له لیتکولینه وهی زانستی دا به کار ناهیتین . بۇ يه ئەگەر هه رسئی به رگى كتىيە كه بگوشين و «نا حاجی» لی ده ر بیتین ، سیپارەيتىكى بچۈوك له بايەت حاجى يه و دەمەنیتە وه ، ئىتر بوج به نارهوا ناوی ده نى « حاجى قادرى كۆسى »؟
- ۳ - نه بۇونى پەراویز لە كتىيەت لە حاجى بدؤى ، ئه وهی لە هه مه سەپەتىك زىاتى لە سه ر نووسراوه ، بەلگەی ئه وه يه کە خاوهەن كتىب كەلکى لە سه رچاوانەی باسی حاجى يان کردووه وەرنە گرتۇوه ، لەوانە يه تېيىنى يېتك بە خە يالما نا بىن ، ئه وش ئه وه يه کە دەشى خاوهەن كتىب سوودى لە هه مه سه رچاوە کان وەرنە گرتېي بە وهی نزمن و له خوار پلهی خویندەوارى ئه وون ، ئىتمە دىارە له گەل ئه و باوهەر نىن ،

به لام هه تا ئه گهه بېلگەش بۇ مەسعودى بىمەلتىن : داواي ئەوهى ئە دەكىرى
كە دەبىت ئە و سەرچاوانە ھەلبىسەنگىتىن و نزخيان پىشان بدا . با ھەرزانىش بن !
ھېچ نەبىت بۇ مېزۇوي باسەكە دەبىت باسیان لىيە بىكا . چونكە سىفەتى « زانايى » لە
مەسەلەيتىك دا نادرتە كەستىك ئە گەر شارە زايى يېتكى تەواوى لە مېزۇوي مەسەلە كە
نەبىن . دىارە ھەمۇو كەسىش ئە و پاستى يە دەزانى كە « زانايى » شىتىكە و
« زۆر زانى » شىتىكى تەرە !

٤ - حاجى قادر پىاوتىكى ژىر و خاوهەن عەقىدە و سىاسى بۇوه . ھەروھا شاعيرىش
بۇوه ، ئەم دوو سىفەتە ئە گەر چى تىك ھەلگىشىن و چۈونەتە ناو يە كەوه و جيا
كىردىنە وەيان كارىتكى دروست نى يە . به لام دەبىت بۇ مەبەسى تىك ھەلگە ياندىنى خوتىنە رە
خوتىنە وار لە يەكتىرى جىا بىكىرنە وە . خاوهەن كىتىب وە كو سىاسى يېتكە و ھەر چى بە
خەيالى دا دىت لە حاجى دوواوه . به لام وە كوشاعيرىتىك ھەر بۇي نەچۈوه ، نەدە بۇو
لە شىعى حاجى بىدوئى لە پۇوى پۇخسار و ناوه رۆكەوه ؟ ! لە بەر ئەۋەمىيە
نووسىنە كە بەرھەمېتكى زانىتى نى يە بۇ مەبەسى حاجى قادر وە كوشاعيرىتىك .

سەرچاوه بۇ لېتكۈلىنە وە لە حاجى

خاوهەن كىتىبى « حاجى قادرى كۆپى » يە كە مىن كەس نى يە باسى حاجى قادرى
كۆپى كىردىتى ، كە كىتىبىسى دەركەردووه بە ناوى حاجى قادرە وە باسى ھەمۇو شىتىك و
ھەمۇو كەستىكى كەردووه ، حاجى قادر نەبىن . ئەوانەنە باسى حاجى يان كەردووه پىش ئەو
گەل زۇرن .

لە گەل ئەوهى ھېشتىا بە تەواوى لە بىلىقىرىفایا لېتكۈلىنە وە لە حاجى نەبۇومەتە وە ،
بە لام دە تۈوانىم لەم ماوهىدە ئەم ناوانەنە لاي خۆمان پىشىكەش بىكەم كە باسى حاجى يان
كەردووه بە نووسىن^(۱) :

ئىحسان فۇناد ، بلهچ شىزىكىز ، پىرە مېزد ، پىرۇت ، تۈفيق وەھبى ، مەلا جەمەنلى

(۱) ناوه کان بە بىنى تىبەكانى ئەلفبائى كوردى پەزىز كراوون .

روزبهیانی، حمه رهش، حوتین حوزنی موسیرانی، په فیق حیلمنی، روستم، شوکور مستهفا، عه بدولره حمان سه عید، عه بدولسه تار تاھیر شهربیف، عه لاته دین سه جادی، عیزه دین مستهفا رهسوول، کامه ران به درخان، که ریم شارهزا، که مال فوئاد، عه بدوللا گوزران، گیوی موکریانی، مارف خه زنه دار، محمد مهد ئه مین زه کی، محمد مهد توفیق ووردی، محمد مهد عه لی عهونی، محمد مهد مهلا که ریم، نه جمه دین مهلا، هه ره کوئل تازیزان (جه لادهت به درخان). ئه مه جگه لهو شاعیره کوردانه که باسی حاجی یان کرد ووه.

لە رۆژهە لاتناس و کوردناسە کانیش ئەمانە :

۲ - له یه ک جیتکه ناوی علائیدین سه جادی هاتووه، ٿه وش له بابهت
گرانی یه و یه^(۳).

- ۳ - له دووجینگه ناوی هره کۆل ئازىزان (جه لادەت بەدرخان) هاتووه ، يەكەميانى له پىشەكىي چاپىي هەولېرى دىوانى حاجى وەرگەنۇوه و خۇرى ماندۇو نەكىدووه بىگەرىتىوه بۆکۆوارى «ھاوار» و تەماشاي ئەسلىكە بىكا^(٤) ، دووهەميان دووبىارە كىردىنەوهى يەكەميانە^(٥).

(۱) من لهوه دلنيام که گلهينکي تر ههن باسي حاجي يان کردوه و ههو سه رچاوانه‌ي تيان دا نوسسيوه ، جاري دهست من نه‌گه و توون.

(۲) حاجی قادری کوئی، بہرگ ۳، ل ۱۱۱.

(۳) سه رچاوهی پیشوا، به رگ ۲، ل ۶۱.

(۴) سه رچاوهی پیشوا، بگرک ۱، ل ۶۸.

(۵) سرجاوهی بیشوو، بهرگ ۳، ل ۶۱.

۴ - له يه ک جينگه ناوي مخه مه د ثمین زه کي هاتووه ، ثه ويش نهوه کروه ک يه کيک باسي حاجي کرديت ، به لکو زئي پچووکي به « زئي کويه » ناو بردوه^(۱) .

۵ - له سی جينگه ناوي مخه مه دي مه لا که ريم هاتووه^(۲) . هوي ثم بايه خ دانه نازانين چي يه ، ئمه مه يه كمه مين كمه سه باسي حاجي کرديت و مه سعوود مخه مه د وه کو سه رجاوه ييک و هري گرتبي . به لام ديسانه وه سه يره له کويه ، له هه مموي دا (مخه مه دي مه لا که ريم) ي پى ووتوده . زور سوپاس كه « مهلا » ي له باوکيشي و هرنه گرتويه وه . لاي مه سعوود مخه مه د مه سه له عيلم بى يا عيلم نه بي ، ثه گه رچي ناوي كه س ناهيتنى . به لام كه ناو ديتى به خه رواز « شيخ » و « مهلا » و « بهگ » و « پاشا » و « مامؤستا » به كار ده هتيتنى . به لام نازانى برق بى « مخه مه دي مه لا که ريم » ئمه مه نه کردووه !؟؟!! ..

له عيلم دا جيني ئه و ووشانه ي بى چلکاو خوارى و ماستاو سارد كردنوه به كار ده هتيزن به قسمى به جى و بيروراي به كه لک و سوود به خش . بى ده كه نه وه ، زانا و پوشنبير و ثرى پاسته قينه له پيتوهندى ي كومه لا يه تى دا « تواضع » له گەل خوار خوارى دا به كار ده هتينى و لووت به رزى له گەل سه رووي خوارى ده نوتتنى^(۳) . به لام ئه وانه ي سهربى سه رووي خزيان شۇر ده كەن و كېنۇوشيان بى دەبەن و دەشزانى شاياني ئه وه نىن ئىتىھا زىن . وە جاريتكى تر پچووک دەبنە وە كە وا دەزانى ئه وانه ي لە خزيان نىمئىن دەبى سەريان بى شۇر بىكە نه وه .

(۱) سەرجاوهى يېشۇو، بېرىڭ، ۱، ل ۳۷۳.

(۲) سەرجاوهى يېشۇو، بېرىڭ، ۳، ل ۲۳۳، ۲۳۵، ۲۶۲.

(۳) لە سال ۱۹۶۱ هاوريتىگان لە بەغدا كە هيشتا قوتابىي كولىنجى ئەددە بىاتى بەغدا بۈون ، كېنېتكى بە دىيارى يېشكەش بە تاها حوسىتى بەناوبانلىك كرد ، لە وەلامى سوپاسگوزارى دا كاراتىكى بۇ ناراد بۇ لە سەرى نۇرسى بۇو : « سيدى الاستاذ.....»، هاوريتكەمان دىيارە بە قوتابىي قوتابىي ئە نەدەشىا .

هۆی ئاوارەیی حاجى^(۱)

کۆیهی کلاسیک ناوی گەل شاعیرمان بۆ دهور دەكته وە ، بەلام گەورە ترینی ئەمانە سئی شاعیرە کە دەبى لابەرەی زۆر و تاییەتى يان بۆ تەرخان بکرى لە مىزۇوی ئەدەبى كوردى دا :

- حاجی قادری کۆسی . ئەگەر کۆزبەی شاریش نەبى با گۆرچەرە جى نزىك بە و بى ، واتە ئەویش بە وتنەی مامۆستاي خۆزى نالى لە گۈندەوە كە و تۇتە شار ، وەکو ئەوە ووانەيە باوکىشى نەدېبى . لە زۇر شىتى تىريش دا وەکو نالى يە^(۲) . لەم بابەتە وە خۆزى دەلى :

بۆكم نەممەد بۇ ناوى فيکرم دى

خەلقى لادى بۇو دايىكى من فاتى^(۳)

- كەيفى ، لە مىزدىمندىيەوە بۇوە بە كۆسی . ئەگەر لە لادىنكانى جووازقۇوه هاتبىنى ، يَا لە لادىنكانى شارەزۇورەوە . ئەمەش تىرىنگى نى يە ، كاپرايتىكى كلاش خۇوارى ئەم كوردىستانە بۇوە . ئەویش يەكىنەكە وەکو نالى و حاجى .

- شىيخ رەزا ، لەندەھۆر و شاعيرى بە تۇواناى ئەدەبى كوردى يە ، لە چىنى سەرەوە و خۇوارەوە بۇوە . لە بىنچ دا لە چىنى سەرەوە بۇر . بەلام چاۋچىنۇكى دەرەبەگى و پىتەندى ئالەبارى ئەو چىنه لە لايمەن نىزىكتىن كەسى يەوە لە چىنى سەرەوە هيئىزايە چىنى خۇوارەوە . شىشيخ رەزا ئەوەندە ئەركۈوكى و سەلەمانى بۇوە ئەوەندەش كۆسی بۇوە .

(۱) نه و ووتاره‌ی به ناوی «نالی و حاجی و کهیفی چهوساوه و قوربانی‌ی ببری روشن و چاکه‌ی چینی دهره‌به‌گ یوون» که له کزورای «رژیزی کوردستان»، زماره ۳۵، ۳۶، ۱۹۷۶، بالا و کرایه‌هه برو به برزخه‌ییک و سرچاوه‌ییک له‌گدال تیسینی‌ی هاوزی و دست و زانایانیش هم‌مویان چهونه ناو ئەم پیشه‌کی ووه.

(۲) نه و شهدۀ یهی بق بنده‌مالی حاجی دانراوه له چینی خواره وه نایاباته سدره وه ، و کو له شه‌جهره که خۆی دا دور ده که وئی . بروانه : (گوفاری کۆزى زانیاری کورد ، بەرگى يەکم ، بەغدا ، ۱۹۷۳ ، ل . ۳۱۸).

(۳) کومندله شعری حاجی قادر کمی، په‌غدا، ۱۹۲۵، ل. ۳۸.

ئەم سى شاعىرە بە پىزىز لە پاش نالى ئەوانىش كەوتەنە وولاتى ئاوارەيى ، حاجى و كەيفى وەكۆ نالى بى سەر و شۇتىن مانەوە . بەلام شىخ پەزازا كەپايەوە نىشتەن ، دەلتىن جارىتكى تىرىش چووە بۇ ئەستەمۈول . واتە دوو جار . ئەنجامى لە وولات بۇو و مىدىن و ناشتىنىشى لە بەغدا و تەكىھى شىخ عەبدۇلقدارى گەيلانى بۇوە . چۈونە كەى شىخ پەزازا بۇ ئەستەمۈول وەكۆ چۈونە كەى ئەۋانىز نەبۈرە .

که س نی یه حاجی به نیشان پهروه دانه نی . دیاره یا له پیش چوونه نهسته موقوفی بوروه به نیشان پهروه و لهوئ ئم گیانه بھهیزتر بوروه . یا له پاش چوونه نهسته موقوفی گیانی نیشان پهروه ری پهیدا کردووه . ئیمه له گەل ئوهین له پیش چوونی شیعری سیاسی و کۆمه لایه تی ووتلوه . لەم ماوهیدا مەبەسیان ئوهن نی یه سەردەمی بۇونی حاجی بە نیشان پهروه دیار بکەین . بەلکو مەبەسیان ئوهن بەد شوئن ئەو ھۆيانه بگەرتىن كە پالىان بە حاجی يەوه نا وولات بەجى بەتلى و هەولى گەرائەنوه نەدا ؟

جاری پیش نه و ده بی حاجی بکه م به دو و به شی جیاواز . نه مه م نه مرق نه کردووه ،
نه لکو زاده ه بیری نزیکه ه بیست سال نه مه و هرمه که هینشتا قوتا بی کولیجی نه ده بیانی
به غدا بوم . له پیشه کی کومه له شعری "پرازی نه نیایی" هه ردی و توومه ، شعره
کلاسیکی به ته قلیدی به کانی حاجی . و اته غه زه له کانی له پریزی پیشه وهی غه زه لخوانه
کورده کانی داده نی . به لام شعره نیشتمانی به کانی له ژووی هونه ری به وه له رو لاوازن^(۱) .
حاجی پیوستی به وه نی به لم لایه نه شه و شاعیر بی . نه گه ر بشیه وی هر نابی به
شاعیر . خوشی ده رکی به وه کردووه . نه وهی ئاشکراشه که ره ستهی نه و شعره نیشتمانی یانه
که ره ستهی راسته قینه شعر نین و بیوئه ده دست ناده ن و هی به خشان . به لام حاجی
نیشتمان په روهه و سپاسی بینکی بی گه رد و دلسوزی نه ته و که یه تی ئالای پیشکه وتنی له
کومه لی ده ره بگی دا . هه لکردووه بز پیشه وه بردنی کورده واری به ره و کومه لیتکی
پیشه سازی بور جوازی دیموکراتی سره بخو .

نیمه به حاجی ده لین شاعر و سیاسی، ووته کهی پیشوومان له بهر تیشکی ثم دوو زاراوه یه «شاعر» و «سیاسی» دووباره ده کهینه و، واته حاجی یا پیش چونی بزو

(۱) محمد همدمی، رازی تهیابی، بغداد، ۱۹۵۶، پیشگفتاری، ل. ۵.

ئەستەمۇول بۇوە بە سیاسى يا پاش چوونى . بۇ شاعیرى يەتى يەكەش دىارە لە پېش چوونى
بۇ ئەستەمۇول شاعير بۇوە .

دۇوبارە و زیاتریش دەپەتىنەوە كە حاجى شاعیرىنىكى بەرز بۇو . يەكتىك بۇو لە
قوتابى يانى پىزى پېشەوە قوتابخانە ئالى . لە دەورەد شعىرى زۆر لە كۆپە هەبۇو ،
بەلام لىزەدا دەبى كەيەن و شىتىخ رەزا لە ناو ئەواندا دەركەين ، ئىترشاسووارى مەيدان
تەنبىا حاجى بۇو . پلەي ھىچ شاعیرىنىكى ترى ھاواچەرخى نەگە يېتىبۇوە پلەي حاجى .
دەبى ئەو شاعiranە لە پرووی ھەست و خوستى ناوهەوە خۇيان دوو بەش بۇو بن .
بەشىنگىان ئەو شاعيرە موتهوازىع (متاپسۇع) انه بۇون ئەگەر يەكتىكى وەكوحاجى دانى بە
شاعيرى ياندا ھەتىباي ئەو پەرى شانازارى بۇوە بۇيان . بەلام بەشكەي تر لە ناخى
دەرۈونەوە حەزىان لە حاجى نەكىردووە . چونكە ھەرى يەكە لەوانە حاجى كەلە شاعيرى
بە مونافىسى خۆزى داناوه . لەوانە يە ئەم ناھەزىركەنە بە ئاشكىرا نەكە وېتىتە پوو و نەبۇويتە
ھۆزى بەرىرە كانى يېتكى دىيار ئىزەدا و لە سەرددەمەدا حاجى ئەگەر سیاسى بۇویى يَا
نەبۇويى مەسەلە كە تىك ناچىن . ھەر ئەوهندە ھەيە ھەندى ئەو شاعiranە خۇيان بە
شاعير داناوه حەزىان لە حاجى نەكىردووە . بەلام دىارە بەرەپروو بەرىرە كانى يان
نەكىردووە ، سیاسەتىكى ئاگىرى بىن كایان لەگەلدا بەكار ھەتىناوه و تەنگىان پىن ھەپلىنیو
ۋىزىان ئەنلىكى دەردى بىن كەسى و ھەزارى . وەكوحەنگىزنىكىش ئامادە بۇوە كە وولات بەجى
بېتلىن . لەوانە دەردى بىن كەسى و ھەزارى . وەكوحەنگىزنىكىش لە چىنى خۇوارەوە
كۆمەل . ھەرودەن وەكوحەنگىزنىكىش ئامادە ئەو نەبۇوە بۇگۈزەران و ۋىزىان خۆشى
ملى شۇپ بىكا . تا بېتىتە يەكتىك لە ئەندامانى چىنى سەرەوەي كۆمەل . ئەمە ئەگەر يەكسەر
خۆشى كەللىكى لى وەرنە گرتايە . دەيتۇوانى بىنچىنە يېتكى چىنایەتى دروست بىكا بۇ منداڭ و
نەوەي پاش خۆزى بەجىنى بېتلىن . چونكە ئەوانە ئەوانى بە شىتىخ و بەگ و حاجى و مەلا و
ئاغا دەرچووە لە باب و باپىرانەوە وەربان گرتۇوە . كە ئەمانەش لە نەزىداددا ھەر رەش و
رۇوت بۇون . ئەم قسانە ھەمووى ئەگەر حاجى تەنبىا شاعير بۇویى و سیاسى نەبۇويى .
بەلام ئەگەر ھەر لە كوردىستاندا سیاسىش بۇویى ، ئىتمە ئەم رايە پەسەند دەكەين ،
ئەوا نەوە كەچىنى سەرەوەي شىتىخ و مەلا بەلكو دەرە بەگىش حەزى لە چارە ئە حاجى

نه کردیوه. مهشه له نیزه مهشه لهی چاکهی چینی سهره وده به گشتی له سه ر حیسابی رهنجی چینی خرواره وه.

حاجی بیک له لاییٹ شاعیرنکی ههره بهرز بوویت له غه زه لخوانی دا و له سه رووی
همو شاعیرانی ترهوه بوویت و له لایینکی ترشهوه شورشگیتپک بوویت بیروپاکانی
جی یان به تخت و تاراجی دهره به گ و زه بر به دهستان لهق کردبئ نابئ خوشوه وست
بوویت ، بهره و رووش پئی نه و ترابی نالی ئاسایی پاش مله ئه و رقه یان بهرام به ری
ده بیرون .

دەمیتىتەوھ سەر ھەندى پېۋەندى ئى كۆمەلایەتى ئى تايىھتى لە كوردىستاندا . ئەوش
ئەوهىيە كە خوتىندهوار واتە فەقى و مەلا نەوهەكۇ لە ناو خەلکى نەخوتىندهوار و رەش و
پرووتدا بەلکو لە ناو كۆمەل مەلاكان خۇبىان و ئاغا و دەرە بهگىش پىزىيانلى نراوه . جا
ئەمە بىن گومان لە رووى ئايىھەيە . چۈنكە مەلا قورىتاني خودا و پىنغەمبەرى ھەلگرتۇوە .
لە پاش ئەمە كىرددەوە يېتىكى يەكجار بەرلىزى تېرىش بۇوه ، مەلاكان زىنە لە پېتىست بېرىزى
يەكتىرى يان گرتۇوە ، بە تايىھتى فەقى و مامۆستا . يَا مامۆستا و مامۆستا تاڭە يىشتۇنە رادەيىك
ئەگەر مەلايىنچى رۇزىنىڭ لە پاش مەلايىنچى تىرىجىزە وەرگەرتىسى ھەرگىز خۇى زۇر لەو
پىجۇوكىز گرتۇوە و دەستى ماج كىردووه و چەند ھەنگاۋىنىڭ لە دوواى رۇشتۇوە بە قورىيان و
فەرمۇوتان لەگەلتى دوواوە .

دیاره ئەمە دوو رووپەتى يېتكى زۇرىشى تىندا بۇوه . هەر ئەمانەش لە ناو خۇياندا له پاش دەست ماق كىردىنى ئەمەلايە يا ئەوشىخە بە «مەلعوون» ، «فەرمەسۇن» ، «ھەزار شەيتان لە بن مىزەرى دايە». لەم دووايىيەش «پىاوى ئىنگلىز» ناوابان بىردووه . حاجى قادر كە مەلا بۇسى دیاره بۇ ئەۋىش ئەم پىزىڭرتىنە بىرۇ گەشى يە ساختە يە لواوه ، بەلام لە ناوهە و دەررووندا پىچەوانە ئەوه بۇوه ، يېايى و نەبۇونى دلسوزىش لە و مەيدانەدا ئاشكرا به .

خه باس و تینکوشان بُوگُورپنی کومهٔل له هه موو زه مانیک دا بووه و ده بئی به رده وام
بئی، ئه مه راستی یتکی میزورویی به. بهو پئی يه له پُرُزگارنیک دا که ناوه راستی سه دهی
نو زدهم بووه و له جيگه یتک دا که ناوچه‌ی کويه‌یه ثالای خه باسی گورپنی کومهٔل حاجی

هه لی کردوو. که خه بات له ناوه وه بی ، ده بی دوو شتی دری یه کتری له ناوه وه بی ، ده بی دوو چین یا دوو کومله خه لک به رامبه ریه کتری بووهستن ، ئهنجامی ئه م خه باته بو چاکهی یه کتکیان و خراپهی ئه ویتیان ده بی ، لیزهدا ئاشکرا یه خه باتی حاجی له دری کنی بووه ! ئیز چون ده بی که ده سه لات به ده ست ده ره به گ بی و ئه ده ره به گهی نویته ری پاسته قینهی سولتانی عوسانی و شای عهجهمه و شیخ و مهلای سه ره وه ش سوئند خور و پارتزه ری رژیمه کهن و بیون به یه کیلک له و چینه . ئه مه هه مموی هیچ نه بی له رووی ثابوروی یه وه . ده لیتم چون ده بی حاجی یان خوش وستبی !

ئه مانه به دل . رقیان له حاجی بووه . به لام راسته و خو و به ره و پو پیلیان نه گرت وه و فری یان نه داوه ته ده ره وه . به لکو بنجیتکی وايان بو دروست کرد ووه به یئی خوی بختیه ده ری ، وه ئه مه زیاتر هانی حاجی داوه که له خه بات دابی بوز رزگار کردنی ئاده مزادی کورد له چه وساندنه وه . له بابهت ئه و پرسیارهی که چاره نووسی حاجی بوج و دکو چاره نووسی نالی نه بیو له مه لبندی ئاواره یی دا ؟ واته که نالی له کورستان ده ره ده ره بو وه ک بردی بن گومه کهی لی هات . به لام حاجی هه والی سه ردہ می ئاواره یی ده زانی و ته نانهت خه بھری مردنسی له روزنامه بلاو کراوه ته وه ، له پاش مردنی به سائیک شیعریشی که وتوته ناو روزنامه و چاپ کراوه وه^(۱) . ئه مه پیویستی به لیکولینه وه یتکی تاییه تی هه یه .

حاجی شاعیری ده ره به گی نی یه

مه سه له ئه وه نی یه فلا نه مه لا پیاوی باش بووه ، یا فلا نه ئاغای وه ک ئه مین ئاغای حه ویزی پیاوی چاک بووه و شاعیری خراپیش نه بیو . له هه ممو دهورنکی کومه لی چینیا یه تی دا ده وله مهندی باش و هه ژاری خراپ هه یه . به لام ئه مه ده ستوری گورپانی کومله که نی یه . نایینی و ولاتی سوچیه تی سویسیالیست به چاوتکی چه نده به رزه وه

(۱) روزنامهی «کورستان» ، قاهره ، رمارة (۳) ، ۲۸ می ۱۳۱۵ [۲۰] مایسی . ۱۸۹۸ ، ل ۳

تماشای په ترقوسی قهیسری ده کا و ناوی ناوه په ترقوسی معزن و همه میشه مومی پیروز که «ئاگری نه مرای پین ده لین له ژیز په یکه ر و سه مرقه دی دا گبرساندووه ، که چی هر له و سردهمه و که لیکیش پاش ئه و نوه کو ته نیا پیوهندی ده ره به گی کومنی رووسای کونی به پیوه ده برد ، به لکو پیوهندی دیلی یه تیش مابوو ، زه وی له گه ل کزیله و عه بدہ کانی ده فرقشرا .

گومان له ودا نی یه که به رهه می همو شاعیرتک به گشتی وتهی بیرو باوهه و دل و ده رونی یه تی ، به لام هر به رهه می تکیش کاری تایبه تی خوی هه یه له میزووی ئه ده ب دا ، ئه و میزووی بریتی یه له و وزعه سایکوتوجی یه و میزاجی که شاعیر بیروپا و خه یال وتهی تیدا ده کا به به رهه م . پیاو ئه گه ر خایهی له گه لابکری ، گه رما و گه رم دهستی برو و ماوهی هه بین تولهی خوی به جوزنیک ده کاته و که کاره ساتی له دووادا بی ، به لام ئه گه رینگهی لبکیری هه چلوونه کهی به رهه داده مرکیته و ، ژیز هر چنده زیان رۆزگاری به سه ردا برو ائه ونهنده سار دتر ده بیته و تا رۆزیک له بیش ده چیته وه .

شیعر جیهان و زیانه ، ئه ونهنده واقعی یه خوی پین ناگیری هر که گه بیشت ده بین بته قیته و بیته به رهه می تکی جوان و بینه ده رهه و . وه کو ئه و زنه ژگ پره وا یه که زانی خوی بین ده بین مندالی بی و ئه و ئیسانه زیندووه بلیمه ته بینیته ده رهه و . بەلی ! بق شاعیر هه یه به ناهه ق توره بی و ئه مه بیته هه وتنی شیعتک . به لام بقچ ده بین ئیمه حیساب ته نیا له سه ئه و تاقه شیعره بکه بین له گه ل شاعیرا ؟

من لم ماوهیدا مه به سه ئه و نی یه ئه گه ر شاعیرتک باسی رهش و رووتینکی کرد له سه رهه مه موحا که مهی بکه م . ئه مه بیان شتینکی زور ته بیعی یه و پیوستی زیانه ، به لام ئه و شاعیره ئه گه ر باسی ئاغاییکی کرد ، لیزه دا ئه گه ر به راستی بین و زیانه ئه ده بی خوی هه مه بق ئه وه ته رخان کردنی ئه وا من له عنه تی لب ده ده م ، به لام ئه گه ر بق جاریتک و دوو جاریش بین ئه وا پیوسته لبی وورد بیمه وه و بین ترسیش ده بین ئه نجام بخه بینه پوو جا چاکهی شاعیری تیدا ده بین یا نا ئه مه بیان به رامبه ر به راستی گرگنک نی یه .

به لای ئیمه وه حاجی قادر شاعیری راسته قینهی نه ته وهی کورده ، ئه و نه ته وهی

رەش و پرووتى لى دەر بېتى جەوهەرى نەتەوايەتى تىدا نامىتىن . حاجى بە شانازى يەوە ناوى
ھەموو شاعير و ھونەر وەرى كوردى پىش خۆى و دەور و بەرى خۆى بردۇوە ، ھیواي بە¹
شۇرپشىگىزىنى ئەو سەرەدەمە مىژۇوى كورد بۇوە كە شىتىك بە كەن بۇ
نەتەوە كە يان ، ھېزىشى بۇ سەر دەر وۇشى و لايەنى سەلبى مەلايەتى ئاشكرايە .

حاجى زۆر واقىعى بۇوە ، لە بەر ئەۋەيدە زۆرتى باسى چاکەرى پەش و پرووتى كردووە ،
چۈنكە ئەمانە چاکەيان زۆرە و كەمترىش باسى چاکەرى ھەندى لە نۇئەرانى چىنى
سەرەوە كەردووە چۈنكە چاکەيان كەمە و پىاوى چاکىشىان كەم تىدا ھەلکە و توووە .
من لېزەدا نامەوى باسى ئەملايانە بىكم . ئەوانەي حاجى مەدھى كەردوون ، نەك
لە بەر ئەۋەيدە كېنىڭ بلىن دەر بەگ نىن . ئەگەر وە كو چىتىك دەر بەگىش نەبن ، نۇئەرانى
پاستەقىنەي چىنى دەر بەگن ، چۈنكە پارىزگارى ئەگەر وە كو چىنەيان كەردووە ، بەلام
كە حاجى لە ھەلۇتىتىك دا مەدھى كەردوون دىيارە ئەوانە لە سەر ھەق بۇون ، زىاتىش لە²
بەر ئەۋەي خۇتىنەوار بۇون ، خۇتىنەوارانىش كە فەقى و مەلاي ئەملاي سەرەدەمە بۇون لە³
نۇوان خۇياندا گەلن پىزى يەگىزى يان گەن تووە ، خەلکى تىش بە چاوى بەرز تە ماشىان
كەردوون .

حاجى يادى ھەموو شاعيرانى كەردىتەوە ، ئەوانى بە جەوهەرىتك لە جەوهەرە كانى
بۇونى نەتەوايەتى داناوه ، بەلام بە پىتچەوانە تەنبا باسى دوو سىن ئاغايى كەردووە لە⁴
پۇويىكە و دەبى ئافەرىنى پىن بلىن . ئەمین ئاغايى حەۋىزى پىش ئەۋەي پىاوى باش بىن
شاعير بۇوە ، بەلام مناسب ، ئىتمە بىروراى حاجى بەرامبەر خۇتىنەوار و شاعير دەزانىن
چى يە ، دىيارە حاجى تە ماشى لايەنە گشتى و شەعبى و پىتىستى يە كەي ئەمین ئاغايى
كەردووە كە شاعيرى يەت و خۇتىنەوارى يە ، ئىنجا حەماغانش بۇ دەبى مەدھ نەكىز با ھەر
زرووفىتكى كەردىتى بە دەولەمەند و لە سەر حىسابى پەش و پرووتى كورد بۇونى ، دەلىم بۇ
دەبى مەدھ نەكىز ئەگەر گەرانى دابى و ھەندى لە دەركى عەمارە كانى بۇ خەلکى پەش
و پرووت بىكانەوە ، با بەم مالە ماندۇوش نەبوبى و ئارەقى بۇ نەپشىنى . دىيارە ئەمە
كەرده وەيتىكى مەرقايمەتى يە . ھەر وەها خاسىيەتىكىش نى يە لە خاسىيە تەكانى دەر بەگى ،
بەپى يە حاجى مەدھى دەر بەگى نەكەردووە ، بۇنە ھەموو ھە ولدانىك بۇ دىزىنى حاجى

و ده رهیتانی له ناو پیزی رهش و رووت و قهیدکردنی له ناو ده فته‌ری جیهانی ده ره به‌گی
ناله باری دوواکه و تنوودا کارینکی به‌جئی نی به .

حاجی له شورشگیز و دوزمنی ده ره به‌گی به‌ولاده هیچی تر نی به ، نه‌گهه مه‌دحی
نه‌ندی له نوینه‌رانی ثه و چینه‌شی کردبئی به لایه‌نی ثبسانی ثه‌وانی هه‌لداوه ، چونکه
حاجی دژی گرده‌وهی چینی سه‌ره‌وهی به گشتی ، دیاره له هه‌موو دهور و زه‌مانیکیش دا
چینی سه‌ره‌وه پیاوی چاککی لع هه‌لده‌که‌وهی و چینی خواره‌وهش پیاوی خراپی هه‌یه ، نه
نه‌و چاکه که‌مه چینه‌که له زوم و زوری و کتونه‌په‌رسنی پزگار ده‌کا ، وه نه نه و خراپه
که‌مه‌ش ناوی چینی خواره‌وه ده‌زیرتی .

له سه‌رانس‌ری دیوانی حاجی نه‌وه ده‌رده‌که‌وهی که دژی ده‌روئشی و سوْفیزم بوروه ،
به‌لام نه‌گهه جار جاره مه‌یلی بز ته‌ریقه‌تی قادری بوروی و باسی کاکه‌حمده‌دی کردبئی ،
هه‌روه‌ها دژی ته‌ریقه‌تی نه‌قشب‌ندی بوروی و دیسانه‌وه مه‌دحی خالیدی شاره‌زووری
کردبئی له به‌رئه‌وه بوروه چونکه شیخ مارفی نوادی و حاجی کاکه‌حمده‌د مه‌لاو زانای تایینی
بورو ، خز حاجی گله‌یشیان لع ده‌کاکه بتوچ به کوردی نه‌یاننووسیوه ! ! به‌لام له به‌رئه‌وه
مه‌دحی خالیدی شاره‌زووری کردووه چونکه یه‌کینکه له سه‌رده‌که‌کانی نه‌قشب‌ندی نه‌وه‌هی
له سه‌ره‌تای پرتوپاگه‌نده بتوئه و ته‌ریقه‌تاه به‌ریه‌ره‌کانی کراوه و وه‌زعی له لیزی دا بوروه و له
نه‌نجام‌دا ئاواره بوروه و له شام مردووه . وه له به‌رئه‌وهی یه‌ک دوو پارچه شیعریشی به زمانی
کوردی شیوه‌ی گتوزان و وتووه . با نه‌وه شیعرانه بین تام و بتوش بن . به‌لام ده‌بئی نه‌وه‌ش
بزارئ له دووایی دا یا ههر له ده‌ریوه‌ری خالیدی شاره‌زووری دا مه‌سه‌له‌ی کلودیوس
ربیع و گه‌شته‌که‌ی به‌غدا و کوردستان و شیازی و هاتنه ناوه‌وهی کومپانیای هیندی
پوژه‌هه‌لات له‌گه‌ل ته‌ریقه‌تی نه‌قشب‌ندی به‌رامبهر به ته‌ریقه‌تی قادری و پیته‌ندی له‌گه‌ل
ده‌وله‌تی عوسمانی و به‌ریه‌ره‌کانی له نیوان چاکه‌ی ئیمپیراتوری‌یه‌تی به‌رتانیا و ده‌وله‌تی
خه‌لافتی موسولانان . نه‌مه هه‌مووی مه‌سه‌له‌ی گرنگه له چاره‌نوسی دووایی نه‌نه‌وه‌هی
کورد ، دیاره نه‌مانه جاری مه‌زوووعی باس نین ! ! .

له ماوه‌یه‌دا ده‌بئی نه‌وه‌ش بتوتری نه‌گهه رئم ده‌روئشی به لایه‌نی ئیجابی بوروی
نه‌وه‌هه‌په‌نگ دانه‌وه‌هی له نه‌ده‌ب دا ، لایه‌نی سه‌لبی گه‌لی زوره و یه‌کینکه له و هزیه هه‌ره

گرنگانه‌ی که بیون به پژمرده‌بی میله‌تی کورد. ملاکان همیشه هولی نهوده‌یان داوه
که ملایه‌تی واته «شروعه‌ت» له ده رونشی واته «ته‌ریقه‌ت» جیا بکنه‌وه، به‌لام
ملایه‌تی نه‌گه رله ناو ده رونشی دا نه‌تووایته‌وه زورلی‌یه و نزیکه، دیاره پیوست به‌وهش
ناکا بلین بازار بیو و دابهش کرا بیو، له نیوان هردوو ته‌ریقه‌ت و ملایه‌تی نزیک
به‌وهش.

من باوه‌ر ناکه‌م شاعیری وا هه‌بی. به مه‌رجن پیشه‌ی شیعر بی و به‌رهه‌میکی زوری
که وتبیته ناهووه، هه‌موو جزوره شیعرنکی نه‌ووتی، که شاعیریش هه‌موو باهه‌ته شیعرنک
بلان. دیاره ده‌بی هه‌موو که‌سیکی رازی کردبی، که هه‌موو که‌سیش رازی بکا، ده‌بی
باوه‌ته بیتیه‌ازی‌تیک بی، به‌لام ئیمه وا نه‌ماشای مه‌سه‌له‌که ناکه‌ین، چونکه نه‌گه روا
نماسا بکری، نهوده‌کو ته‌نیا شاعیرانی کورد، به‌لکو زوری‌یه هه‌ره زوری شاعیرانی
جیهانیش ده‌بی خه‌تینکی پاست چه‌پ به سه‌ر خویان و به‌رهه‌مه‌کانیان دا پایکیشین.
مه‌سه‌له‌ی ئه‌م شاعیر و خوینده‌واره را بردووانه بی گومان جیاوازه له‌گه‌ل
خوینده‌وارنکی تازه‌باوه‌ت که تپل بز هه‌موو که‌سیک و دهور و زه‌مانی لی ده‌دا، لای
شوره‌بی نی‌یه چزکی دابدانه‌وه و کرپوش بز هه‌موو جزوره بتیک بیا، به‌لام ئه‌و کاته‌ی
بته‌که ده‌شکیتیزی جاری فرمیسکی بز ده‌ریزی چونکه باوه‌ر به شکانی ناکا. که به ته‌واوی
بزی ئاشکرا ده‌بی که شکاوه نامه‌رداوه به پی ده‌چیته سه‌ر بی شکاوه بزه‌وهی وورد و
خاش‌تری بکا.

ده‌لیتم حاجی و هه‌موو شاعیره‌کانی ترمان ناچنه ریزی ئه‌م جزوره خوینده‌وارانه‌وه،
چونکه له و‌زیعیکی سایک‌تولوچی تاییه‌تی و له سه‌ر هق چاکه‌ی ده‌ره‌به‌گیک
بزوواند وونیه‌تی که سه‌رچاوه‌ی ئیله‌میان بته‌قیته‌وه، ئه‌مه و دیاره وتنه‌ی شیعری جزوره
(مطلق) ینکی تیدایه و له رووی هونه‌ریشه‌وه نرخی خوی‌هه‌یه، جا ناوروکه که چی
ده‌بی با بیسی!

بز به‌لگه شاعیرنکی گهوره‌ی وه‌کو نالی باسی جینگه شارراوه‌که‌ی مه‌ستوره‌ی به
جووانترین شیعر کردووه، له لایه‌ن هه‌ندی که‌سده‌وه په‌سند نه‌کراوه، ده‌لین چون ده‌بی
باسی ئه‌و شاعیر و خوینده‌وار و شازاده و شازنه گهوره‌یه به‌م جزوره بکا!؟. یا شاعیرنکی

گهوره‌ی تری وه کو سالم تورکه عوسمانی یه کان له نیوه‌ی دووه‌می شده‌ی نوزدهم ٹاواره‌ی
شاری حیله‌یان کرد له خوارووی عراق ، که چی ثه و گله‌یی له عره‌ب و به تایه‌تی له
ماله عره‌به ده کاکه دهوله‌ت پاره‌ی ده دانی بق‌هه‌وه‌ی سالم به دهست به سری له ماله‌ه
به خیتو بکهن ، دیاره شیری وا بق‌هه‌ته رناسیونالیستیک دهست نادا ، با شیعره‌که له
نهنجامی ره‌ووشتیکی خراپیش بن که ئم ماله برامه‌ر به سالم نوواند دوویانه^(۱) .

حق مه‌سه‌له‌ی شیخ ره‌زا له هه‌موو شتیکی تر ئاشکراتره (جنتو به شیوه‌ییکی هونه‌ری)
به هه‌موو نوینه‌رانی چینی سه‌ره‌وه که هزی ناله‌باری و دوواکه‌وتوویی کۆتمەل بون له
سولتانه‌وه تا ده گانه‌ییجووکترین مووجه خزوری بیروکراتی ، لەم ماوه‌یه‌دا شیخ ره‌زا نزیکترین
کەس و کاری خوی له و هیزیش ره‌وایه پزگار نه‌گردووه^(۲) . یا شاعیرتکی وه کو ئەحمدە
حەمدی ساحیقفران خاوەنی زنجیره تەرجیع به‌ندە نیشانی یه‌کەی و شیعری به سەر
فەیسەل یه‌کەم هەلداوه^(۳) . گریانی پیره‌میزدیش بق‌غازی یه‌کەم هه‌موو کەستیک
ده‌یزانی^(۴) ، دیاره مه‌سەله‌ی شاعیرتکی وه کو ئەحمدە موخختار جافیش لای هه‌موو کەس
ئاشکرايە چون دهستی بەرز کردوته‌وه بق‌هینانه دی پەیمانی عیراقی - بەرتانی له ساتى
دا ۱۹۳۰.

ئەمانه بق‌بەلگه بون ، ئەو شاعیرانه‌ی ناویان نەھاتووه مانای ئەوه نی یه قسە‌یان له
سەرنی یه ، جا ئىتمە ئەگەر ئەم کارانه بە کرده‌وه‌ی باش دانەنین بق‌ئەوانه‌ی مردۇون و
ھەروده‌ها لېشیان بیبورىن له بەر ئەوه‌ی مردۇون و کرده‌وه‌ی باشیشیان گەلن زۆرە ، بق‌ج
دەبى ئەمە له زىندۇوی سەردەمی ئەمرقمان قوبۇل بکەين؟ .

(۱) نەواوی قەسىدەیتکی سالم لەم باهته‌وه لای نووسەری ئەم پېشەکی بە پارىزراوه.

(۲) دیوانی شیخ ره‌زاى تالباني ، بەغدا ، ۱۹۴۲ ، چاپى دووه ، ل ۳۹ ، ۳۸ .

(۳) دیوانی ئەحمدە حەمدی بەگە ساحیقفران ، بەغدا ، ۱۹۵۷ ، ل ۱۲۷ ، ۱۲۸ .

(۴) پیره‌میزدى نەمر ، بەغدا ، ۱۹۷۰ ، ل ۳۱۶ ، ۳۱۷ .

بیرکردنده له نهبوونی دهره بهگی

له کوردستانا وورپنه يه

خاوه‌نی کتیبی « حاجی قادری کوئی » ئەوهندە ساولیکە و سەرپی بى و نەفامانه تەماشای « دهره بهگی » ده کا له کوردستانا . پیاو هەر پرووی نایی بیری لى بکاتەوه . بەلگەی بۆ ئەوهەی دهره بهگی بە گشتى له کوردستانا و بە تايیه‌تى له وولاتى كۆيە نى يه ، بەراوورد له نیوان شەوانەی ئىتمە پىن يان دەلتىن دهره بهگی له گەل دهره بهگە خاوه‌ن قەلاکانى سەدەكانى ناوه‌راستى ئەوروپا ده کا . بۆ ئەوهەی ئەوه دەرىخا كە ئەمانه له چاو ئەوان هەزارن^(۱) . ئەم دىماگۇكىيەتە لهوه دەکا مەسعودە محمد بلى ئەو دەستگايە ئىتمە کارى تىدا دەكەن . بەشى زمانى كوردى كۆلچى ئەدەبیاتى زانستگاي بەغدا نامەخانەي نى يه ! چونكە چەند هەزار كتىبىتىكى تىدا يە لهواهە يە له دوو سىن ئۇوردا جىتكەيان بېتىوه . دەبىن وا بىر بکاتەوه ئەگەر نامەخانەي كۆنگرەسى ئەمەرىكى بە خەيالى دا هات . نالىم نامەخانەي لىتىن له مۆسکۆ . كە گەل مىليون كتىبى تىدا يە ئەگەر هەموويان بە قىتى نەك بە پانى له تەنيشت يەكترى پىز بىرىن چەند جارتىك بە دەوري زەوي دەسوورپىنه وە ! بەلام ئەمە گەوجى نى يە بۇوتى بەشى زمانى كوردى نامەخانەي نى يە ! ! .

دهره بهگى تەنیا مەفھومى ئابورى ناگەيىن . ئەگەرچى ئابورى بىنج و بناوانە ، لە گەل ئەوهەدا بە درىزابى رۇزگار كۆمەلتىك مەفھومى كۆمەلايەتى و سیاسى و خەرو و پەروشت و كرده‌وهەي عەشارى دروست بۇوه . زور جار له پرووی چىنبايەتى يەوه پیاو دەپرووخى ، بەلام مەفھومى چىنە كە وە كو رپوداونىكى سايكتۇلۇجى لاي دەمەن . ياخود خۇزى لە چىنېكە و ئايىنلۇجى يەتى چىنېكى تەرەلەدەگرى . نايىن خاوه‌نی كتىبى حاجى قادر خۇزى دهره بهگى نى يە ، چونكە دەستەي مەلاكانى سەرهەو بە هوی دهره بهگە كانه‌وه

(۱) حاجی قادری کوئی ، بەرك ۳ ، ل ۲۳۲ - ۲۳۷ .

هندی زهی و زاریان دراوهتی ، یا راسته و خو له سولتانی عوسنیانی یان و هرگز تووه ، بـ
نهوهی باش بـین و ئـمه بـیته هـی نـهوهی بـینه پـارتـهـرـی چـینـی دـهـرـهـبـهـگـهـ ، ئـیـتـهـ گـهـرـ
دهـرـهـبـهـگـهـ لـهـ بـنـجـ دـاـ تـوـفـهـ بـلـیـ بنـ ، ئـهـواـ مـهـلـاـکـانـیـ سـهـرـهـوـ تـوـفـهـ بـلـیـ تـوـفـهـ بـلـیـنـ . دـهـلـیـنـ خـاـوـهـنـیـ
کـتـیـبـیـ حـاجـیـ قـادـرـ دـهـرـهـبـهـگـهـ بـنـیـ یـهـ بـهـلـامـ خـوـوـ وـ رـهـوـوـشـتـیـ دـهـرـهـبـهـگـهـ یـهـ

من دـوـورـ نـاـرـقـمـ وـ هـهـنـدـیـ لـهـ وـ پـوـوـدـاـوـانـهـ بـوـ مـهـسـعـوـوـدـ مـهـمـدـ دـهـ کـیـزـمـهـوـ کـهـ بـیـبـوـمـ وـ
بـیـسـتـوـوـمـ وـ پـیـوـهـنـدـبـیـ یـانـ بـهـ بـنـهـمـالـهـیـ خـوـمـانـهـوـ یـهـ . رـهـنـگـهـ ئـهـوـ لـهـ هـهـمـوـوـ کـهـسـ باـشـتـرـ
تـیـ یـانـ بـگـاـ ، ئـنـجـاـ باـ بـزـانـیـنـ چـونـ دـهـرـهـبـهـگـهـ لـهـ کـوـرـدـسـتـانـاـ نـهـبـوـوـ وـ نـیـ یـهـ . بـهـ تـایـیـتـیـ لـهـ
وـوـلـاتـیـ کـوـیـهـ !

چـهـنـدـ گـونـدـیـکـیـ نـزـیـکـ کـوـیـهـ وـ سـهـرـ بـهـ کـوـیـهـوـلـهـ سـهـرـ زـیـیـ کـوـیـهـ یـهـ . ئـهـوـ خـهـلـکـهـیـ
تـیـیدـاـ دـهـرـیـنـ ، هـهـمـوـوـیـانـ خـزـمـیـ یـهـکـتـرـیـنـ . هـهـمـوـوـشـیـانـ ٹـاغـانـ . بـهـلـامـ ٹـاغـایـ هـهـرـاـرـ لـهـ چـاوـ
ٹـاغـاـکـانـیـ تـرـیـ ئـهـوـ نـاـوـجـهـیـهـ نـهـکـ دـهـرـهـبـهـگـهـ کـانـیـ ئـهـوـرـوـبـاـ . لـهـ گـونـدـیـکـیـ لـهـوـ گـونـدـانـهـداـ تـهـنـیـاـ
مـالـیـتـیـکـیـ بـیـتـگـانـهـیـ مـسـکـیـنـ هـهـبـوـوـ . جـارـیـتـکـیـانـ خـزـمـیـکـیـ شـارـسـتـانـیـ ٹـاغـاـکـانـ لـهـوـیـ دـهـبـیـ وـ
لـهـ قـهـرـاـغـ پـوـوـبـارـیـ کـوـیـهـ مـنـدـالـهـ کـانـ یـارـیـ دـهـکـهـنـ . کـیـژـوـلـهـیـکـیـ بـیـجـوـوـکـیـ مـالـهـ مـسـکـیـنـ
لـهـ گـهـلـیـانـاـ دـهـبـیـ ، وـ گـلـیـکـ دـهـکـهـوـیـ کـوـپـهـ مـیـوـانـیـ شـارـسـتـانـیـ یـارـیـ لـهـ گـهـلـ کـیـژـوـلـهـ کـهـ دـهـکـاـ وـ
بـایـخـیـ پـیـنـ دـهـداـ ، ئـهـمـ دـهـبـیـتـهـ هـوـیـ تـوـوـرـهـیـ وـ بـیـتـارـیـ مـنـدـالـهـ ٹـاغـاـکـانـ وـ دـهـستـ بـهـجـیـ
رـادـهـکـهـنـهـ دـیـوـهـخـانـهـ وـ شـکـاتـ لـهـ لـایـ بـابـیـرـیـانـ حـاجـیـ حـمـمـهـ سـالـحـ ٹـاغـاـ دـهـکـهـنـ کـهـ چـونـ
خـزـمـهـ شـارـسـتـانـیـ یـهـکـهـیـانـ هـهـمـوـوـ ۰ پـهـسـمـ وـ عـادـهـتـ وـ رـهـوـوـشـتـیـکـیـ بـنـهـمـالـهـیـ شـکـانـدـوـوـهـ
بـهـهـوـیـ یـارـیـ لـهـ گـهـلـ کـچـیـ حـمـمـهـ دـهـ چـهـوـتـیـ مـسـکـیـنـ کـرـدـوـوـهـ . ئـهـوـیـ شـایـانـیـ باـسـیـشـ ئـهـمـ
حـمـمـهـ دـهـ چـهـوـتـهـ لـهـ گـهـلـیـکـ لـهـوـ کـوـمـهـلـهـ ٹـاغـاـکـیـهـ دـهـوـلـهـمـهـنـدـتـرـ بـوـوـ ! !

ئـهـوـیـ پـوـوـیـنـکـیـ تـرـیـ مـهـفـهـوـمـیـ دـهـرـهـبـهـگـیـ هـهـرـ لـهـوـ گـونـدـهـداـ پـیـشـانـ دـهـداـ ، ئـهـوـیـهـ لـهـ
پـاشـ مـرـدـنـیـ حـاجـیـ حـمـمـهـ سـالـحـ ٹـاغـاـ کـوـپـیـ گـهـوـرـهـیـ کـهـ نـاوـیـ قـهـرـهـنـیـ ٹـاغـاـ بـوـ لـهـ جـیـیـ
دانـهـنـیـشـ وـ نـهـبـوـ بـهـ ٹـاغـاـ چـونـکـهـ دـایـکـیـ کـچـهـ ٹـاغـاـ نـهـبـوـ ، کـهـجـیـ کـوـپـیـ بـیـجـوـوـکـیـ کـهـ نـاوـیـ
قادـرـ ٹـاغـاـ بـوـ ئـهـوـ لـهـ جـیـیـ دـانـیـشـ چـونـکـهـ ئـهـمـیـانـ دـایـکـ وـ باـوـکـیـ ٹـاغـاـ بـوـونـ .
پـیـتمـ واـیـهـ دـهـرـنـهـ چـوـوـنـ لـهـ چـوـوـارـ چـیـوـهـیـهـ بـهـ کـهـلـکـهـ . باـ بـهـلـکـهـ تـرـیـشـ بـهـبـنـیـهـ وـهـ ،
چـونـکـهـ خـاـوـهـنـیـ کـتـیـبـیـ حـاجـیـ قـادـرـ لـهـ هـهـمـوـوـ کـهـسـ چـاـکـتـرـ لـهـ قـسـانـهـیـ منـ دـهـگـاـ ، بـهـ هـوـیـ

ئوهی له نزیکه و خله که که ده ناسین و له رووداوه کان ده گا.

مامی گهوره ئو حاجی حمه سالخ ئاغایه ناوی عه زیز ئاغا بمو، کابرايتکی زورداری خپره رستی بئی ئامان بمو، ئو دهوله مهندش نه بمو، بهلام زهبریه دهست بمو، له وانه يه ئه گه رپیوه ندی ئو به دهوله مهندی يه و له گه ل ئاغا کانی تری کوردستان بهراوورد بکری، وەکو ئو بهراوورد ناله باره يه که مەسعود محمد مەد کردوبەتی له نیوان دهربەگه کانی سەدە کانی ناوه پاستی ئوروبا و ئاغا کانی کوردستان که پئی خوشە «براگهوره» يان پئی بائی.

پۆزیکیان عه زیز ئاغای «براگهوره» له يەکیل تۈۋە دەبىن، فەرمان دەر دەکا کە له ئەرزى بگەن بۆ ماوهى سىن پۇز. ئەرز ھەلە کەندىری و کابراى له ناو دەنتىن و قۇولايى يەکە بې دەكىتىدە. تەنيا سەرى کابرا له دەرەوە دەبىن، بۆ ماوهى سىن پۇز بەم جۈزە دەمیتىدە. عه زیز ئاغا مىياز بمو و زۇرى حەز لە ژىن كردووە، له گەل ئەوهش دا خوشە و سترىن ژنى نەيتوانىيە چەند سەعاتىكىش لە حوكىمى سىن پۇز كە كەم بىكانە و بەلكو کابراى له ئەرز گىراو رىزگارى بىن^(۱). جىنگەی ئەم كارەساتە تا ئىستا هەرماؤ و پىشاۋىشت خله کە ئەم رووداوه دەگىزپە وە.

ئەم چەند ھەوالە ھەندى لايەنی كرده و خۇو و رەووشى ئاغا و دەرەبەگە ھەزار و دەست کورتە کانی کوردستانى روون كرده وە !

ھەندى تىبىنى

وەکو له زۇر جىنگەی ئەم پىشە كى يە پىشان دراوه، رەختنە ئەواو و عىلىمی يانه له كىتىسى «حاجى قادرى كۆسى» دەبىن لە ھەرسى بەرگە کە گهوره تر بىن، بهلام دىارە لەم ماوه يەدا ئەم ئامانجە نايىتە دى، بۆيە بە كورتى ھەندى تىبىنى گشتى لەم بارەيە و دەخەينە روو.

۱ - خاوهنى كىتىسى «حاجى قادرى كۆسى» بەرنامە ئى بۆ كىتىبە كە ئەنەناوه و ھەمۇوى نەنۇوسىيە تەوە و ئىنجا بە چاپى بگەيىتى، بەلكو بە ئارەزوو بەشە کانى

(۱) كەرەستە و سەرجاوهى كارىتكى ئەدەبى بە دەستە وە يە لە بايدىت ئەم عه زیز ئاغای وە.

نووسیوه‌ته وه ، رنه‌نگه ناقه‌تی چوویی و بهشی چوواره‌م بهم زووانه ده‌رنچی ، با
هر ده‌رنچی ، چونکه نه‌نوسر اووه‌ته وه !

۲ - خاوه‌ن کتیب ناگای له میزووی ئه و مساه‌لیه نی‌یه که ده‌یه‌وی روونی بکاته‌وه ، به
بەلگەی ئوه‌ی هیچ سه‌رجاوه و که‌ره‌سته‌ینکی چاپ کراوی به‌کار نه‌هیتاوه.

۳ - مه‌فه‌وومی شیع‌لای خاوه‌نی کتیبی « حاجی قادری کۆبی » نه‌قش و نی‌گار و
زه‌خره‌فه و موّزايسکه . بۆیه هه‌موو پیاره‌کانی . ئەگه‌رچی که‌میشن ، لەم لایه‌نوه
ھە‌لقولاون ، به بیروباوه‌پی ئه و نەك ئە‌مۇق بەلکو ده‌میکه کورد شاعیری نی‌یه .
ناخ و ده‌ریون و جیهانی ناوه‌وه لای مه‌سعود مە‌مەد نی‌یه . نەبا پووکەش و دیار و
بیزراو دانی بیندا نزاوه .

۴ - خاوه‌نی کتیبی « حاجی قادری کۆبی » ئە‌وندە خۆیه‌رسته (۶۹) جار ناوی حاجی
مەلا عەبدوللای هیتاوه چونکه باپیریه‌تی . لە حە‌وتزی‌یان (۴۰) جار یادی ئە‌مین
ئاغای کردتەوه . وە (۳۸) جاریش ناوی حاجی به‌کر ئاغای بردووه ، چونکه ئەم
دوو حە‌وتزی‌یه به خزمایه‌تی دە‌گە‌نموده ئه . ئە‌وجا مەلا مە‌مدی کۆبی باوکی
(۲۴) جار ناوی هاتووه . نەنانه‌ت حە‌لیمه‌ی مەلا شیخ وە‌تمان کە دوستی باپیری
بورو (۱۰) جار باسی لیوک تراوه و هە‌ولیشی داوه ئیسپانی شاعیری‌یه‌تی بکا ، بەلام
بىن بەختانه نە‌یوستووه ناوی رە‌فیق حیلمی بیتى ئە‌وه‌ی (۲۰) لابه‌په‌ی لە سالى
دا دا لە سه‌ر حاجی نووسیوه (۱) . رنه‌نگه لە لیکۆلتنەوە باشە‌کانیش بىن لە
بابه‌ت حاجی‌یه‌وه .

۵ - خاوه‌ن کتیبی « حاجی قادری کۆبی » کتیبی‌کەی بۆ لیکۆلتنەوە لە حاجی تەرخان
نە‌کردووه ، بەلکو لە پەنای حاجی‌یه‌وه ئایدیولوچی‌یه‌تیکی تاییه‌تی هە‌یه
ویستوویه‌تی ده‌ری بېری و بە خەلکی بگە‌یتى . ئە و ئایدیولوچی‌یه‌تە بېری‌یه لە
کۆمە‌لیتک بېر و باوه‌پی پچر پچری بە‌کەنگرتووی کۆنە‌په‌رسنی پزبوي بۆگەن هە‌تا
لە‌گەل ئایدیولوچی‌یه‌تی « ئە‌نتى سۆسیالیزمی » ش بە هە‌موو باهه‌تە‌کانی‌یه‌وه پیتک
ناکە‌وی ، « ئە‌نتى مارکسیزم » يش کە شیوه‌ی گەل زوره لە هە‌موو جیهان دا لە‌گەل

(۱) رە‌فیق حیلمی ، شیع و ئە‌ده‌بیاتی کوردى ، بە‌غدا ، ۱۹۴۱ ، ل ۹۹ - ۱۱۸ .

نه بیر و باوه رانه پیک ناکه وئی . مه سعود محمد مهد ئالای «خوتنی پاک» و «نهزادی خاوین» و «ماله گهوره» و «براگهوره» ای هه لکردووه ، ئەم بیر و پایه ئەوهندە دووا کەوتووه «فاشیزمی تازه» ش به ئاشکرا ناویزی ده ری بپی ، ئەمە هەمووی له ئەنجامی لینکدانی پیوهندی عەشایری و چاکەی چینایه تی پەیدا ببووه ، کە مە سعود ئەگەر له پروی چینایه تیشهوه ده ره بەگەن بین هەلگر و پارتزه روجەنگاوهەری فیکری ده ره بەگی يە . ئەمەش به ھۆشیاری و به پیی بەرنامە یېتکی تایبەتی دەھېتىتە دی^(۱) . ئەو دەیهۆی شاعیرانی گهورەی وەکونالی و حاجی و ھی تر له نەته و بذى ، به زۆرىش شاعیرى وا دروست دەکا له کەس و کاری خۇزى ، ئەگەر به قوتابىی نازىرە کى حاجىش قۇيولىان بکەين ھېشتا شەرەفینکى گهورە يە بۇيان .

٦ - ئەو بەشە کەمە کتىبە کە گۈزىا له سەر حاجى يە ، له لايەنە ھەرە گىرنگە کەی حاجى نە دوواوه وەکوشاعيرىنىڭ : شىعىرى سىاسىي حاجى ، خاسىيەتە كانى شىعىرى حاجى ، كىشى خۇمالى لە شىعىرە مىلىي يە كانى دا . پیوهندىي بە ئەدەبى خەلک (فولكلور) ھوھ ، تەعېر ، ووشە . خەيال ، مەبەس ، ئەو ناوجە يە ئىندا ژیاوه ، ئەو كۆمەلە ئە خەيالى دا ببووه . ئىنجا حاجى قادرى شاعیرى كلاسيك وەکو گەورەتىن و هەلکەوتوتىن قوتابىي نالى .

بەلام خاوهن كتىب لە سى بەرگى گەورەدا بايى سېپارەيتىك لە حاجى دوواوه وەکوشىسى ، ديارە مەبەسى بىنچىنە يېشى ئەو نى يە ، بەلکو گەورە كردىنى باب و باپىر و بىنە مالە ئە خۆبەتى لە پەناى حاجى دا ، وە لە ئەنجاماتەوان دەكانە دروست كەر و بە خىوکە روپىي گەيىنەرەي ھەر سى بلىمەتە كە نالى و حاجى و كەيفى .

٧ - كتىبى « حاجى قادرى كۆپى » بە كارىتكى عىلەمى نازىمېرى ئەنکە سەرچاوهى يە كەمى خاوهن كتىب گىزانە وە شەفەوى نەنۇسراوه ، ديارە خۆشى لە

(۱) خاوهنى كتىبى « حاجى قادرى كۆپى » تەنبا خۇزى نەتونه ئالا هەلگرى ئەم بير و باوه رانه ، بەلکو ئەوهندە بۇي لواپىن مەجمەعى عىلەمى كوردىشى كردووه بە بنكە بۇ ئەم مەبەسە ، بىن كومان بە يارمەتى ئەوه وە يە كتىبى بىن نامى وە كۆ « مەھدى نامە » و كتىبى نزىم و بىن كەلکى وە كۆ « پېتكەوت لە تەرازووی ئىرى دا » بىلاؤ كراونە تەۋە ، ئەمە هەمووی لە سەر جىسابى كورد و مافى كورد !

ده روزه مانی حاجی نه زیاوه که ئاگاداری هه موو شتیکی بىن ، له بەرئۇوه يە باب و باپىرى بۇون بە سەرچاوه بۇي . گىزىانوهى تاقە لايتكىش پەسندنى يە ، له پاشانا كەمەستە و سەرچاوهى تۆمار كراو له ناوه وە يىت . بۇيە ئەم كىتىبە « حاجى قادرى كۆسى » بىرتى يە له مىزۇوى بىنە مالەى مەسعود مەممەد و ناوه ناوه باس لە پىيەندى ئەو بىنە مالەيە دەكە با شاعيرانى سەدەتى نۆزىدەمى ناوجەي كۆپە و به تايىھتى حاجى قادرى كۆسى . وە به شىۋەي يادداشت ھەر لە خۆيەوە زانىيارى دەردە بېرى نەڭ بە پىي سەرچاوه و كەمەستەتى تۆمار كراو و لىتكۈلىتە وهى عىلەمى .

لهم رحمه يه

ئەم كىتىيە بىرىتى يە لە حەوت بەش . شەش بەشى بە زنجىرە لە كۆوارى «پۇزى كوردىستان»⁽¹⁾ ئى كۆمەلەي پۇشنىيەرى كوردى لە بەغدا بىلاو كرایەوە ، بەلام بەشى حەوتەم بۆيە كەمبن جار لە سەر ئەم لاپەزانەدا بىلاو دەكىرتەوە . هەروەھا پىنۋىستە ئەوەش بىزانلىق كە رەختە گر بىزارتىكى بەشە بىلاو كراوهە كانى كرددووە و بە بەشى حەوتەمى گىرى داوه و باسېتكى چاكى لىن هيتابوەتە ناوەوە .

په خنه گر لایه نی فه لسه فی و سیاسی و کومه لایه تی کتیبی « حاجی قادری کویی » گرتووه ، که ئەمەش بەشی هەرە زۆری کتیبی کە بە زۆر و کەم بولایه نی ئەدەبی کتیبی کە نەچووه کە بەشیتکی يە كجارتە میهەنی چونکە خوتى بە پسپورى ئەم لایەنە سامانى نەتە وایەتىي كورد دانناوه .

ده توانین له لیکولینه وهی په خنه گر بگه ینه نهنجامیتک، نهنجامه نهوهی که راسته و خو هندی بیورای چهوتی مه سعوود محمد دی دهست نیشان کرد ووه و به روونی و ساکاری و ووتې ینکي ٹاشکرا و بین گری رهتی، کرد فته وه. نهمه به لای ئىتمە وە وەستاھە تە، بە

(۱) کتوواری «پروری کوردستان = شمس کردستان» به غدا، ۱۹۷۶، زماره (۳۵)، ل ۳۶ - ۴۰، ل ۳۶ (۳۶)، ل ۳۴ - ۳۸، (۳۷)، ل ۳۶ - ۴۰، (۴۰ - ۳۹)، ل ۳۶ - ۴۵، (۴۱)، ل ۳۶ - ۴۸، (۴۲)، ل ۴۸ - ۵۳

بو به ره رج دانی بیرونی خاوه‌نی کتیبی « حاجی قادری کوئی » چونکه ئوسلاووی نووسینی ئوهندە قورس و ناپهوا و ناله‌بار و پر لە تەنگوچەلەمە و ناعیلمیانیه لەوانه‌یه زور جار هەندى رەخنه‌گر وال بکا بە ئوسلاوویتکی وەڭ ئەورەت بىكىتەوە ، دیارە لەو حالە دا مەسەلەکە ئالۇزىز دەبى.

ئەمە و پېيىستە ئوهش لە بىر نەكەين ھەر لە بىنەرەت دا لە پرووی تىۋىرىيە و ئايىدىيۇزىجى يەتى خاوه‌نی کتىبىي « حاجی قادری کوئى » و رەخنه‌گر جىاوازە ، يەكە ميان باوه‌پى بە « خەباتى چىنایەتى » نى يە . ھەرچى « خەباتى نەتەوايەتى » شە بە ئايىدىيۇزىجى يەت و چاونتکى دەرەبەگى يەوە تەماشى دەكە . بەلام دووه ميان خەباتى چىنایەتى بە بزوئەری مىزۇو دادەنلىق و خەباتى نەتەوايەتىش بە چاوى ئەتەرناسىقۇنالىستىك دەبىنى .

دیارە مىزۇوش ھەر لەگەن بىر و باوه‌پى دووه ميانە ، يەكە ميان لە ناو دەچى چونكە دۈرى مىزۇوەكە خۆيەتى .

مارف خەزندار

بەغدا : ۱۹۷۷ نيسانى

حاجی قادر

شاعیری شورشگیر و پیشکم و تذخرازو
دیموکراتی نه ته و هی کورد

عمده دواستار تا هیر شه ریف

بهشی یه کدم

نه وی راستی بی . ماوهی چهند مانگیکه خهربیکی خوتندنوهی کتیبه کهی کاک مه معود مه مه دم که گتویا له سه ریانی شاعیری نهرمی کورد حاجی قادری کوئی نووسیو . به لای خاوه‌نی کتیبه که وه حاجی قادری کوئی ^{۱۱} جو زه لیکولنه وه یتکه له بارهی فله سفه و خه بات و ریانی حاجی قادر ده دوی . له پیشه کیی کتیبه که دا زور دلخوش بوم که نووسه رشتنکی به شتیک کردنی به وهی که ده لئن : بین گومان هاندہ رنکی يه کجا به هیتر که پالی پیوه نام جورئت بددهمه به ر ختم تا شرم له حاجی بشکنیم و گوزارشته ریانی بگپمهوه . نرسی ناوچونی يه کجا به که که ده کزتیه وه و چراي تازه دروست بارهی حاجی به وه ده بازانم و ده بینم له گهل پهونی زه مانه يه که يه که ده کزتیه وه و چراي تازه دروست کراو له شوتیان هملدنه کری ^(۱) .

چند جاریک بهشی یه کمه می کتیبه کم خوینده وه . ثه وی یاسی کتیبه که نه بین فلسه و خه بات و
ژیانی حاجی قادری کتویی به . زور ته قلامدا له خویندنه وه که مدا شتیک له گوزارشی ژیانی حاجی
دهست نیشان بکم وه کو نووسه ر ووتونه تی به لام له ثه نجام دا بوم ده رکه وت که ناوه روکی کتیبه که
پیوه ندی به ژیانی حاجی یه وه نی یه . نه نیا مه گهر جار جار ناوی حاجی بزوه والهت به کار هیتزابنی .
هیوام وایه خوته رانی بپریز به چاونکی دوریینی یه وه ناوه روکی کتیبه که بخوینته وه بزوه هی بگنه
نه وه نجامه می که من گه یشم پیسی که ثه ویش ثه ویه به ناهه ق مسعود مهد ناوی کتیبه که هی ناوه
« حاجی قادری کتویی ».

لیزه دا با بگریشه و لای لابه پینکی تری کتیبه که بقوه ویهی بزانین نووسه رچی دهان : « من بهش بهحال خوم ماوهیتکی درنز له گهله گیانی « حاجی » دا زناووم و سرخینکی ووردم گرتونوه له که له پوری نووسراو و ده ماوده م که له ووه به جیل ئیمه گه یشتووه . به هوئی ئوهیشه وه که حاجی هاوپری باپیرم و سوخته هی باوکی باپیرم بورو و وه کیه کیک له بنه ماله « جهله زاده » له دوو مزگه ونه که هی ثهو بنه ماله یه دا « مزگه ونی گهوره هی حاجی به کراغا و مزگه ونی حاجی ملا ئسمعد » له گهله که سانی هاوته همنی خوی له م بنه ماله یه دا زیانیکی تیکه لاوی را بوار دووه . ده ره فهتم پتر بورو له نووسه رانی دیکه هی کورد بقو شناسی له گهله « حاجی » دا . جا به پسی هی هم تزیکی بهم له حاجی هستی ناره حه تی ده کم لهو هدهله و چهوت و چویزی یهی که توونه ته ناو نووسین له باره هی زیان و ئه ده ب و خه با تیه وه . وه یا هدار شتیک په یوه ندی به ووه هه بی » (۲).

(۱) حاجی قادری کوئی، بدرگی یدکم، بغداد، ۱۹۷۳، ل. ۱۰.

(۲) سہرچاوهی پیشو، ل ۱۴۔

وا بزامن نووسه رلیزهدا زیاتر مه بهستی نهوده به خوتهنر بناسیتی به باپیری و تاده‌گا به باپیره گوره‌ی.
 هر بقیه دهینین زوریه‌ی کتیبه‌کهی ته رخان کردوده بقیه باسی باپیره‌ی و چار جاریش بقیه هوئن ناوی
 حاجی خستته تدک ناوی یه کنی له ناوداره کانی «جهل زاده» ووه. له پاشانا نووسه به وش راناوه‌ستی و
 ههندی تعلیقی ههیه له سهره نهود نووسه رانه‌ی به پیچه‌وانه‌ی بیر و باوه‌پری نهود له سهره حاجی
 نووسیویانه. با بزامن نووسه لهم باره‌به‌وه چی دهنه : «دهبی حاجی پوله‌ی ههزار ورهش و پروت
 بوبین.. له دری بقیه جوازی و دهره به‌گه بوبین.. به‌یک چاوه‌سیری هه‌موده‌گه لانی کردبی.. ره‌نگه
 پوزه‌ک بین نیسباتی نهود بکری حاجی خه‌ریکی رنک خستنی نه قابه بوبین.. سه‌برت بهم قسمی
 دووابیی بهم نهی چونکه نووسین ههیه بلاوکراوه نهود دهنه باوکی خاتوزین سه‌باره‌ت به جیاوازی
 چینایه‌تی پازی نه بوبو زین بدا به کاکه مه م گنیا کاکه مه م سایقی تراکتور بوبو لای باوکی زین^(۱).
 وا بزامن راستی شاردنده‌وه هر وا دهبن که نووسه ریوی چووه. زور سه‌سیره که جه‌نابی جمل زاده
 گالته‌ی بهوه بین که جیاوازی چینایه‌تی هه بوبه له زه‌مانی مه و زین‌دا. نه گه ر سایقی تراکتور
 نه بوبوی نه زه‌مانه‌دا ! نایا جیوتیار و ناغاش نه بوبه ؟ وهیان شووان و گاوان و خاوهن مه و ملاتیش
 نه بوبه ؟ نووسه لهم مه‌زوو عده‌دا وستوویه‌تی راستی بشارت‌ته‌وه. به‌لام سه‌رنه که تووه. ثم ته‌فلایه
 وه کو به بیزگ تیشكی هه‌تاو گل بداته‌وه وايه.

نهوی سرنجی راکیشم نهوده به که نووسه نا لایه‌ره په‌نجای کتیبه‌کهی به تاییه‌تی ته رخان کردوده بقیه
 هیتش بردنده سه‌لاؤ و پوشنبیرانی کورد. لهم با به‌ته‌وه دهنه : «وهک به‌ندیکی برایانه و حه‌فیقه‌تیکی
 بین پهله به گه‌نجی کورد ده‌لیتم جنتیدان نیشانه سووکایه‌تی نهود که‌سیده که جنتیو دهدا چونکه دیاره
 په‌روای نی به لهو که له مقابله‌دا جیزی پیش بدرت‌ته‌وه.

نهوی سووک بوبو سووکایه‌تی لک خوش دت. بربن له مردوو نازار نابه‌خششی.
 بین گومان مروقی په‌هوشت پاک بهر لهو ترس مدنعی بکا له جنتی. سروشتنی خاونینی خوی قیزی

(۱) سه‌رجاوه‌ی پیشوو، ل ۱۸، ناچارین لریزهدا بقیه کاک مه‌سعوده چینه مه‌دانده‌وه و پیشی بیلینی:
 نهود سه‌رجاوه‌یه‌مان بین پیشان بده که دهنه، کاکه مه م سایقی تراکتور بوبه لای باوکی زین،
 نه گه ر هدتااهه‌تایه بقیه نهوده سه‌رجاوه‌یه بگیری نایدوزیت‌ده، چونکه نی به، داخنی گران شاعیری
 ده‌ریار ههزاری موکریانی نووانی نه ویش هه‌لیخه‌له‌تینی، هه‌موده‌هه‌فای نهدم شایده‌ره بقیه‌کتیی
 سوویه‌ت له نان و نمهک کردنی یه‌که‌می دا نهود بوبو له پاش گه‌زانده‌ی بقیه عیراق نه‌مدی بقیه
 جاسی جه‌لیل شاعیری شه‌عیی و فزل‌لکلزی کورد و هاول‌لاتی کوردی نه‌رمه‌نستانی یه‌کتیی
 سوویه‌ت رنک خویست، لای شاره‌زايانی نه‌دهب و لهو که‌سانه‌ی له یه‌کتیی سوویه‌ت زیا بیون
 بقیه‌کله و گه‌ب نه‌کره‌ی ده‌شکاند، به‌لام چون نه‌مه به سه‌ر کاک مه‌سعوددا تیه‌پری؟

هه لدده سنتیتی له جنتیو دان ، ئیتر له بەر بەرزی سروشت زمانی خۆی دەپارزی و پیزی خەلق پاده گرئ
هندە^(۱).

وا دیاره نووسەر ووشە کانی خۆی له بیر چختوهە . یا زوو له بیری دەچیتەوە . هەر له پاش دە
دووازدە لابەرە ، دەلن : « ھېشنا کوردەوارى بە هوی فەلسەفەی تازە داھاتوو فېرى جنتیو دان نەبوو بۇو بە
دەرەبەگ و بۇر جوازى و كۆنەپەرسى تاکو حاجى قادرىش له و بەرەكتە هەندىتىكى پىچ گەيشتا و
يىكىدبا بەهانى فەراموش كەردى ۋابردوو »^(۲).

زۆر سەپەرە گۆزىا ئەمە جنتیو نى يە كە مەسعود دەيدا بە خاوهەند بیر و باوهەرپى پېشکەوت خواز . .
نەگەزەمە جنتیو و هيتش نەبىن بقىسىر فەلسەفەی تازە داھاتوو بە پىچى قىسى نووسەر . دەبىن جنتیو
سووکایەتى چۈن بىچ ؟ پاستە پېشىنان ووتۇريانە : دەستە چەورەكتە خۆى بە سەرى خەلق دا
دەسرېتەوە .

بەلام وا دیاره نووسەر له بېر ئەپەرەي لە بەنەمالەيتىكى ناسراو دايە ئەمە ماھەيى هەيە جنتیو بە چىنى
پەش و پرووت بدا . ئەمەش بە پىچى باوهەرپى خەلقى شىتىكى زۆر سروشتى يە . بەلاى خوتىنەرانى خاوهەند
بیر و باوهەرپى پېشکەوت خوازىشەو ئەم ووشانە شىتىكى سەپەر و نوئى نى يە لە نووسەر پۇو بدا ، بەلام
نەوهەي جىچىگەي ووسكەت نەبوونە ئەوهەي كە نووسەر لە ئىزىز ناونىشانى حاجى قادرى كۆپى دا خەلق بىكا
بە پارزىزەرى دەرەبەگ و كۆنەپەرسان .

با بىگەرتىنەو سەر لابەرەيىكى تر و بىزانىن نووسەر چى دەلن : « بەلام لە كۆپەي سالى ۱۹۵۸
شىتىكى نەبوو بىناد نزابىي و كەللىكى رۇوخانىن و لە ناوبرىنى بۈسىن لە كېلە قەبر بەولادو . زىندىوو كان
شىتىكى ئەوتقىيان نەبوو لىيان بە زىاد بىگىرى تا خوتىن گەرمىتىك بە هوی لە ناوبرىنى كرمى دلى خۆى
بىكۈزۈ ، ناچار كەونە گىيانى مردوو »^(۳).

وا بىزانم نووسەر لىيە لە مەسەلەي زىندىوو كانى كۆپە و چەند دەرەبەگىكى كە خوتىن پەش و پرووتىان
دەمۈزى لە شارى كۆپە و كۆشىك و تەلارىان لە سەر ئارەقەي پەنجەدرانى شارەكەيان و لادىيىيە كانى
كۆپە دروست كەردىبوو وەك كەروشىكە كە دەكاكە چاوى دەنۇوقاند و خۆى كەسى نەدەدى ، واي
دەزانى كەسيش ئەمە نايىتى .

ئەمە جىڭە لەوهەي هەر نووسەر خۆى ئەمە پاستى يە دەر دەخا كە خوتىن گەرمە كانى كۆپە دەست
درىزى ، ئەۋىغا و دەرەبەگانەيان نەكەردىوو لە كاتىك دا كە دەستيان درىز بۇو بقى ئەمە دەست درىزى يە .

(۱) سەرچاوهەي پېشىوو، ل ۲۰، ۲۱

(۲) سەرچاوهەي پېشىوو، ل ۳۳

(۳) سەرچاوهەي پېشىوو، ل ۳۶، ۳۷

تایا چون دهست درتیزی بان کردووه بو کتیله قهیره کان.. ولام تهنا مهگر لای نووسه رین .
 له لایپره بینکی تری کتیبه کهی دا نووسه راینه سایکنونجی به کهی به کار هیناوه بو جنتیدان بهو
 خوین گهرمانه خوی دهست نیشانیانی کردووه . که نهوهش مهوزووعی کتیله قهیره کانه . بوئه وهی له
 پال ثه و تاوانه دروست کراوهه ثه و مافهی بدرتیزی جنتیبان پسین بدایه دهستی : «نه و کهسهی دهستی
 ده چیته کتیله قهیران که دهسه لاتی بورو بو مسالمه تی خوی زیندووش نه قهیره دهندی با برای خوی بین .
 یا هاویزی بیر و باورپی بین و له سه نگه ریثک دا به یه کهوه شمر بکن . به هر لاینک دا همل
 دهسه نگیتم و دهیخمه بهر حومی هر ظیحیالیثک ده گهمه ثه و نهجامه که دروزن و میزوو گزپ و
 ساخته چی مومکین نی به مرؤفی چالک بین .. هند^(۱) .

لیزه دا هیچ ولام نی به بو نووسه . تهنا ولام کهی خوی نه بنی که له لایپره ۲۰ دا دهستی :
 «به گه نهنجی کورد ده لیتم جنتیدان نیشانه سووکایه تی ثه و کهسهی که جنتی دهدا چونکه دیاره پهروای
 نی به لهوه که له مقابله دا جنتی پسین بدرتنه وه ». .

ناکوکی نیوان کونه په رسنی و ده ره به گایه تی له لاینکی تره وه خاوهند بیر و باورپی
 نوی و پیشکه وتن خواز ناکوکی بینکی زور کونه . وه نه بنی چهند ده سالیک بین دروست بورو بین .
 هروهه هه میشه نوتنه رانی کونه په رسنی و ده ره گایه تی در تعیان نه کردووه و تا ثه مرؤش درتیغی ناکن له
 به ره ره کانی ههموو بیر و باورپیکی نوی . به لام نه خمام و کارکردنی نم بعره ره کانی به به گزره هی
 چه رخ و زرووفی ثه و ولاته ده گزپتی که خه باتی چینایه تی تیدا به هیزه و هیشتا یه کلا نه بونه وه .
 عیراقیش ثه مرؤ به قوتانی دیموکراسی گهل دا تیپر ده بنی . کونه په رستان به ناشکرا مه دادیان نی به
 به ره ره کانی چینی کریکار و جووتیار و پهش و پرونی وولات بکن . وه یان به ره ره کانی
 نوتنه رانی نم دوو چجه بکن . بویه دهینین همول دهدهن خوبان بناختنیه پیزه کانی نم دوو چینه وله
 ژئر هر ناویک دا بین بو نهوهی بتوانی به پیشگاینکی تره وه ژه هر ره کانیان بلاو بکنه وه . هر وه کو
 دهینین نووسه رخوی ته پاندote ناو دهسته کوپری زانیاری بیوه . بوئه مه پیوسته و ده بنی له کوپه که دا
 خرمتی زانیاری و زمانی کوردی بکا . به لام به لای منه و نم داوایه له گهل بیر و باورپی نووسه ردا
 ناگونجی و نابی هر دا وای لب بکری . من لیزه دا ئه مهم تهنا بو به لگه هینایه وه .

خوته ری به پیزه له وانه یه گله بیی له منیش بکا که باسی حاجی قادری کوییم نه کردووه لهم
 وو تاره مدا . له کاتیک دا ناوونیشانی نووسینه که کتیبه کهی حاجی قادری کوییی به که نووسه ده ری
 کردووه . ئه مه جیتگه گله بیی نی به چونکه کتیبه کهی که جیتگای باسماهه به ئه سل باسی حاجی تیدا
 نی به . تهنا مه گه نووسه ره هر په نجا لایپره دا جارتیک ناویکی حاجی هینایته ناووه وه ، له مهش دا

(۱) سه رچاوهی پیشوو، ل ۴۵، ۴۶

حاجی کردووه به قه لغان بق پاراستنی سنگی له تیری نووسه ره پیشکه وتن خوازه کان ، دیاره لیزه دا نووسه ره چه کینکی سایکولوژی به کار هبناوه چونکه ده زانی نووسه رانی پیشکه وتن خواز تیری نی ناگرن ٿه گهر قه لغانه که ی به سنگی ناوی حاجی قادری کوئی له سه ر نووساین ..

به لام پیوسته نیمه گهان زیره کتر بین و پینگه نه دهین ناوی ٿه دیب و نووسه ره و شاعیره کانی گه له هه ڙاره که مان بخربته ناو زه لکاوه وه به وهی حه قیفه تی جو ڙیانیان و بیر و باوه پیان سه رتایا بگوپ دری و پشه پُرُزیش به جوزتکی تر له دل و میشکی میلهٔت دا له قه لام بدرين .

له بهر ٿه وهی لیزه دا ٿه و رینگایه به خوم دهدم ٿه و قه لغانه حاجی قادری کوئی له سنگی نووسه ره بترازینم و حه قیفه ته که ی بق خوبه رهی به پیز ٺاشکرا بکم . هر لهو کانه شدا داوا له نووسه ره روشنیبره کان ده کم کهوا به لای که مه وه ٿه وهنده جورئهٔت وجه سارهٔتیان هه بی خوٽان ییار ڙن له تیره تووانجی کونه په رستان ، به تایمیتی که چه کی راستی و خزمه تی گه له که یان به دهسته وهی ، ٿه و چه که به دهست ته ره فی دووه مه وه نی یه ، له کانی به کار هینانی ٿه و چه که له چینگا خوی دا ، گومان له وه دا نی یه له مهیدان دا ٿه و جو ڙه که سانهٔی به ریه ره کانی ی بیر و باوه پی نوی ده کهن هه ر خوٽان زه ره مهند ده بن و دوواوه هه لذین له مهیدانه که دا ، دیاره ٿه مه لاتنه ش ته نیا به بهری ٿه وان دا براوه ، ٿه مهش له میزووی گهلان دا زور پوون و ناشکرایه و ییوستیان به به لگه هینانه وه نی یه .

تمه لی دووانیک بیو به کورتی له سه ر پیشکه کی کتیبه که که پهنجا لای په پهی و ٿه و لاپه رانه به راستی ناوته هی بیر و باوه ره نووسه ره . خوتنه ره ٺاشکرا نه ک دم و چاوی نووسه ره تیدا ده بین ٻلکو قوولاپی ده روونیشی تیدا ده بینی . له بهشی دووه مه مه و زوو عی نه سلی دا ده دوین که باسی حاجی قادره و له لای په ره ۵۱ ھو دهستی پی ده کا تا لای په ره ۱۶۳ . ٿه م بهش گویا بق ناسینی حاجی به خونه ر ته رخان کراوه . بق ٿه وهی بیانی حاجی قادر کن یه و له کوئی هاتونه دونیاوه ؟ ئیمه ده بین له سه ر خوٽ کتیبه که شی بکه ینه وه و بگه ینه ٿه نجامتیک . نه بادا ٿیمرو و پاشه پُرُزیش نووسه رانی کورد دهست له نووسنیه وه و لیکولینه وه له ڙیانی حاجی هه لگرن ، به به لگه که ٿه وهی کتیبه کتیبه لکه دا له سه ر حاجی نووساوه ته وه .

بهشی دووهم

لیکوتیسه و رهخنی بشی یا که می نووسینه گه مان ترخان کردبوو بوقیش کی کتیه که . له
بهشهدا چند سهنجیگمان ههید دهرباره ناوه رقکی کتیه کله (ل ۵۱) نا (ل ۱۶۳).
لیزهدا دووباره دیتهوه سه رشی کردنوهی باوه پری نووسه ربا بزانین چی دهک : «هه رخوت چه ک
هه لده گری بوزوردارنکی دیکه دڑی روونه یتکی وه ک خوت . گونم روونه ! روونه چی ؟ کی بی
له نووسین دا تاخاوتنی له گهله بکری خوتنده وار و خاوهن شه هاده نه بین ؟ تو که ثم قسانه بخوتیته وه
یه کتیکی له بمهه مومتازی ثم میلهه نه !! ». ^(۱)

زور سهیره گزنا هه ز که می خاوهن شه هاده بی نه و کمه بمهه مومتازی میلهه نه . یا هه که می
خوتنده وار بین به پیتی باوه پری نووسه ربهه مومتازی میلهه نه ! ثم مه فلسه فهیکی تازه یه و بوقیه که م
جار ده که وته باز اپه وه . جیگهه سه رسوزمانی هه مو خوتنده وار یکه چ ثم و خوتنه ره خاوهن بیر و باوه پری
پیشکه وتن خواز بین . چ کونه به رست بین . به مه فهیومی ثم فلسه فهیه جیاوازی بان له نیوان دانی به و
hee دوو لا بهه مومتازی میلهه نه ! که واته نه وهی نه خوتنده وار بین بهه مومتازی میلهه نه یه
بانه و نه خوتنده واره ش خوتنی گهشی پژاند بین له مهیدانی خه بات دا له پیتاوی هه زاره ها خوتنده واری
وه کو من و نووسه ری کتیه که . له هیچ فلسه فهیک و له هیچ چه رختیک دا خوتنده وار بهه روتی بهه مومتازی
میلهه نه بونه و نابه نه و بهه مهیدانی بهه خوتنده وهی کتیه که ماموستا مه سعوود
محمد مدیش نهو له قبه بهه بر زه نابه خشرنی بهه کس . وا بزانم زور ووردت بیته وه نابی باسی
فلسه فه که ش بکه بن چونکه ثم مه دهشین له گهله بیری بین سه رویا و بین سه رو و شوین له قهلم بدی .
دیسانه وه دووباره داوا له خوتنه ری به پیت ده کم له گهله دا سهنجیک له مه چهند دیزه ری نووسه بدل :
(هاوچه رخانی حاجی . نه وهی ناو و ده سه لایتکی بوبه خوی هه لکوتاوه بوقه ستمنول ، ناوچه هی
خه لافهت . تازه زور و کم شتیک زیاد کا له پایه و ده سه لات و دارایی خوی) . پاشان دهانی : (ناوی
کریکار و فلللاح و عه تار و به قال ناهیتین چونکه ثم هه زارانه له وه زعیث نه بون نه وسا خهون به و
شه ره فه وه بیین . وه ک ثیستا . ثاواتیان له گهیشتن به قایمه قامیک یا موت سه ریفیک تیپه ری نه ده کرد .
نه مه به واقعی بی دروی سه رده می حاجی قادر) ^(۲)

خوی لیزهدا ده بوبایا نووسه ربهشی گه ورهی بلیمه تی و شاعیری یه تی حاجی قادری بگه پراندایه ته وه
ههی نهو زرووفه ناله باره کومه لایتی یهی که تیدا دهژا . پاتی بیتوه ناوه که بیین به شاعیری کی
شورش گنپی گله هه زاره کهی . به لی راسته کریکار و فلللاح و عه تار و به قال نه گه یشتوونه ته
دیوه خانه کانی پاشا و خه لیفه کانی نه و سه رده مه ، به لام وا بزانم خه ونیشان پیوه نه ده دی . له بدر

(۱) سه رجاوهی پیشوو ، ل ۵۵

(۲) سه رجاوهی پیشوو ، ل ۵۸

نهوهی به لای نهود که سانهوه که نووسه را باسانی کردووه خه و بینن به گه بشتن به و شونته وارانه هیچ جوزه شره فتیک نه بوده . بهلام نووسه رخوی گل کردووه برامبه ر به وزعی ثیستا که دهان نهود کریکار و فه للاحانه ظاوانیان گه بشته به قایمه قامیک ، وا بزانم خوتنه ری بمریز له گلم دایه که نه مرو کریکار و پهش و پرووت زور به هاسانی ده گه نه هه موپله ینکی سه رکردایه تی ، جگه له وهی نوئنه رانیان حکم رانی ی وولات ده کهن . هر چه نده نووسه نهمهی پی خوش نی به ، بؤمه خمریکه هیچ نه بین له کتیبه کهی فه راموشی خوی بداته و بهوهی گوتیا ثیستاش کریکار و جووتیار به چاوونکی سووک سه بری یان ده کری وهک چاوی نووسه .

با بگه ریشه و سه را باسی حاجی قادر ، دوویاره بزانین چون نووسه ههول دهدا له که بخاته ژیانی یهوده . دیاره به پی ای باوه ری خوی نهک هی ثیتمه که دهان : (له نهک نه مددا ههلهست بنووسی له مهدحی عملی بهرده شانی که شایه رینکی مردووی لاتی کورده)^(۱) .

دی ی گورقدهج له رۆزه‌لات بو رۆزناوا

(۱) سارچاوهی پیشوو ، ل ۵۹

شیعر نووسینی حاجی له مهدحی عملی بمردهشانی نه مر نیشانه یتکی گهوره به بوقبلیمه‌تی و شورشگزپه‌تی حاجی قادر. نووسه‌ر لیزه‌دا عملی بمردهشانی مراندووه و به لاتی کوردیشی له قله‌م داوه! لاتی یه‌که‌ی به مفهومی مامؤسنا مه‌سعود بخه‌مداد گتو تواجیتکه و گرتوبه‌تی به گزره‌که‌ی عملی بمردهشانی، که له راستی دا یه‌کیتکه له پوله نه مره کانی گله هه‌زاره‌که‌مان و له دلی پهش و پروقی کوردستان‌دا زیاده و همه‌میشه ده‌زی، با له دلی نووسه‌ردا مربی، وا بزانم گیانی پاکی بمردهشانیش نایه‌وئی له دلی ثم جزره مامؤسیانه بژی. ده‌لین قسه دینی، بوقه پرسیارتک له نووسه‌ر ده‌کم ثایا بوسه‌ری سوچ ده‌متین که حاجی قادری هه‌زار مهدحی بمردهشانی کردنی که بمرزه‌وهندی چینایه‌تی بان یه‌ک بسوه. که‌چی له مهدحی بوقه‌ندیک له ده‌ره‌به‌گه‌کانی کزه‌ی ثم و زه‌مانه جی‌گه‌ی بزری‌ینی پله‌ی حاجی به لای نووسه‌ر؟!

لیزه‌دا داوای لب بوردن ده‌کم له خوینه‌ری به پریزکه به هیچ جزوی مه‌بسم نه عن نی به بوق حاجی له بره‌نه‌وهی حاجی به پینی بیته‌ندی له‌گه‌ل هه‌ندیک له ناغاکانی کزه‌ی و پیش چوونی بوقه‌سته‌مرونی مه‌دحیانی کردنی، بهلام ده‌بیو نووسه‌ر مه‌دحه‌که‌ی حاجی بوقه‌ده‌ره‌به‌گه‌کان و عملی بمردهشانی هه‌ردوکی بکردبایه پارسه‌نگی ته‌رازوو. که‌میکیش بن لابان بواهه بوقه‌وهی بزی ده‌ریکه‌وتایه که چون بمردهشانی بیت ده‌سه‌لات له و پوزه‌دا چوویووه دلی شاعیری نهمری کوردده‌ووه. ثم و عملی بمردهشانی بیت ویردی سه‌زمانی ووردی بوزی و شاعیری کوردی بسو تا ثم پوزانه‌ی دووایی که کزچی کرد.

حاجی ده‌لین:

دوو عه‌لین شاعیرن وه‌کو حه‌سسان

بمردهشان و حه‌ریه مه‌سکه‌نیان

نه‌مه‌وئی له نووسه‌ر پرسیم که حاجی بمردهشانی به شاعیر له قله‌م داوه ثایا نووسه‌ر مه‌بسمی چی‌یه له‌وهی که‌ده‌لن: (بمردهشانی که شایه‌ریکی مردووی لانی کورده) ..! خوژه‌گه حاجی قادریش وه‌کو من کیتیه‌که‌ی نووسه‌ری بخویندباریه وه بوقه‌وهی ماوهی نه‌دایایه به من که خومن خه‌ریک بکم بهم نه‌رکه گرانه‌وه.

لیزه‌دا دوویار ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر ناوه‌ر رکی کیتیه‌که که نووسه‌ر ده‌لن:

(له کوئین بترازی، نه‌میستوو ناوی حاجی له هیچ شوتیتکی کوردستان‌دا به سه‌ر شه‌قامیتکه‌وه، وه یا فیز گه‌یتکه‌وه، وه یا هه‌ر شتیتکی دیکه بیت به خه‌تی ووردیش نووسرا بیت.)^(۱)

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۸۶.

کهلاوه‌کهی هام عدواللای هدیدایه که خزمه‌تکی نزیکی حاجی قادره

لیزه‌دا پرسیاز تکی تر له نووسه‌ر ده‌که‌م و داوای ولامیشی لت ده‌که‌مه‌وه . پرسیاره که‌ش ته‌مه‌یه :
ئایا دانیشت‌وونی کورستان له ج ساتیک دا ئهو مافه‌یان هه‌بووه که ناوی شاعیر و بوئزه کانیان به سمر
شه قامه کانیاندا بنووسن ؟ به تایه‌تی له و کانه‌ی نووسه‌ر خه‌ریکی نووسینی کتیبه که‌ی بوهه ئه‌گه‌ر شاعیری
نه مر له زیان‌دا بروایه چخونه کزیه‌ی لت قه‌ده‌غه ده‌گمرا .

همموی ماوه‌ی ساتیک که‌مته کورد به ناوی خوی گه‌یشنووه له کورستانی عیراق‌دا ، پاش
رنه‌جه رقی‌ینکی زور و دروست کردنی سه‌ده‌ها به‌فره شیزینه له سمر لاشه‌ی ره‌ش و پرووتی کورستان
ئه‌مروق‌تیشكی هه‌تاوی کورد له ثاسقی بلندی کورستانه و شه‌وق ده‌دانه وه . پیوستی‌ینکی میزه‌ویسی و
کوردايه‌تی خوی فه‌رز ده‌کانه سمر هه‌موو تیکوشه‌ریک و روشبیریک که خزمه‌تی به‌ره‌می خه‌باتی
سه‌حتنی دور و دریزی گله‌که‌ی بکا ئه‌مروق ماوه‌مان زوره و ده‌رفه‌مان هه‌یه که شه‌قام و
قوتابخانه کامان ناو نیتن به ناوی حاجی قادر و گه‌لی شاعیر و بوئزه تری گله‌که‌مان .

دوباره ده‌گه‌پیمه‌وه بقشی گردندوه‌ی راکانی نووسه‌ر که جار جار هه‌ول ده‌دا بیرو باوه‌پری

تایه‌تی خوی به خونه‌ر بسلیتی . دهبا بزانین چی دهله : (میزهو ده گتیرتهوه جارتکیان پیغمه‌مهبر (ص) دبئی توزی خورمای نیره دهه کتین به سه‌ر هی می‌یه‌دا تا بدر بگری . ٿه‌وش وده میزهو باس ده‌کا فرمومی واژی لک یعن نه‌گر خوا حمز کا به‌ر ده‌گری . که‌چی خورماکه به‌ری نه‌گرت . پیغمه‌ره که ئمه‌ی زانی سوره‌نبو له سه‌ر قسه‌ی سالی پیشوه‌ی و به‌خه‌لله‌که‌ی گوت جاران چوتنان ده‌کرد هر وا بکهن) . تا ده‌گانه ٿه‌وهی نوسه‌ر دهله : (ئمه‌پیش ۱۳۰۰ سال یرووی داوه له لایه‌ن مروفیتکه‌وه داوای پیغمه‌راه‌تی ده‌کرد^(۱)) :

جوگه تاوه‌که‌ی گورقه‌رهج نزیکی (۳) ظیعج ئاو ده‌بیت

نووسه‌رمهمستی له هینانه‌وهی ئه‌م به‌لگه‌یه ته‌نیا بو‌له به‌ردیه که ده‌یاوتنه هه‌مو خاوه‌ن بیر و باوه‌ریتکی شور شگتیراه‌تی که‌دهله : (ثایا ٿیمپه له سه‌ردہ‌می زانست و ٿه‌کنیک و پیشه‌سازی و تاسانی‌یه واز له رای خوی یتی ده‌رباره‌ی یه کیک له کوئره پی کانی . نالئم شه‌قامه‌کانی . ٿه‌و باورپی

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشو، ل. ۹۵.

خوی پیوه بهسته؟^(۱)

لیزهدا موناقشه‌ی روداده که‌ی پیغامبر [ص] که به میال هیتاوه‌تی به‌وه جنگای باشان نی به له بدر ئوهی مسله‌که زور روون و ناشکرایه که‌وا گه رانوه له هله شتکی باشه و جنگای زانی و سره‌ی رزی که همو که‌ستکه که هست بکا به هله که‌ی . پیی ل دانه کوتی و سور نین له سه‌ری . به‌لام ده‌بایه نوسره و کو میسالیکی میزووی له سر پیغامبر هیتاوه‌تهوه له کتیه که‌ی دا هر له و کاته‌دا نیوه میسالیکیش له سر ئیسانه عیلانی به شورشگیه کانیش پیتنه‌وه بتوههی ماوهی پیمان بدایه که موناقشه‌ی بکهین . نوسره دیاره ناگاداری بیکی نه ونی له پنجنه و مرجه کانی ئیسانی عیلانی و شورشگیه نی به که ئه‌وش (په‌خنه و په‌خنه له خوگرنه) که به پیی پیتگای ره‌خنه له خوگرنی مروفی شورشگیه نه که هر له و هه‌لنه ده‌بکا ده‌گه‌رتنه . بـلکو به‌وهش رازی نای و په‌خنه‌ش له خوی ده‌گری له سر هله که‌ی سه‌دره‌حمدت له گوپی بـیره‌میریدی کورد که ده لـن :

«پـلی بـرد بـو پـلی بـرزه . لـقهـش بـو سـر پـلی بـردـار» من لـیزهـدا پـلی بـرز و پـلی بـردـار به ئیسانی شورشگیه لـقـهـلـمـدـهـدـهـمـهـ کـهـنـوـسـرـ پـلـی بـردـارـیـ تـنـ دـهـ گـرـیـ پـاشـانـ لـقـهـشـیـ بـوـ دـهـ هـاـوـیـ . لـیـزـهـدـاـ ئـهـ گـهـرـیـهـ وـ سـهـ پـلـیـکـیـ تـرـیـ نـوـسـرـ کـهـ دـهـ لـنـ (بـهـ تـیـسـبـهـتـ مـرـوـفـیـ «ـمـلـتـمـ» تـاـ سـلـرـچـاـوـهـ وـ بـارـهـ کـاـیـ سـهـ روـیـ خـاوـهـنـ پـایـ ثـیـلـتـیـزـامـ کـرـاـوـ فـتـوـایـیـکـیـ نـوـئـ نـهـ دـاـ ئـهـ وـهـکـ دـهـ رـوـتـشـ زـهـرـگـ وـهـشـیـ دـهـ کـاـ بـوـ فـتـوـایـ کـوـنـ)^(۲).

له هه‌مووی سه‌برتر ئهـ نـهـشـبـهـیـ نـوـسـهـرـ دـهـ بـیـاهـیـ (ـمـرـوـفـیـ مـلـتـمـ) وـ دـیـارـهـ لـیـزـهـداـ رـهـنـگـیـ پـهـشـ بـهـرـهـنـگـیـ سـهـیـ دـیـنـهـ بـهـرـ چـاـوـنـوـسـهـرـ . چـونـکـهـ (ـمـرـوـفـیـ مـلـتـمـ) کـهـ مـهـبـهـستـیـ لـهـ مـرـوـفـیـ شـورـشـگـیـهـ وـ خـاوـهـنـ بـیـرـ وـ بـاـوـهـرـیـ نـوـیـیـ . ئـهـ جـوـرـهـ خـاوـهـنـ بـیـرـ وـ بـاـوـهـرـانـهـ کـهـ مـلـتـ منـ نـاـشـکـرـاـ وـ روـونـهـ مـلـتـمنـ بـهـ بـیـرـ وـ بـاـوـهـرـیـکـیـ پـاـسـتـ وـ پـهـوـانـ . وـ کـوـ دـهـ رـوـتـشـ کـهـ نـوـسـرـ کـوـتـرـانـهـ زـهـرـگـ نـاـوـهـشـیـنـ . دـهـ بـیـنـ ئـهـ وـ کـهـسـانـهـ تـاـوانـیـانـ چـیـ بـیـ کـهـ بـاـوـهـرـیـانـ بـهـوـیـهـ ئـهـرـزـ بـهـ دـهـوـرـیـ خـوـیـ دـاـ دـهـ سـوـوـرـتـهـوـ . وـ ئـهـ گـهـرـ سـوـوـرـیـشـ بـنـ لـهـ سـهـ ئـهـ بـاـوـهـرـ پـاـسـتـیـ بـهـ تـاـ مـرـدـنـ وـ کـوـ نـوـسـهـرـ دـهـ لـنـ نـایـ جـنـگـایـ سـهـ سـوـرـمـانـ بـیـنـ .

پـاشـانـ نـوـسـهـرـ بـادـهـ دـاـتـهـوـ بـوـ مـهـوزـوـعـیـ سـالـیـ لـهـ دـایـکـ بـوـونـیـ حاجـیـ قـادـرـ کـهـ نـهـسـلـیـ باـسـهـ کـهـیـهـ وـ دـهـ لـنـ : (ـتـاـ مـنـ بـزاـنـ دـوـزـنـهـوـیـ ئـهـ سـالـهـ وـهـکـ دـوـزـنـهـوـیـ دـانـهـ گـهـوـهـرـیـکـیـ نـیـشـانـ کـراـوـهـ لـهـ بـنـ گـوـنـمـ دـاـ ، چـونـکـهـ بـهـ جـوـرـنـگـیـ قـهـنـاعـتـ بـهـ خـشـ نـهـ بـهـ نـوـسـینـ وـهـ دـهـ مـاـوـهـمـ سـالـیـ لـهـ دـایـکـ بـوـونـیـ حاجـیـ

(۱) سـهـرـچـاـوـهـیـ پـیـشوـوـ.

(۲) سـهـرـچـاـوـهـیـ پـیـشوـوـ، لـ ۹۷.

نه زانراوه) (۱).

بزانین نووسه ره کتیبه کمی دا گه بستوته ئه نجام و ئه دانه گه و هرهی دلزیوه ته وه ، له ۶۳ لایه دا نووسه ر تووانیو بهتی سالی له دایلک بونی باولک و باپیری بدوزیته وه که سالی ۱۲۵۰ له دایلک بونی باپیری بهتی و سالی ۱۲۹۳ له دایلک بونی باوكی یهتی [مه بهست لیزه دا باولک و باپیری نووسه ره نه ک حاجی قادر] ، پلام به راستی سمری له خوتنه تیلک داوه بهوهی نه ک ته زیا سالی له دایلک بونی حاجی دیار نه کردووه به لگو ههر به دهور و پشتی سالله که ش دا نه چووه و رایه کانی جیتگهی گومان لی کردن . به لای منه وه نووسه ر زور باشتر بوبو ئم فسلهی ناو بنایه : (باولک و باپیرم کمی له دایلک بونی ؟) به هر حال کتیبه که خالی نی یه له سوود به خشنین به خوتنه چونکه من بهش به حال خوم سالی له دایلک بونی حاجی ملا عبدوللا و ملا محمد مدم نه ده زانی پیش خوتندنه وهی کتیبه کمی حاجی قادری کتیی .

دربارهی له دایلک بونی حاجی قادر له دئی گوپ قه رج جیتگای گومان لی کردن نی یه ، بؤیه منیش لیزه دا نامه وی خوتنه ری به ریز تووشی دو دل و گومان لی کردن بکم ده ربارهی شوین و جیتگای له دایلک بونی حاجی وه کو نووسه ر ئه و هولهی داوه به ناوی لی تکن لینه وه و توریمه وه . دیاره ئم کاره به لای که مه وه هندی ماندوو بونی ده وی به لام نووسه ر ئه و ریتگایهی نه گرتونه بهر خوی . هر بؤیه به لگهی وتنی که لاوه و خه رابهی گوپ قه رج ده خمه پیش چاوی خوتنه بق ئه وهی بزانی و قه ناعهت پهیدا بکا کهوا دهست که وتنی ئم وتنی یه چه ند هاسانه ئه که ره که سیک مه بهستی بی ، به تایه تی ئه و که سه ش دانیشتووی کورستان بی ده تووانی پهیدای بکاچ جا دانیشتووی شاری کوپیش بی . لیزه دا په خنه گر (واته خاوه نی ئم ووتاره) به هاسانی دهستی که وتووه و دانیشتووی شاری کوپیش نی یه (۲) .

دووباره ده گه پیمه وه بق باسی دئی گوپ قه رج له رووی دووری و نزیکی له شاری کوپه وه ده با بزانین نووسه ر چی ده لی : (به نیستلاح میرات گرانی حاجی چون رازی بون تاقانهی ملا ئه محمد له و عمره بیوو که دا « سالان » را گوتز ری بشارتکی مهیله و دوور ، کوتیی ئه و نزیکه نی یه له گوپ قه رج که هندی نووسین تا ئیستا رایان گه باندووه) (۳) .

دربارهی دووری و نزیکی دئی گوپ قه رج ئه وه هه لانا گری نووسه ریتکی کوتی خزوی پیووه ماندوو

(۱) سدرچاوهی پیشوو ، ل ۱۰۰ .

(۲) لە بهشیکی تری په خنه کەم دا جۆری دهست کە دوتی وتنه کانیش بلا وده کە مه وه .

(۳) سدرچاوهی پیشوو ، ل ۱۸۶ .

بکا . زور به هاسانی دهنوانی دوری و تزیگی ثو و دئی به دهست نیشان بکا : ثم دئی به که وتنه خوارووی دئی (تالهبان)^(۱) نه نزیک شوتنهورای گومه لاله و که وتنه دولی (موزدان) ووه . ثم مه به پیاده شهش سه عانه رینگایه له کویه وه دیاره ثمه مش ثو وه ناگه یتنی کهوا له شاری کویه وه دوره . به لام ثوهی له میشکی نووسه ردآ دهخویته وه و هر له چهند لایپه بیک دا جارتک سه ده رده کا و خوی پیشان دهدا دئی گوپه ره جنی به ! دهبا بزانین چی به ؟ ! نووسه له لایپه (۲۶۶) وه تالا په په ۴۶ که ده کاته ۳۰ لایپه له جیزی به که می کتیه که همووی کدووه بپارترگاری ریتری ده ره به گایه تی و ناغایه تی . ثمه ندهی همول دهدا خویته ریقنانه بکا به وهی کهوا نه ناغاو مولکدارانه پیاو باش بونه وهیج جزوه خه راپه بیکیان نه بوده دیده کنی ثمه همووی لیکویته وه و تویزیه وهی زیانی حاجی نه مری بدابایه کتیه کهی به جو ریکی لی وه شاوه ده دهچووند و دهنوانرا له سره بره گه کهی ناوی حاجی قادر نوسرا بایه و جیتگهی په زامه ندی هموو خویته رانی شیعر و زیانی حاجی قادری کویش دهبوو . به لام نووسه همول دهدا فلسه فهینکی تازه داهاتو دورست بکا و بیخانه میشکی خویته ره وه ده رباره کوردایه تی و متیزیوی پهیدا بونی جو ولا نویه کوردایه تی و هستی نه تهوا یه تی . دهبا بزانین به لگه کانی نووسه ده مانگه یتنیه کوئی : (جنی خویته لیزدا به لگه یتکی نوسرا اوی متیزیوی بخمه به ره چاوی خویه ره کهوا وله ناویه دیمه نی هستی نه تهوا یه تی ده دانه وه له خویتندی کوییه نیوان فه قی بانی گورد . فه رموده له گهان من دا . خویتندی گورد . وه قفنامه خاکی بابان عه بدوله حمان پاشا بخویته وه کهوا به سه رکتیه ده ستوسه نایابه کهی (صحیح البخاری) یه وه نوسرا وه له سالی ۱۲۱۵ کوچی واته ۱۷۷ سال پیش نیمیز . که نوسا هیشتا کوردی گونه نی له کدوو له ته پیش دا فه لسده و فیزگه و پارتی سیاسی نه هاتبونه ناووه خه لئی فیزی کوردایه تی بکهن . کوردایه تی یتک هه بونی و کراپن به شکلیتکی ثاسانی و عه فی له دل و ده مار و ده روون و خوین و میشکانه وه تین و تاوی خوی داوه ته وه له دووای پیشه کی وه قفنامه که ثمه ده خویته وه : فها انا قد وقفت ذلك الكتاب وفما صححا شرعا على العالم اربیانی واعارف الصمدانی ملا عبد الرحمن الجلی ثم على اولاده الذكور الاقتفه فالاقدنه ما تناسلا بطننا بعد بطن ثم على اولاد اخوته الا علم ما توالدوا ثم على عشرته الاعلمين ثم على العلماء الذين كانوا في ناحية كردستان من الموصل الى بغداد وستنجد وجعلت ثوابه هدية وتحفة لغصيغ افضل الكائنات وخلاصة الموجودات عليه افضل الصلة واكميل التحيات رجاء ان يشفع لى يوم العرضات وجعلت مثل ثوابه تحفه لروحى والدى وأخى المرحومين اانا الراجي عفو ربه الكريم عبد الرحمن پاشا)^(۲) .

(۱) دئی (تالهبان) که وتنه نزیک رینگای تهق تدق - کویه به لای خواروو .

(۲) سارچداوهی پیششوو، ل ۲۵۷ - ۲۶۰ .

جاری موناقه شهی و هققنامه که ناکه بن چونکه بیونی ثم و هققنامه به له کتیبه که وه کو بیونی
مه پر تکی ناوه کی به که و تیته نیز مینگله مه ریلک دا . به لام نهودی جینگای سر سورمانه نووسه
کردو بیهه تی به لگه بینکی کوردا یاهه تی که مه سله که له دورو نزیلک دا پیوهندی به کوردا یاهه تی بهه
نی به^(۱) . ته نیا بریتی به له و هققنامه بینکی له دهه روونیتکی ثانیه و دینداری بهه هه لفلاوه . چاووم به زور
و هققنامهی وا که و توروه بخ عوله مای عهره ب و تورک بهی نهودی نووسه رینکی عهره ب يا تورک
بهستیتی بهه به مده سلهی نه تهوا یاهه تی بهه . نهودش جینگای ره خنه نی به له و که سانهی که و توریانه
له و کانه ههستی نه تهوا یاهه تی نه بیوه . وه یان کوردا یاهه تی و وجوده دی نه بیوه . وه کو نووسه هه ول ده دا
نهوده ش بکاته په لاریلک و بیهاویزنه پارتی به سیاسی به کان . ده بیواهه نووسه ر زیاتری روون بکردا یاهه ته
ثایا مه بمهسی چی به له کوردا یاهه تی ! نه گهه مه بمهسی نه تهودی کورده نهود ناشکراو روونه که گهه کورد
له کوردستان چاوه کردنه وه پینگه بیشتووه و له ئنجامی تینکه ل بیونی به تیره و هوزانی تر له زیانی
پینکه ای تینکه لاؤی بهه له هه ریتی کوردستان بیونه ته یه لک گهه تهواو . وه به زمانیک دوواونون له
سهدان ساله وه و کم سه کانی بهه که وه بستون و ووریا بیونه وه نه تهودی تیدا بزاوندووه . لم پروهه وه
هیچ پارتی به سیاسی بینک نهودی نه داوه ته پال خوی کهوا دانیشتونانی کوردستانی فیزه کوردا یاهه تی
کردن سه دان سال پیش تیستا . به لام کوردا یاهه تی به باوه ری ووشیار کردن وه جه ماوه ری کورد له
بیری نه تهوا یاهه تی و هیتانه دی که بیونی ده لین (بزوونه وه نه تهوا یاهه تی) ثم جوزه کوردا یاهه تی به نووسه
بیهه نیا نا . له همزاره ها کودبلکه دی ووشک دا (نه لک کودبلکه دی ته) پارتی به سیاسی به کان میشکی
لاؤانی کوردیان بین زاخاو داوه پاشی شه پی گیتیی به کم و دووه مدا . به لام له کانی نووسینی
و هققنامه که ثم جوزه کوردا یاهه تی به نه بیوه و نووسه به چهند دیتریک ناتوانانی به خوتیری بسلیتی .

(۱) له وانیه نووسه رسته (فی ناحیه کردستان) کردیتیه به لگه دی کوردا یاهه تی ، نه گهه لامه
راست بین مه بمهسی نهوده بین ، نهوا ئه مهش رهت ده که بنه وه ، چونکه له گهه ده سنووسی
زانستی به موسولانی به کان دا ئه مه دی تراوه ، به تاییه قی جینگه دی نووسینی ده سنووسه کان ، ئیمه بخ
به لگه ده لین له ده سنووسیکی علیمی مهنتیک که مه لایتکی کورد نووسیویه تی بو جینگه
نووسینی ده سنووسه که ده نووسه (فی قریه آلان من نواحی کردستان) .

بهشی سی یه م

له بخشی دووه‌هی پره‌خنہ که مانا گه یشته باسی فلسه‌فه تازه گهی نووسه‌ر. ده با بزانین
له مان گه یشته کوئی : « گونه‌یتکی به کجارت په رمه‌ندو همه‌یه ده لق بزوونه‌وهی کوردا به‌تی کوته‌کی حاضر
به دهستی ئمپرالیزم و خوتمنزی و کونه‌په رستی به له رژه‌هلاقی نیزیک دا ، ثم ووته‌یه چه‌ندین
سه‌رچاوه ده‌یتکیه و ، هینده‌ش لیه‌کدی دورون شتیک نی به کویان کاته‌وه مه‌گه‌ر دوزمنایه‌تی بان بو
کورد ، شوقنی لای راست و شورشگیری لای چه‌پ به‌نوره باره‌ها ثم گوته‌یان کوناوه‌ته‌وه؟!)

ناقی کردن‌وهی متی‌وویان نائیستاش ناشکرا به که وا ئامپرالیزم دریغی نه‌کردووه دریغیش ناکا بو
نه‌وهی بزوونه‌وهی کوردا به‌تی بکاته کونه‌کی دهستی . لیزه‌دا نامه‌وی له ئەسلی مه‌سله که وه‌کو
نووسه‌ر جار جار ده‌رگای لاپستیک بکه‌مه‌وه‌و له دوانگه که لا بد‌هه و چمه قولا‌لای دهوری ئامپرالیزم
له رژه‌هلاقی نیزیک وناوه‌پ است دا . ته‌نیا په‌نجه‌ی تاوان دریز ده کم بوئه دهسته‌دایره‌یه‌ی که تا
سال ۱۹۷۵ يش له‌سر شانوی کوردا به‌تی کونه‌کی دهستی بیگانه و ئامپرالیست بونو و به‌ناوی
کوردا به‌تیشه‌وه هزاره‌ها لاوی کوردیان کرده قوچی قوریانی ئاغا کانیان و ولاتیان ویزان کردو همولو
کوششیانیش بقو شیواندنی بزوونه‌وهی کوردا به‌تی برو . نه‌ک کوردا به‌تی کردن . به‌لام ئامه‌ش ئوه‌وه
ناگه‌یتکی که وا بزوونه‌وهی کوردا به‌تی کوته‌کی دهستی ئامپرالیسته چونکه روله دلسوze کانی گه‌ل و
ریبازی کوردا به‌تی همیشه پنگایان نه‌داوه به کونه‌په‌رستان که بزوونه‌وهی کوردا به‌تی بکه‌نه کوته‌کی
دهستیان هه‌تا هه‌تایه . به‌لکو تووانیویانه ههر ئه و کوته‌که بماله سه‌رخوان و ئاغا کانیان .

جاریکی تر داوا له نووسه‌ر ده کم سرچاوه‌ی ووته‌که : « شوقنی لای راست » که گویا ووته‌ی
نه‌وه ده‌کوته‌وه که کوردا به‌تی کونه‌کی دهستی ئامپرالیسته . ناشکرا بکا . چونکه هیچ
سه‌رچاوه‌یتکی وانی به‌و نایتیش . لم‌بهر نه‌وهی زور دووره له شوقنی لای راست ئام جوره (آفر) ۵
بکا .

لیزه‌دا کوتایی به لیدوانی له‌سر فلسه‌فه تازه‌که دینم و ده‌گه‌پرکه‌وه سه‌ر چه‌ند ووته‌یتکی تری
سه‌بری نووسه‌ر : « حاجی ملا عبدوللا له هه‌ره‌تی تاقه‌تی ده‌رس ووته‌وهی ، روزانه ۲۴ ده‌رسی
ووته‌وه باوکم ده‌یووت هه‌ندی ده‌رسی پیش بمرچای سبیان و هه‌ندیتکیشی دووای نویزی خه‌فتان
ده‌گوته‌وه) ۶ .

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو ، ل ۲۶۱ ، ۲۶۲ .

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو ، ل ۲۷۰ .

شهو روژ حاجی عهدوللا ئه گهر (۸) سه عاتی به دهسته و ماوه . به لای
که مه و حاجی که زانیتکی دینی بوده بوقتی نوچه که (۳) سه عاتی پیوست بوده ، به لای
که میشه و روژی (۲) سه عاتی پیوست بوده بقنان خواردن و تیسراحت کردن ، که پاش نهم حسابه
(۱۱) سه عاتی به دهسته و ماوه بقدرس وتنه وه ، ئه گهه بیتو حیسای نهوهش نه کهین کهوا
له و سه رده مه کاره با لوکس نه بوده به شهوبش حاجی عهدوللا توانای درس وتنه وه هبوبین ،
جگه لهوهش بقدرس وتنه وه شهوان باو نه بوده له ناو مهلا و فهقی بان .

ئهم لیکولینه وه یم هیچ له قه درو حورمه نی حاجی عهدوللا کم ناکاته وه . بهلام نهوا لاینه
ساغدە کاتنه وه که خوتنده وار ئاگادار بکه مه وه لوردی و ناوردی نووسو له لیکولینه وه کانی بقنه وه
بقدرس وه مه لایکان ئاشکارایی که خوتنده ساولکه نی به چی له (کیتیاندا) بنوسری باوه پی بین
بکا ، با نووسه ره که خانه دانیش بین !

نووسه ره لایپره (۲۷۸) له دامیتی لایپره که ژماره (۱) داناوه و حموت لایپره دریزه هی به
لی دووانی پهراویزه که داوه و بخه تیکی ووردیش له چاب دراوه . حموت لایپره که وه کو پاش ثاوی
مه ره زه هاته پیش چاومم بقنه زیاتر لی ووردبوو مه وه چهند جارتک خوتندمه وه چونکه پوخته
بیره باوه پی نووسه ره لایپره کانی پیشووتر زیاتر پوون ده کاتنه وه : « بهنه مای نهوه مه به فولکلوری
کوردى که له چاوه گهی میله ته وه هه لستاوه له گەل فه لاحەت و کریتکاری و مازووجنین و کاروانچیه نی و
مه ره زه چاندن و مەرلەوراندن و مانگا دوشین و رەزه وانی خەریک بوبین نه و مەزوو عانه که به رنکەوت
هاتینته ناو فولکلور شه وه له بەر خاتری خوتان و بقنه زیان نانیان نه بوده . به لکو خزمەتكارو سیندری
مەزوو عی دیکه بون . هینده فولکلور به بسکی يارو خەنجه ری گەنج خەلیل و پەرى و خەزىنە و
رەخش و جنۇ کە و فريشە و پاشاوه مهلا و شېخ و ئهوان شتانە وە خەریک بوده سەدیه کي وان گۈچى
نەداوه تە مەزوو عی نهوت ئىگانى پېچتۇش و خىرۇش شۇرشىگەپتکى نەمپو تەسکىن بکا ..^(۱) .

نووسه ره لی دووانی پهراویزه که زیاتر سەری له خۆی شیواندوو . کە وتقە گۈزاوتكى توندو
تارىكە شەۋىئىکى ترسناڭ ، بەراست و چەب دا پەل دەھاۋىزى بىن نهوهی له تەنكاوېتكە وە يان
رۇشنانى يېتكە وە سەرەملى بدانە وه . ئه گەر فولکلورى کوردى لە جەرگەی میله ته وه هەلتە قولايان ،
دەپت لە كۈرى وە هەلقۇلابىن ؟ باھەر بىنە وە سەر مانگا دۆشىن :

(۱) سەرچاوهی پېشىوو، ل ۲۷۹، ۲۸۰.

تیواره وخته مانگای ده‌دشی

پنگوت بق ماچن پروی خوی داپشی

تیواره وخته مانگای نه‌لاوان

پنگوت بق ماچن فرمومی به‌چاوان

● ● ●

خوزگم بهو مرده شیر تی له گوانی

چاو جوان نه‌یدوشی به پنهانه کانی

● ● ●

خر ده‌رباره‌ی کاروانچیه‌تیش فولکلورمان همه‌یه :

یاخوا به خیزین کاروانی بانه

شیله‌ی همزان‌کرد به ناوجامانه

خو توون و مازوش هردوشك له کوردستان ده‌پوئندترن :

هر دوی‌یه بمرزه بیکنه توون

هر گه‌لایانه بق جگه‌ری خاتون

ته‌نیا ئەم چەند پارچه شیعره فولکلوری یەم لىزەدا بق بەلگە هەتباوه و ، بەلام ئەوهی کە پیشستى
بەل دەوان و زۆرلەسر رېشتن نی يە ئەوهی کەوا فولکلوری کوردى ، لە ناخى دەرۈنى گەلهەو
ھەلقولاوه ، ئەگەرجى ئەو فولکلور بە بىسکى يارو خەنجهرى گەنج خەلیل . . . فريشته و جىتكەو
شىخىش دا ووترابىن ، فولکلورىش لىزەدا ئاونىھېتكى گەلەو تىيدا رووي گەلەكت دەبىنى ، لەو
سەرددەمەی کە فولکلورە كەی تىدا ووترابو . . . بق نۇونە ئەم پارچە فولکلورە ئاشكرايە کە تازە بابهەم و
لە شارى سلىمانىش ووترابو :

ئەوا هاتە خوار لە جادەی «كاوه»

شارلىستۇن لە بىن ، عەينەڭ لە چاواه

پاش سه د سالی تر جیلینکی دوای ئىتمە ئەم پارچە فۇلىكلىزە بخوتىتە و تىن دە گا كەوا كىچە كورد لە كۆتۈپى سەددەي يىستەم دا شارلىستۇنى لە بەر كىردىوو.

خۆئەوەی لەسەر فەيشتە و جىزىكەش و وۇتراوه گومان لەوە ناکرى كەوا و وتنەكەي ھۆى دوواكە وتنى
نەخۇيندەوارى گەللى كورد بۇوه لە سەرەدەمەدا . خۆ ئەگەر لەسەر شىيخ و مەلاش دا ووتزايىن ئەوەش
ھەرئەو دەگەيىتى كەوا شىيخە كانى ئە و سەرەدەمەدەست پۇشتۇرۇ بەر چاۋ بۇونە ، وە يان قول بىرۇ
ساختەچى بۇون ، دەگۈز بىگەر لە كەلمد :

دوعایی دهکم . گشت بیرون نامین

(مهلا) نه میتن . له سه ر رووی زه مین

• • •

دعای مهلا و شتغ . گشت فروخته

ناخوم چاره نووس، له شوت، کنه و تله

100

هر چهن شیخ زادهی ده ماخت به رزه

ماچی سه رگونات . زه کاتی فهرزه

三

پارچه فولکلوره که دووایش نهوده گهینی که وا کجه شیخ زاده ش جیاوازی ییکیان هه ببووه
له گهمل کچی رهش و پووت دا . که نیره جیتگهی نهود نی يه له سه ری بدروم چونکه باستیکی تایه نی ای
نهودی . نه مانه ش هه مووبان گیانی شورشگیتی نه مرؤ ته سکین ده کهن . چونکه نه مانه به لگهی به هیز
دهدهن به دهسته وه که وا شورشگیتی دوتینی و نه مرؤوش شیتکیان به شتن کرده وه له گزینی کومه می
کورد به ره ویشه وه و قهلا چوکردنی ببرو باوه ری کونه په رسنی .

هر له په راوتزی ژماره (۱) لای په ۲۸۱ دا نووسه ر ده ل: «چیني هه ڙار هيئنده تو قاندراوه و خراوه ته ڙي چه په ٺوي څوئنمر له بيري چوته وه قسهٽ ئازيانه و پهندى نه سه لينانه داهئنن. به دووا ئه م قسهٽ يه دا ده یتوناني بوئيسيپات کردنى به لگكش يبنېتنه وه له وه دا به سه دان سال جاريڭ نه بوروه جو ڻو یيلك بکا له دڙي خوئنمر. ئه گهر جاريتكيان له جينيگه يېتك بزووتنه وه يېتك بولون هر له هه مان جينيگه دوواي کو ڙانه وه بزووتنه وه که بشتاوريشت خه لقمه که خه وي لى که وتوته وه».

به سه دان سال بزروتنه و نه بیون له و ولاتیک دا ئوه ناگهه بیتی که وا گمل ئوه و ولاته نوستون و هکو نووسه ردهن . به لکو چینی چه وساوه له و ولاته دا هیشتا زه مینه خوش نه کردووه بو جو ولا نه و هکی ، وه بیان به هیزی و توندو تیزی چینی چه وسیته رېتله هۆزی در تیزه به ته مه نی به هه رحال چینی هه ڙازل هه گمل پر ڙیزی تالیشی قسمی ٿازایانه له بیرون چوتنه و له و هز عه تاله باره هی که تیدا ڙیاوه . هه گم نووسه ره له گمل چینی هه ڙازل تیکه لاؤ نه بیووه به حومی جیاوازی چینایه تی . خوش نه کو نووسه ریک بوی هه یه چاو بخشین به و کتیبانه هی که قسمی ٿازایانی چینی هه ڙازی تیدا نوسر اووه . چی قسمی خمه باتکه رانی چه ڙاپرو فه له سین و شیلی بین یاهی تر .

زور جاریش بزروتنه و هی چینی چه وساوه به هه ره هیتیک که ڙاپیته و خه آقه که پشتاویشت خه بیان لئه که وسیوه و خه و بانیش لئه ناکه وئی . هه ده بین ئوه ناده بلام چه نای نووسه ره وا دیاره له گمی گادا نوستووه !

نووسه ره زیاتر نه سه ره پهراویزه که هی به رده وام ده بین و له داویتی لایپزیچه ۲۸۲ دا ده لئه : به پاسنی مرؤف ده بین خوشی زور ماندو و کانا نیقاش ده بین به وندو هه نلاحه دهسته و نه زه ره بو ٿاغا پر ادھو هستی و فه رمانه کانی جی به جی ده ڪاوا . واش ده بین . خه ٺقی بو ڏه تویزی . هه ره مان هه نلاحه که ٿاغا پشتی کرده و پهندی شورش گپتیانه داده نی له ڏی و ما ف خورا وی پین هوشیار ده ڪا ته وه . خوش باشرت ئوه بیووه پهنده که ش دانه نی و دهسته و نه زه ریش بوی رانه و سینی .

ته نیا ئهم چهند دیزه هی سه ره و هی نووسه ره ده خه مه پیش چاوی خوئنه ری به پیزو نامه وئی زوری له سه ره پر قم چونکه شیتکی ٿاشکرایه که وا فه نلاح . وه بیان چینی چه وساوه ئه گم ره سه لاتی هه بین دیاره دهسته و نه زه ره بو ٿاغا پر انو هستی . هه رکانی ئه گم هه ہمیل بو هه ٻکه وئی به سه ریا باز نادا و ٿاغا چه وسیته ره که ش پرسوا ده ڪا . لیزه دا پیوستی به وه نه ده کرد که نووسه ره خوشی بهم یاسا سرو شتی یه وه خه ریک بکا . یه لام مسله هه رگیز او و که یه که نووسه ره تیدا گیر ماوه . لام چهند دیزه هی خوواره وه زیاتر سه ری له خوشی شیواندو وه : « زالم هه زالم ». گا ش بدھم به فریش بالم » چهند ریک هاتو وه له گمل ئه واقعیه خومن ده بیانین بھر له په یادابونی فه لسه فهی تازه : مه زلوم وه و به دهست زالم وه زیره هی لئه لستاوه بین ئوه و ووتکه را بگهه بینی زالم کمی یه و زولم لئکراو کمی یه ، یاخود له سه ره چینی کی دهست نیشان کراو بکا ته وه . له لانی گیانی شورش گپتی شه وه هه ره هیندھی تیدا ده دیزی که فیکره هی دادخووازی به گشتی له ڏی ستمه . ووشه هی « ڪا » له لای خویه وه یارمه تی ئوه ده دا که به ندھه که بو

کۆمەلتىكى فەللاھى يياتەو چۈنکە مەزلىومىتىكى شارستان گاجۇوتان شىك نابا بازۇردارلىقى بىستىنى لەپرى بەفر نەمالىنەوە . بەوە نەبىن دىيار نادا زالەك ئاغايىھە نەك زۇردارلىكى دېكە پەندەكە هەر ھەندەشى دەرىپىوه كە زالم زولى خۇي دەكا تا بۇي بىكىرى لە زولە كەھشى نارەزايە ، لە وەبە دوواوەنەلە دەرى مەلکايدەتى ئاغايىھە نەج پىتىگەيەتكىش دەگىرتىبەر بۇ بەرھەلىسى زولەكە . دەتووانىم بىلەم پەندەكە رازى بە بەنۋەي زولەكە : واتە يَا بەفر مالىئىن ياخود گاجۇوت دان » (۱) .

وابزانىن پەندەكە ئوسەر خۇى كە بەنگە هىتاۋىدەتى بەمە باشتىن بەنگە بە كەوا فەنكلۇزى كۆردى لە ناخى دەرروونى مىللەنەوە ھەندەقۇلى . چەنەوەش ناڭەتىنى كەوا فەنلاحە كە رازى بە بەنۋەي زولەكەم يان رازى بۇونى بە مەلکەنەدان بە ناخاو كۆنکە كەتتىخ . بەلام دانانى پىتىگە بىلان بۇ پىتىگاربۇون لە و زۇمە سەتمە كە خۇى لە پەندە كەدد نالۇقىنى دەوش ناڭەتىنى كەوا نەو پىتىگە بىلانانە دانەنراوە و ھەولىشى بۇلە دراوه جىڭە لەوەي ھەز جىتىگە ئەدقابىشى يە نەو جۆزە رىتگايانە بە ناشىكى جەغزىان بۇ بىكىشىرىت وە كە ئوسەر دەيەۋىت خۇى بىونىن لە فەنكلۇزى كۆردى دا .

بەمە كۆتايى بەلى دەۋانەكە دەھىتىن ئەسەر فەنكلۇزى كۆردى و دەگەپىشەو سەر مەسەنەيەتكى گەرنىڭ ئەمۇش پېتەندى بە ئاشىخۇوازىنى عېرق و شىۋىندى دەورى جەماۋەزى ېەش ورۇونە بە ئايىتى پاش شۇرۇشى چوواردەي گەلاؤتىرى ۱۹۵۸ . دەبايانىن ئوسەر بە چەقاولىك سەبىرى نەو وەزعەي كەردووە : « لە يەكەم كۆتۈونەوە ئاشىخۇوازىنى عېرق لە سالى ۱۹۵۴ تەنبا ئانىيەتكى ئەوساي كۆردە كە بەشدارى بۇونى ئىيدى ئائىي كەن بۇو . . . گەورەتىن دەسەلەندا رو خاواەن زەھى وەتىزى عەشرەنى كۆنەش « كاكە زىبادى حەمامغا » بۇو . ئەمۇش يەكىن بۇو لە بەشدارانەو . ئەوسا ناوى لەپىتىزى ھەرە پىشەوە ئاواھ كان ئوسارابۇو . بۇ بە دەتىم « ئەوسا » چۈنکە كاتىپلە دەۋاى سەركەۋىنى شۇرۇشى تەمۇزى كە ئاشىخۇوازى بۇو بە هوئى خۇرەپېتىش كەردىن و حەسانەوە . كەسانى ئەوتۇ لە كۆردو عەرەب ھاتنە پىتىزى بىشەوە ئاشىخۇوازى و ناوابان ئىيدى بىرقايدە لەوە بە پىشەوە خۇيان دەپاراست لە مەترىسى « تاوانى ئاشىخۇوازى ». پياوي وەك « كاكە زىباد » ھەرىپىوه دەستى دەدا بىسۇ بە سوبۇز قەلغانى كاتى خەوف و خەتلەر . ئەمە پاستىيىكە دەبىن بىنۇسرى و بەندىلى ۋەرىگىرى ، ئەمەپۇش نەبى لە دەۋاپۇزدا . يەندىشىلى وەرنەگىرى ، بەلگۇ دۇزمىنايدىشى بىكىرى ، ھەر دەبىن بىنۇسرى ، حەقىدەي ھەبە پاستى بە بەرگۇشى ئىمیززو كەۋى ؟ ! » (۲)

(۱) سەرچاوهى پېشىوو، ل ۲۸۳

(۲) سەرچاوهى پېشىوو، ل ۳۵۷

تم چهندتیره سره وی کتیبه که می مسعود بمانه وی یان نه مانه وی رامان ده کیشته دوواوه بتو
سالانی پیش شورشی تهمووزی ۱۹۵۸ پیش شورشی ۱۹۶۱ که کورد دزی پژویی که رسی
قاسم . بنتایه تی که نوسه رخی نه داکاری بهی هدیه که دا راستی برگویی میزو بکه وی .
راستی به کانی پیش ۱۹۵۸ ناشکراو روونه « کاکه زیاد » یه کنی بوبه له دهه به گه گهوره کانی کویه و پاش
شورشی تهمووز زه وی وزاره کانی بدر « اصلاح » ی زراعی که تووه و زه وی به کانی دابهش کران به سه
جوویاره کانی ناوچه کویه . به لام نه جوویارانه نهیان توانی دهست به سه ره و پارچه زه وی یانه
دابگرن که یاسای « اصلاح » ی زراعی دابوی بین یان . چونکه نه و « کاکه زیاده » ناشی خواوازه
پینگای نه ده دا بین یان زورووفی شورشی گه لی کوردیشی به کارده هیتا له پیناوی سودی شهخسی
خوی نهمه راستی بکه ونای بشاردتیه و . خو مسنه لی زه وی به کانی ناو شاری کویه که
ترخان کربابون بوقوجه خوره بخوبه کانی شاره که له سال ۱۹۶۸ تهمووز له لاین کاکه زیاده و لی یان
قدده غه کرا به بدلگه که نه وی کویا نه مافهی بین داوه که ریتا نهدا به و دابهش کردن ، پاشان
کردین . به لام یاسای شورشی کورد نه و مافهی بین داوه که ریتا نهدا به و دابهش کردن ، پاشان
نه و ببو مووجه خوره کانی کویه ناچار کرد دووجه ندانه پارهی زه وی به کانی بوقیزون و دانیشتونانی
شاره که نه م نیستان به رهه ریش ناین بشارنه و . نهمه و موزووعی به رهه مالهی حه قیزی مام یه حیا که
قريان لی براوه ، نه مهش شتیکه و هدیه به لام لیزه دا نامه وی زیاتر لمسه ری بروم ، ته نیا یه کیکه له و
بلگانه که دهه به گه و ثاغا ناین ناشیخواز با ناویانیش له لیسته کانی ناشیخوازانی عراق
نوسرایی .

به مه کوتایی به رهخنه که مان دی لمسه رکتیه که می مسعود محمد مد ، بهشی یه که م .

• • •

له پیشه کیی به رگی یه که می کتیه که دا و دهه که وی نوسه رپاراو نه بوبه له هیش بردنه سه
روشنبره شورشگیه کان و بهشان و بالا هه لدانی ملاو ناغاکان ، وهیان ملاو مولکداره کان وه کو خوی
ناویان ده با . بوقه دووباره (۲۰) لابرهی له به رگی دووه می کتیه که می ته رخان کردووه بوقمه استی
شه خسی خوی ، ناشکراش که کتیه که بگشتی نه وندی پیوه ندی یه باوک و باپیر مامی نوسه ر ،
تا ده گاته دهست گیرانی باپیر که (حه لیمه) خانی ناوه هدیه ، سه دیه کی نه و پیوه ندی یه با ژیاتی
 حاجی قادره وه نی یه .

زور سهیره که نوسه رده لیع : « لوانه یه خوئنه ر لیم برسی ، هه قیشیه تی ، وه بیان تو که هیتنده به
شکایه تی له دهست بین ماده بی و بین ده رفه تی و بین که رهسته بی و بین هه مومو شتیک ، چون ملت نایه به ر .

نه نوسيه بر گرئي و گالله بهم جوزه نه فهس در یزانه به چووار لای دا دیت و ده چيت و هه رجارت شه هنگاوی پیدا فرهانز ده چهای^(۱).

گویا دهین نووسینه که چ گری و گانه‌ی نیتا همین که همه‌موی باولکو باپیری نووسه‌ره . وا
بزنانم هیچ مرؤفیث له نووسینه‌وهی بهمه‌رهانی باولکو باپیریو کس و کاری حزی تووشی گیروگرفت
ناین . چونکه مهله که که لاید ادا له مهوزو وعی زنانی حاجی قادر و تورشنه‌وهی بهمه‌رهانی . به هیچ
جورتک نه و کاته نووسینه که لانا دا له نووسینه‌وهی مهنه‌یتیکی ساکار . هدر چندنه نووسه‌ریش خنزی
ماندو و نه کردودوه له گه زان به شوئن سه رچ و داده هدریه قسه کانی که له باولکو باپیری به و بستویه‌تی به ووه
یان بقی گنیه دراوه‌نهوه دابین بوروه نه گه رسه رچاوه که به لای نووسه‌رهوه کهوا جینگکی گومان لی گردن
نهی به نهوه نامه‌یتینی کهوا جینگکی هزارو بهک شلک و گومان لی گردنده لایه خوشه‌رانی کتبیه‌کدهوه .
ده با بزانین نووسه‌ر چه ندختی ماندو و کردودوه به دووای دینته‌وهی شته بزر بوروه کانی حاجی . که بهکی
له هدره خانه گرنگه کانی که پیشه‌ندی به زنانی حاجی به وه هد بوروه دی‌ی « گونزه‌فرهچ » ده حاجی له و
دی‌یه له دایلک بوروه . نووسه‌ر دهانی سیخ‌شام تو و دده‌ست هیتانی ونه‌یتیکی خرابکه‌ی « گونزه‌فرهچ »
به‌لتیشم و رکرت له دوستیکی خومه . که خزمی حاجی قادر شده . به‌لاموا هاوینی دوودم پاده‌برئ
به‌مه‌ره نهوه به‌تنه‌دادو « همان حیرت بوزن باقتست » به دیار رچاوه نهادی به ووه (۱۱) .

هه مهو ماندوویرونہ کهی نوسدر بهتیز و درگر تیکه له دستیکی . چو نه ودهی وتهی خر پگھی
گزپر قدره جی بوجهه رت . لعونه یه خوتندی بی پیش خد بال و بیری چو ولا تیکی زور دوور برووا که نهم
چهند دنیه هی نوسه ری ده و تنه پیش چو . ختو ناشکرایه کالک مدعوه د خلقی شاری کویه یه و
که لا وه کانی . و یان شونه واره کهی گزپر قدره جیش مرؤف به پیاده (پیاسه) ددت و این سه ردانی بکا به
پیش ختماندوو گردن . واپسانم دنانی کتیبتک له چهند به رکیک دا لمسه ریان و به سرهاتی شاعیری
بلیمه تی هورد حاجی قادری کتیی نهک چوونه گزپر دروچ له نوسه ری کتیبه که فورز ده کا به لکو
چهند جاریکیش چوونه هستم بیول به ماندوویرون به دووای شونه واره کانی حاجی له قله م
نادری ^(۲) . نهمه ش به لکه یتکی تره کدوا نوسدر نهمه بهستی بووه ختی ماندوو بکا نهمه بهستیشی
دهتی . چونکه گزپر قدره جنه له دووره نهه نیزیکه و پیوه ندی به له دایک بیرونی مهلا عهد دللاوه

(۱) حاجی قادری کتبی، بهرگی دووهم، بغداد، ۱۹۷۴، ل ۷۵.
 (۲) سرچاوهی پیشوی، ل ۸.

(۲) سه رچاوهی پیشو، ل. ۸

(۳) له بهشی دروهمی نه م زنجیره ووقارهدا چهند ونهیتکی گوندی گزفره جهان بزو به لگه بلاوکرده وه.

بنی به که گفته شد تهرخان گردد و بتوئه مه بهسته . وہ بیان کیله قه بیری تیندا نهشگاوه که به دووایا
بگه پز و یکاتنه ناواینک و ثاراسته نوسه ره پیشکه و تن خواوازه کانی بکا . ده بازنان نوسه ره مه بهسته
جن به لیهه دا که دهه : «نوسه ری عاده تی وهک من و تو شتی و ها ده نوسه هله و راستی هله بگری و
سلاندن و نه سه ملاندنی به بعده وهی . خو من و تو نه شیخی ته ریقه تین . نه سه روک نه قابهین . نه
پیشه وای سیاستین . جی بلین بیه بله لگه و هقی ئیقناع گردندیش بیه په بیره وه کامان بلین سه ددهق »^(۱) .
جیگهی سه رسوبه مانه که نوسه ر شیخی ته ریقه ت و سه روک نه قابه و پیشه وای سیاسی هه مو به یه ک
جوزه مرؤف له قه لام بدآ . گچه دهین نهندامانی پارنی به سیاسی به کان . وہ بیان کتریکاره نه قایی به کان
همه مو ده روش بن سه روکی پارنی به کان و نه قابه کانیش شیخی ته ریقه ت بن . بین هیچ جو زه
لینکدانه وه بیث . هیچ جو زه به لگه بیث که نوسه ر ختی غریبا واهه زی به هینه وهی به لگه و هقی ئیقناع
گردن همیه . به سه ملاندنی بیرون باوهه . نازانم لیهه به لگه هی جی به بو ئیقناع گردنی خویه ره که به یه ک
- چاو سه بیری (بایز) بکا که خاوهن بیرون باوهه پنکی شورش گیزنه و به کرده وهش کومه ملی رز گار
کردووه له چه وساندنه وه له گهال (بایز) که شیخینکی ته ریقه ته . له گهال توهش دا نه خونینه واریشه و
دوروینکی بالاشی همیه له یه ک خستنی زماره بیکی زور له دانیشتووانی دیهانه کانی ده وروپشتی له ئیش و
کاری پر قزانه بیان . ده بازنان نوسه ر به عدقی چ چرخیتک و زه مانه بیث ده که ویته و ونوویته له گهال
خاوهن بیورای سیاسی جودا له گهال ختی د : « خو نه گهار من شیخی ته ریقه تی سیاسی نه و بام و
بمووتايه ناوی (شط لعرب - یه کاوی عه رب) سه روزه وور دیتنه وه بویانی نه دویل نهوسا بین گومان
په جمعی شاده هی بمرزده کرده وه و ده بیوت ئه شده دم بیلا راست فه رمو به لام خه لقمه که نه زانه
وتنی ناگا »^(۲) .

نووسه روهک له مزگه و تهکه هی مهلا سمهه مدی کوئی دانیشتنی و کتیبه زه رده که بخوبیته و که (مه و نوودنامه) ناووه و به خوبیه برلین : (ثه رز له بان گایه و گاش له بان ماسی و ماسیش له بان ناووه و ناویش له بان هم وايه و هه واش نه بان تاریکی به له تاریکیش به ولاوه هه ر خودا ده زانی چی هه يه . .) نیمه خوبیه دهه و اريش بلین نه شده دهه بیللا پرست ده فه رموی له بهر ئوهی باوکی نووسه ر . وه يان باپيری و وتوپيانه لممه و پيش و ئه مرؤوش جه نانی جه لی زاده وا ده فه رموی . ئه گهر واي مه به است ئی يه ئه ئی ئهم هېزىشې بىن رهوايى چى يه ؟ ! ده يياته سه ر پارتى يه سیاسى يه کان له پشت په رده ووه ؟ نه مرؤ که لمسه دهی بیستهم دا ده زين زماره دی ئه و که سانه زور که م بتنه و که باور به قسمى

(۱) سه رچاوهی پیشو. ل ۱۴.

(۲) سہرچاوهی پیشوا، ل ۱۶

پریروجی کون بکمن . تهناههت ده روشه کانی شیخ (ع) دهست نادهنه سنگیانه وه وبلین (سدهدهقه) به مرؤثیک که بیان بلین ناوی به کاوی عرهب بهره ویانی ثنهند قول دهیتهوه .
 دووباره نووسه رده گهرته وه بوقاریگاری کردن له دهربه گه که دهنه : « که من بلنم حاجی قادر دزی خاوهن زه وی ناوی دهربه گه ناهیم چونکه ناویتیانی هله یتکی سافیلکه میزوی و خوتندهواری به بوقاره می حاجی قادر نه بوبوه و خزمه تکاری دهربه گیش نه بوبوه »^(۱)
 له بشی يه که می نووسینه کم وه لامی نووسه رم داونه وه لمه ریونی دهربه گه له شاری کزیه لمه رده می حاجی قادردا . بهلام نووسه رزور جار دووباتی ثوهه ده کاته وه کهوا حاجی خزمه تکاری دهربه گه نه بوبوه . لیته دا گه ل نووسه ردام کهوا حاجی خزمه نکاری دهربه گه نه بوبوه له گه ل جیاوازی یتک له نیوان هردودو کیاندا . جیاوازی به که ش ثوهه يه که حاجی فهق بوبوه له مزگه و خوتندووه تی ، هر که ناپه حه تیش بوبون جیگای خوتنده کهی به جن هیشتوره و چوتنه لا یتکی تر بوق خوتندن ؟ ثمه مهش ثوهه ناشکرا ده کا نه ک هر حاجی قادری فهق له سرده می فهق بیدا خزمه نکاری دهربه گه نه بوبوه به لکو هیچ فهق یتک خزمه تکاری دهربه گی نه کردووه له هیچ سوچیتکی کورستاندا بهلام نازانین هوی دووبات و سین پات کردنده وهی نهم ممهله به له لاین نووسه ره وه مه بهست دهیت چی بین ؟ ! .
 هرچه نده نووسه رخوی یارمه تیمی داوه لهوهی کهوا خوتندی به ریز هوشیار بکه مهوه گومانیشم نی به لهوهی بهشی زوری خوتندی کتیبه کهی کاک مه سعد لدم زیاتر ناگادری هله ویله کانی ناو کتیبه کین ، جگه له وهی نووسه رخوی له برگی دووه می دان به هله کانی خوی داده نی کله به برگی به کمدا فه رصویه تی له ویاوه رهش دام له به رگی سی بهمدا نه گه ر بوقی بلوی له چابی بدا^(۲) داولی ل بوردنیکی تر له خوتند ده کا کهوا چهند تاقه هله یتکی تریش له کتیبه کانی پتشوی ههیه ، بهین ثوههی ناگای له خوی بین که کتیبه که هر له بتهره توهه لمه سر هله و لادان نووسراوه توهه .
 نووسه ردهنه : « له میانی باسی حاجی به کر ثاغا و وتوومه کورینکی خزی کرده سه رؤکی شاره وانی ی به غذا ، من به مهدا وونه یتکی مه شورم باس کردوه ، بین ثوهه لی وورد بوبیمه وه . هر دعوا به دعوا ی چاپ کردنی بهشی يه کم خقوم له گه ل خقوم دا که وتمه ره خننه کاری : حاجی به کر ثاغا که له سالی (۱۲۷۰) دا مرد کوره گهوره ۱۵ - ۱۶ سالی بوبه ، چون ده چیته عه قله وه کورپی سی بهم وهیا چوواره مه ره ساله دا ، وانه یتکی مه رگی حاجی به کر ثاغا برویته سه رؤکی شاره وانی ؟ راستی يه کهی

(۱) سه رجاوه هی پیشوو ، ل ۱۶ .

(۲) به رگی سی بهمی کتیبه کهش بلا وکرایه وه ، بهلام گومان له ده ریزونی به رگی جوواره مه ده کری .

نهوهیه ئه و کورههی دووای مەرگى خۆی بوروه به سەرۆکى شارهوانىی بەغدا . بەلام ناوشۇورەت و حورمەتى حاجى بەکر ئاغا يارمەتىي کورپەكەيان داوه له گەشتنى بەو پايىدە^(۱) .
ھەروەھا هەلە كەى نووسەر دەرىارەتی «گۈن» كە حاجى له (دەشتى بەھەشت و ئايىنى لاجان) جاوى بىن كەوتۇوه دلى بۇي چووه . نووسەر دەلت : «من له بەشى يەكەمى نووسىنە كەممادا وام زانوواندۇوه كەواكچى حەممەد ئاغاي قەرەنە ئاغاي مامەش بوروه) پاشان دەلت : «گۈن كەچى (قەرەنە ئاغاي پېران) بۇوه^(۲)

لىزەدا نووسەر و خۇتىنەر هەردوو كىيان بەلگەيان هەي بۇيە درۆخستەنەوە ئه و هەلآنەي له كەتىيە كەدا وەك مانگە شە دىباردەدا . بۇيە داوا له نووسەر دە كەم ئەگەر ماوهەي بۇو له و چەندەي ماوهەتەوە له بەر جىزمى دووهەم كە خۇتى دەلت ھەللى گرتۇوه بۇ بەشى سى يەم . هەرجى پەلارىڭ تىن دەگرى ئوقۇپلىرىسىنى بەشىكە و ئۇن خەوازە كان و نەقاپە كان بە ئاشكراو ئىت ترس بەهاۋىزىي و بەلگەش له سەريان بېتىيە و سىاسى بە پېشىكە و ئۇن خەوازە كان و نەقاپە كان بە ئاشكراو ئىت ترس بەهاۋىزىي و بەلگەش له سەريان بېتىيە و بەنن پەلەكىرىدىن و ھولىش بىدا پەلارە كانى ئەۋەندە كارىيگەر نەبن كە ماوهە كىشانەوە ئەمېتىن ئىيان و پاشە رۇز وەك پەلارە كانى بۇ شاعيرى نەمرى كۆرد عەملى بەرەدەشانى كە له بەرگى يەكەمى كەتىيە كەى باسى كەرددووه ئىتمەش نە بەشى دووهەي رەخنە كەمان وەلامان داوهەتەوە . كە نووسەر له بەرگى دووهەم كەتىيە كە فرياش نە كەوتۇوه له زىز ناووتىشانى (چەند ووشەي دوواي درۇنە) ھولىدەدا بېكشىتەوە كە دەلت : «بەلام داخىم ناچى كاتىڭ كە باسى بەيتەكانى هانە ناوهەوە له چاپ كەردى باسە كە بۇ بۇمەوە بۇيە لىزەدا بە درەنگەوە كەوتە بەر چاپ . لەگەل تومار كەردى ئەم بەلگە نىخدارەي بۇنى گىانى كۆردىايەتى لاي پاشاي يابان دەستىكى حورمەتىش بەسەرسىنەوە دەگرم بۇ گىانى بەرەدەشانى ئەم چەند بەيتە له و بەندە ناويراوا كە لەزىز ئىنوانى (بەيتى عەبدورەھان پاشاي بە به) له كەتىيە كە ئۆسکار مانەوە وەركىراوه . مامۇستاھىتىن بىن دەستلى دان هەتىناويەتى يەسەر پېتىسى كوردى منىش وەك ئەووم لىزەدا بە چاپ گەياند^(۳)

لە ھەممۇسى سەيرتر ئەۋەيە كاكە مەسعود وادەزانى ئەم بەيتە لەم رۇزانەدا ئاشكراكراوه ، وانى يە بەلگەن چىل سالى رەبەق پېش ئىستا مامۇستا حوزنىي مۇكىيانى ئەم بەيتە ئەورمەن پاشاي بلاو كەردىتەوە . ئەگەر ئاتاگادارو شارەزاي مېزۇوي ئەدەبى كۆردى بۇوايە نەدە كەوتە ئەم ھەلەيەوە . بىريا زۇوتى چاوى بە بەيتە كان بکە وتايە بۇ ئەوهى گىانى نەمرى بەرەدەشانى رېڭارىي بۇوايە له پەلەكانى

(۱) سەرچاوهى پېشۇو، ل ۱۸ - ۱۹ .

(۲) سەرچاوهى پېشۇو، ل ۲۱ .

(۳) سەرچاوهى پېشۇو، ل ۳۲۳ .

نووسه رو پاشانیش دهستی نه گرتایه بهمه رسینه وه بُلگیانی ، چونکه جنی نیشته ره کانی نووسه ره نده
کاریگرن له گیانی بردەشانی بهدهست بهسینه گرتیتکه وه تیارو چاره سه ره ناکرین .

بهشی چوواره م

له بهشی دووه‌می ره خنخه که مان دا به لیتیان به خوینه‌ری به ریز دابرو که باسی چونیه‌تی دهست که وتنی وتنه کانی دئی دی «گۆر قەرەج» يان بۇ ریوون بکەینەوە . لیزەدا دەلیتىن چوونە دئی دی گۆر قەرەج بۇ بیینى شوتىنەوارى حاجى قادرى نەمر يەكىكە له مەرچە هەرە هاسانە کانى لېتكۈنىنەوە له زىانى حاجى . نەوهى پىتىستە بىزلىرى ئەۋەبە كە رەخنە گەر (نووسەرى ئەم ووتارە) له سالى ۱۹۷۹ بە پىتكەوت بە شوتىنەوارەدا تىپەپىوو ، بۇ بە زىاتر كە وته ئە وقەناعەتەوە كەوا كاڭ مەسعود مەممەد نەيپىستۇرە خۆزى ماندوو يىكا لە هەيتانەدى مەرچە کانى تۈزۈنەوە كەى لە سەر زىانى حاجى و تەنبا بە قىسە کانى باولۇ باپىرو خالى دايىن بۇوە .

پاش خوتىندەوە كىنیه كەى نووسەر داوام لە يەكى لە ھاپىتكانم كرد كەوا چەند وتنەيتىكى دئی دی (گۆر قەرەج) مان بۇ بىگىرى و لە لاپەرە کانى گۇفارى «رۇزى كورستان» بلاو بىكتەوە ، نەوهى بۇو له ژمارە (۳۶) دا بلاو كرايە وە .

ئەو ھاوارىي بۇي گىزىامەوە كەوا لە شارى كۆبەوە لە گەل چەند ھاوارىي تىكى ترى كە وتنە رى بەرە دئی تالەبان كە كە وتنە خۇوارووچى جادەي تەقەقەمەوە (۲۰) كېلىتەر لە كۆبەوە دوورە ، لە تالەبانەوە بەرە و قەلاتە سوران و پاشان بۇ گۇپى پېرىزىنەو گۆمەللاھ و لە وۇبە بۇ زەۋىي ئەملى ھەيدايمە عەولَا ھەيدايمە ، كە زەۋىي بە كە بە ناوى زەۋىي ئەملى ھەيدايمە يە ، ئەمە خزمىتىكى زۇر نىزىكى حاجى قادرى كۆبىي بە . ھاپىتكانمان لە دئی تالەبانى گەورە چاوابان بە حاجى سمايل مىكايىل كەوتىبوو ، ئەمە تەمنى نىزىكەي (۷۵) سالە . حاجى سمايل دەريارەدى تەقەقەمەوە دئی دی گۆر قەرەج بۇي گىزىابۇنەوە و ووتبوو : «لە بىرم دئی دی گۆر قەرەج دىوارى چەند كەلاۋەتىكى ھەبۇو . دارستانىتىكى زۇرلى لە ھەنجىرىو ھەنار و تۈرى گەورە گەورە لى بۇو . زەۋىي و باخە کانى ھى مەلا عەولَا بۇو كە خزمىتىكى زۇر نىزىكى حاجى قادرى كۆبىي بۇو » .

لە شوتى دى يەكە شوتىنەوارو شوتىنە جەند غەلۇ شۇورەدى بەردى زل زل دىبارە كە ھەر يە كە شوتىتىكى بە ئەندازە خانووپىتىكى لادىتى داگىر كەرددوو ، گومانى تىدا نى يە كە وەختىڭ دا بۇ خانوو بەكار ھاتۇن . بەلام ئەوهى پاستى بىن ھېچ دىوارى بەرچاو دىيار نى يە لە رۇزى ئەمەرۇدا . ئەمە يە بە كۆرنى چۈنیتى چوونە دئی دی گۆر قەرەج لە گەل سوپاس بۇ خاواھنى ستۇدىتىي باواجى ئەشەر ئەشەر كاڭ تۈقىق عەبدولكەر بىرم بەوهى وتنە كەلاۋە کانى گۆر قەرەجى يۇمان ناردولە ژمارە (۳۶) ئى گۇفارى رۇزى كورستان بلاو كرايە وە .

● ● ●

دووبارە داوا لە خوتىنەری بەریز دە كەمەوە كەوا سەنخىتىكى وورد بەدەن لە گەل مەدا لەو قىسە «ھەرجى و

پرچیانه‌ای کاک مسعود درستی کرد و به ناهق پردوشی ناله باریش داده باشند پا ای دانیشتوانی شاره کانی کورستانه و که دهان «له پاش به سه رچونی ماجه رای (حليمه) جارتکیان با پیر به هاویتی شیخ عملی تاله بانی که نوسا جختل و هاوته منی با پیرم بورو دینه کرد کوک . شیخ عهد دوره حمانی تاله بانی (حالیس) . با اوکی شیخ عملی و شیخ رهزا ، دهان : کاکه ولا بیست هزت لجه تیوتک کرد برو ! له ورام دادهان : بعن قوریان نه گدر له کرد کوک با مذهب حمز له هه تیوتک بکم»^(۱)

ئیمه هیچ گله بیتکان لوه نی به که له ناو کورده واری دا جزره نه دهی وا هین ، نه مه جنگیتکی تایه‌تی هدیه له نه دهی فولکلوری و دهین له شوتی خوشی دا بگوتری ، واته له باسی فولکلوری کوردی (نه دهی میلی و قسمی خوش و به توتکل) دا جنی خوشی بدوزنده و . به لام نهودی سهیر بین نهودیه که مسعود محمد مد به رهمی فولکلوری بخانه ناو نهوا «نه ده به به رزه ثور و سوکراتیه‌ای که له کتیبه که‌ای دا باسی لیوه ده کا ؟ به لای ئیمه وه نه مه «قسه هرچی و پرچی و درست کراوه» نه گدر سر کهونی ملا عهد ولای تیدا نه بروایه به سر شیخ نهوره حمانی تاله بانی دا به به لگه نه بده هتایه وه^(۲) .

نهوکولای ئیمه ته نیا به لکوله همو جیهان و له همو کومه لیثک دا هه ندی سیفهت بو جنگیتک درست بورو ، وه کو نهودی بگوتری خه لکی فلا نه شار چاچنونکن ، يا خه لکی فیساره دی چاوتبن . نه گدر له مه بگرین لای خومان و لای خه لکی تر کم جنگه له سیفه تی خراب پر زگاری دهین ، نه گدر مسسه له شه ره جنیون (که نه مه راست نی به) خه لکی همو جنگیتک که سیفه تی خرابیان بدرته پا ای ده تووان سیفه تی خراپتری له ناو خه لک پایوان بو بدو زنه وه ، به لام مسسه له نهود نی به ، به لکو مسسه له وه کو درده که وئی نهودیه مادام همو مرقاویه تی له بنه ماله لیثک کوتیته وه دهین همو شارو دیهاتی دونیاش له مه لبندو شوتنه واری نه و بنه ماله به کوتیته وه .

(۱) سه رجاوه‌ی پیشوو ، ل ۷۰ . پهراویزی ژماره (۸) .

(۲) به راستی مسعود محمد مد چاولکه بیتکی له چاوایه جنگه له بنه ماله خوشی و همو شتیکی پیوه ندی بده و هدیه هیچی تر نایین هدر لم کتیبه داو له نووسینی توش دا که ناخوشی ده که وئه نیوان که بیفی و شیخ رهزا . بو له سه رشیخ رهزا کردنده پیزو حرمته ده گاته پله لیثک که رونخدت له همو تاله بانی یانی کون و تازه و هربگری بو نهودی بلکن که بی نه ده بانه و لامی شیخ رهزا دایه وه . له وئی دا دیاره ده ماری چینایه تی به و ده بروتی ، به لام لیزه دا مسسه له له نیوان با پیری مسعود و با اوکی شیخ رهزا دایه ، نیتر پیوسته و دهین هدر با پیری کاک مسعود بین و هدر نه ویش سه ریکه وئی .

هر چونی بی هیچ که رکوکی بیلک یا هر کمیتکی نر ماوه به که س نادهن ئەم سیفه ته بخربته پال شاره کەیان .

ئىتمە گومان لەم دوو قىسىمە نېوان مەلا عەبدۇللاۋ شىخ ئەوررەھمان دەكەين ، دوورنى يە تازە دروست كىرايىن ، يَا نا تەواوين ، بۆج دەيى پىاو بىر لە وە نەكائە وە نەپرسى : ئايا شىخ ئەر پەھمان بەم
ھەموو زىرىھى بەوە دەيىن وەلامى نەدابىتەوە ؟ !

بە ھەموو جۈزىتك ئەگەر مەسعود مەممەد ئەمە بۇ جىتىگەي خۆرى واتە «ئەدەبى قولكازى»
ھەلىگرتايى باشتى دەبۇو ، لە پاشانا پىرسىتە شىتىكى تىرىش يىتىتەوە بىرى ئەوش ئەۋەيدە كە لە زۇر
جىتىگەي كىتىمە كەىدا سوورە لەسەر ئەۋەى كە دەيىن پىاو زمانى پالك بىن ، بە تايىتى ئەگەر
(خانەدان) بىن ، دىارە زمان پىسىش سیفەتى كەسى ھەرچى وېرچى و گەنچە نۇئىخوازەكانە ، جا ئىتمە
نازانىن ئەگەر سیفەتى ھەنپىازى بىرىتە پال شارنىڭ ، ئەمە لە كۆئى دادەنرى ؟ !

بهشی پیتچہم

ثم بشهی رهخنه که مان ترخان ده کین ، بوشی کردنده وهی فه لسه فه تازه کهی ماموستا مه مع عدد
 و جار ناجارتک پارچه بیک ، وه یان چهند دیرتک له نوسینه کهی ده خمینه به رجاو خوتنه ری به ریز ، بتو
 نه وهی بخلافی کممهوه له گهلاندا به شدار بیت له زانینی ثم هوله بین په روایهی که ده درست بو گزپرسی
 ئاشکارترین تیوری علیمی که جنگای گومان لئ کردنی تیادا نه ماوه . وه ثم گه ر نوسه ر گومان لمو
 تیوری به علیمیه ده کا پیوسته لعکولیمه وه کهی لمسه بناغه بیکی زانستی دامه زرتی ، بتو وهی بخلافی
 که مده و بتوانی قه ناعهت به خوتنه رانی کتیبه کهی بکا . له گه گله بیک و گازنده بیکی زوریش له
 خوتنه رانی ثم رهخنه بمان که تا ئیستا زوریه یان کتیبه کهی ماموستا مه مع عدد بیان نه خوتندوته وه ، گویا
 به لگه شیان نه وهی که وايان ده زانی کتیبه که ده باره ده حاجی قادری نهر ده دوت و شیتکیان
 خوتندوته وه لمو باره وه . . له بر نه وه تکا له خوتنه ری به ریز ده کم هر دوو بهشی کتیبه که به ووردی
 بخوتنه وه و پاشان له گه ل رهخنه کانی ئیتمه بهراوردی بکنه وه . . . وا بزانم هیشتا ئیتمه قه رزار
 ده مینیته وه ، له بر نه وهی نه مانتوانیوه به ووردی و به شیوه بیکی علیمی تر رهخنه کانی ثاراسته بکنه .
 ده با بزانین بناغهی فه لسه فه تازه کهی لمسه رچی دامه زاندووه : (وهنیه هر سره تای بیر
 کردنده وهی نیشمانی له تاکانه وه دهست پین بکا . فه لسه فهی چینایه تیش که به زاهیر ده بلو له جه رگی
 چینی هژارو رهش و روتنه وه هه لستن ، ثم ویش له خاوهن بیرو فه لسوسوفی چینه کانی هه راززه وه
 همل ده قولن ، دواتر سره و وزیر ده بیته وه بتو ناو ریزه کانی چینی هژارو پرولیتاریا ، خواش ده زانی به ج
 شیوه بیک ده چیته میشکانه وه . کریکارتک وه يا پاله بیک وه يا کاسیتکی چیووک نه و ئیمکانه زینه بیهی
 نیه بگا به پلهی پالاوتی «تیوری» له راگه باندن و په یامه کانی واقعه وه ، ثم ناتوانی واقع بلیته وه له
 گونه و نوسینی خوی دا ، ره نگه هر نه شزانی بنوسنی . . واقع ئی ناگا تا بتوانی له نوسینی خوی دا
 بی لیته وه . .)^(۱)

وا ده ردہ که وئی نوسه رچینی هه زارو پرولیتاریا به چینیتکی نه فام و دواکه و تنو ده زانی و نه گه یشونونه ته
 ثم و قواناغه له پیشکه وتن (تطور) که «نه و ئیمکانه زینه بیهی نیه بگا به پلهی پالاوتی «تیوری» له
 راگه باندن و په یامه کانی واقعه وه ، . وه کو نوسه و هسفیان ده کا هر چه نده با وورپشی به (نظریه
 التطور) نی يه ، به لام و دیاره لیزه به کاری هیناوه وه کو چه کیتک دری چینی هه زارو پرولیتاریا ، ته نیا
 پرسیار تکم هه يه له نوسه رچاوه روانی و لامیش ناکم : ثایا جزال جیاب و هزیری به رگری ئیستای
 فیتنامی دیمکراتی سوچیالیست خاوهن ثم و میشکه که گه وره ترین و درنده ترین هیزی سه دهی
 بیسته می شکاند له فیتنام کوری ج چینیکه ، ثایا ده لیج ثم ویش چون ویچ (شیوه بیک) فه لسه فهی

(۱) سدرچاوهی پیشوو ، ل ۲۲۶

چینایه‌تی چوویته میشکهوه ؟ ! نمونه‌ی وه کو جیاب مان زوره ته‌نیا لیزهدا بوق میال هینانه وه و له باوه‌ر شدام هممو خوتنه‌یکی ره‌خنه‌که مان ناوی جیاب بیان لا غرب نی .

نه‌وی ده‌مموئی لیزهدا روونی بکه‌مهوه نه‌وه به که‌وا هیچ جیاوازیک نی به له نیوان میشکی کوره هه‌زاریک و کوره ناغاییک ، وه بیان کوره ملاییک دا . وه هه‌تا پیستا هیچ تیوری‌یتلک ده‌رنچووه ثم مه‌سه‌له‌یه بسلیتین ، که‌وا نوسمر به ته‌مايه به ناهق بیسپیتنی به‌سره‌ماندا . دیگهوه سر (ماوتی تونگ) و پرسیاریک له نوسمر ده‌کم نایا ثم کوره فلاحه‌ش به‌کیکه له‌وانه‌ی که سری سور ده‌مینی چون بیرو باوه‌ری چینایه‌تی وه بیان شیوعی وه کو جه‌نایی ماموستا ده‌فرمومی چونه میشکی به‌وه ، وه بیان نازمیردرین له یه‌کن له‌وانه‌ی بوق سه‌پان و پاله‌یان نوسیبیت . له وولانه‌که‌ی که زیارت له (۸۰۰) ملیون که‌سه . (ماوتی تونگ) ختری ده‌لیت : (له دئی شاوشان له دایک بیوم له وبلایه‌تی (هونان) سال ۱۸۹۳ ، باوکم ناوی (ماوجن تشلگ) بیو . دایکم ناوی « وین تشی می » بیو . باوکم له په‌جه‌له‌کیکی جوتیاری هه‌زار بیو . له گه‌نجبه‌تی به‌وه قه‌رزاری واکه کرد که بجه‌ته پیزی سه‌ریازی به‌وه . هتد^(۱) واپرانت لمه زیارت پیوستیان به به‌لگه نی به بز و‌لام دانه‌وهی نوسمر که‌هه‌رجی به میشکیا بیت و ده‌یخانه سر قافه‌زو بلاوی ده‌کاته‌وه به‌ین نه‌وهی گوی بدانه راست و ناراستی نوسینه که‌ی و بی‌په‌رواشه له‌وهی نوسینه که‌ی هیتش بین بوق سر خاوه‌نی بیرو باوه‌ری جودا له‌گه‌ل ختری ، نومیده‌وارین له به‌شی سی‌یه‌می کتیبه‌که‌ی که له ره‌زانه‌دا ده‌که‌وتنه بازاره‌وه ، چاوتکی خشاندین به‌وه‌لانه‌ی پیش‌شی داوکه‌وتنه‌گیزاییکی سامناکی تره‌وه ، به تایه‌تی که له سال ۱۹۷۴ دا به‌شی دووه‌می نوسیوه‌ته‌وه ده‌ستی ناوایی دریز کردووه بوق هندی لاء ، زور ناسان نی به بوق نوسره ختری لی‌بکیشته‌وه ، له به‌شی سی‌یه‌می کتیبه‌که‌یدا ، سه‌ره‌رای نه‌وهش باوه‌ر پاکم خوتنه‌ری به‌پیز نه‌وه‌وه مه‌مه‌رو نه‌وه‌ره لی‌بسه‌لینی له نوسینه‌کانی دا .

پیش نه‌وه‌ی کوتایی به به‌شی پیتچه‌می ره‌خنه‌که مان بیتم ، بوق ده‌مه‌ته‌قق نه‌نم چه‌ند دیزه‌ی نوسه‌ریش ده‌خه‌ینه پیش‌چاو خوتنه‌ری به‌پیز :

(هه‌مو له بیرمانه نه‌و ساله که کوتماری مه‌هاباد له‌ناوجوو و سه‌روکه کانی خنکیزان چه‌ندین روشنبری کورد ده‌یانگوت و دیانگوت وه له ناوجوونی کوتماری مه‌هاباد رووداویکی باش بیو ، چونکه خزمه‌تی ناشنی جیانی کرد ، نه‌مه‌یان ده‌کوت نه‌وه‌ک کله‌یی بکری له به‌ره‌ی سوشیالیزم که مه‌هابادی نه‌پاراست ..)^(۲) .

(۱) النجم الاحمر فوق الصين ، ادخار سنو . ترجمة كمال أبو الحسن وكمال العزة ، ص ۱۲۸ .

(۲) حاجی قادری کلیی ، به‌رگ (۲) ، ل ۱۱۴ .

نازانم سه رجاوه کانی ماموتا مسعود محمد مد که ئەم قسانەی لیزە وەرگەزروه له کۆئى يە وچى يە؟ دەبوايە بەلای كەمەوە تىشارەتى بىدایتە ئە و سەرچاوانە ، بۇ ئەوەي خوتېرىش ئاگادارىن .. دەربارەي نامىلکە كەش كە دەرچوو لە دەرپۈرەرى پاپەرىنەكەي ۱۹۴۸ كە دەلىت : (وا بىزامن كوردىش دەرى كىدبىوو ، بەلاي خۆيە و تىپانى ئەوەي كىدبىوو كورد «أمه» نى يە ، دىارە كە كورد ئۆمىھەت نەنلى ، مافى ئەوەي نابى خەباتى قەومى بىكا) ^(۱) .

وابىزامن نۇوسىر لەمن كە مىز شارەزا نى يە لەوەنى ئە و نامىلکە يە كىن يە؟ وە يان ج لايىكە ، دەبوايا بە ئاشكرا ناويانى بىدبا ، يا سەرەپاي ئەوەش وەڭ ئايەتە قورئانەكە كە بە ئاتەۋاوى بنووسىرى ماناڭەي دەشىۋى : (ولَا تفربوا الصلاة) . بە يىن ئەوەي بلىن (وانتم سكاري) واي لە مەسىلە كە كىدووھ ، چۈنكە دەبوايە ئەوەشى نەشاردىيەتەوە ، كەواپاش سالى ۱۹۵۶ هەرخاون ئە و نامىلکە يە دانى ناوه بەوەي كەوا كورد (امە) يە .

بدشی شهشدم

بهشی سی یه می کتیتی « حاجی قادری کوئی » که وته بازاره وه ، پتشه کی ای ئەم بەرگە بىتى يه لە (٤٦) لاپەرە ، گشتى كتىتى كە (٤٢١) لاپەرە يه . لىرەدا دەمەوى ئەو بخەمە پىش چاوشۇنىڭ رى بەرىز كەوا نۇرسەر چۈن زمانى كوردى لە تىبى ئەلھەفوھ تا تىبى (ى) ئى شىواندۇوو و شىكاندۇوو تى بەسەر يەكا .

دەلتىن پۇزۇتكەن لە شاعىرە كوردە كان بە سووارى ئەسپەكەدەي بە تەنېشىت كابایتىكى خىشت بىر ئىن دەپەرى ، گۈئى لە كابراكە دەپىن شىعەرە كانى بە ھەلە دەخۇنىتىدە بە دەم خىشت بېنەوە و شىعەرە كانى دەشىپۇنى . شاعىرە كەش كە گۈئى ئىن دەپىن بە جۆرە شىعەرە كانى دەشىپۇنى دەست دەكە بە رىمىازى كەردن بەسەر خىشتە كانى كابرا و دەيانشىكتىن بە سەرىيە كا . كابراي خىشت بېسەرە سۈر دەمەتىن لە كەردىھە سووارە كەو لە بەر خۇرىدە ئى دەخۇرىپى و بىن ئى دەلتىن : ئەو بۇ خىشتە كانى دەشىكتىن ؟ . سووارە كە لە وەلامدا دەلتىن : ئەى جەنابت بۇ شىعەرە كانى دەشىپۇنى ! ؟

با بىگەرتىنەوە سەر كاك مەسعود مەممەد و بىزائىن لەم (٤٦) لاپەرە بە چەند ووشەي عەرەبى بە كار هېتىاوه ، كە هەموسى بەرامبەرى ووشەي كوردى بەتى هە يە . ئەمە وجىڭكە لە ووشەي فارسى و تۈركى كە ئەوەندە شارە زايىم نى بە لىيان ئاشكىرايان بىكم . وەك ووشە عەرەبى بە كان . ژمارەي ئەم ووشانە لە (٤٦) لاپەرە زىيات لە (١٨٠) ووشەن^(١) . بەرامبەر بەمە كۆمەلېتكەن ووشەي بەتى دانىشتووانى شارى كۆزىي بەكار هېتىاوه . وەكى : (گەراجان . صەد جاران . خەونان ، وەخراپان ، وەخەنەن ، وەخەنەرە حىساباندا ، دەفتەرانيان ، ناو كىتىيان ، هەموو كاران هەند...) كە ئەمەش گۇناھىتكى گەورە تەرە بەرامبەر بە جۆرى نۇرسىنى زمانى كوردى يا زمانى ئەدەبى يەككىن توو ، دورى نى بە هەرمە بېسېش بۇ شىواندۇنى زمانە كەپىن ! ئەم كارە دەپىن جىاوازى ئى جى بىن لە گەل ئەوەي نۇرسەرتىكى خەلکى شۇوانىش سېپىن ئەم مافە بەدانە خۆى كە مەسعود دارىيەتى بە خۆى و بىنوسى : (چەووپىش ، لەت ئىن گەم ، ئەرا كورە چۈوپى . . . هەند...) لەمەش خەرپىز پۇو نەدا لەمەد دووا لە نۇرسىنە كانى نۇرسەر هەر باشترە ، وەك تېلەتكىشانى زمانى ئېنگلىزى و كوردى پېتىكەوە كە دەنۇرسى « ئەندەر تەبەق Under Tabak زمانى كوردى وەك هەميرە لەشىلىن و بە جۆرە ئى بىكا كە خۆى دەيەۋى . . . دەلتىن پۇزۇنى لە كۆلکە مەلايىتكە دەبرىسن : ما مۆستا عەرەبى دەزانى ؟ ما مۆستا لە وەلامدا

(١) ئىتمە بىرسىيارېتكەن لە كۆزى زانىارى دەكەين : ئەو بۇچى بە (كىن فيكون) يېك ئەلەلبای كوردىيان شىپ و وور كەد بە ناوى ئەوەي « شىۋەي نەتەوايدىتى » وەرىگىرى ، ھەرروھا ووشەي ناقۇلائى واتان هېتىاوه تە ناو زمانە كەو بە ناوى « كوردى بەتى » يەوه ، كەچى حىسابىتكەن لە گەل مەسعود مەھەدى خۇتان ناکەن ؟

ده فرمودی : بهنی عذرخواهی زور هاسانه و جیاوازی یتکی ثروتی له گەل کوردی نی یه ته‌نیا (له لف و لامه کەی) نه‌بین ، وەک : (الطاطة ، الباما ، الباذنجان . . هند . .) نووسه‌ریش لیزه هەر لە سەر تەو فلسە‌لە یە دۆییو و ریزمانیکی تایبەتیشی دروست کردوده بىر تەو و ووشە عذرخواهی یانه‌ی کە کردوونی بە کوردی ، بە بىری خوتى نەمە زیاتر ناشکرا دەبین لە جۆری بەکار ھەتىانی ووشە عذرخواهی یەکان بە بەرگى کوردى لە بەرگردنیان ، ئەگەر وا نه‌بین دەبین وەلامى چى بىن لە جۆری بەکار ھەتىانی نەم ووشانە بەم شیوه یە :

(بە وەلد) نەمە بە زمانی عذرخواهی بەم جۆرە دەنووسرى (ولد) بە کوردیش مندالى ساوا دەزانى بلن : (لە دايىك بۇوه) لە جيانتى بە (وەلد بۇوه) . وەيان (بە حورمه‌تە لە ئىغلىنى ئىفلاس) ، دەبین نەمەش جیاوازى چى بىن لە گەل قسە‌کانى دانىشتووانى دىئى ئۆتمەرمەندان لە ناوجەی شۇوان كە دەللىت : (يېشكە‌کانى قالدرمانگا كە تېپەر ئۆتىسىن) . وە يان بەکار ھەتىانى نەم . رىستە یە : (بە مادىيە كەش توھەمى خيانەت و رەجعىيت) ، ئەگەر مەلائى مەزىبورە زىندو بۇوايە دەبۈوت : تافەرين مامۇستا مەسعودە نانى ئىتمەشت بىرى^(۱) !

نامەوى لە سەرپىزمانى کوردی و جۆری نووسىنى کوردی لەمە زیاتر بەدونم ، لە بەر ئەوەيە ئەم لايەنەي پەختە كەم جىن دەھەتلىم بۇ پەختە گىرتىكى پىسپۇر لە زمانى کوردیدا ، كە گومانى تىدا نى بە رېۋەتكە دى پىسپۇرتكى کوردی زمان ناسلى ئەپەرپى و راستى ئى نووسىنى كەي بە تەواوى ناشكرا بىكا لە پۇوى زمانەوە . وەك ئىتمە لەم رەختە يەماندا هەلەكانى نووسەرمان خستە يېش چاوا خوتىنەری بە پىزىز لە پۇوى فەلسەفە و بىرۇواهەرەوە .

ئىتمەش دەتowanىن وەك نووسەر درېزە بە نووسىنى كەمان بەدەبىن تەنیا بۇ نووسىن و پىركەدەنەوە و رەش كەدەنەوەي لاپەرە . بەلام دەبىن گوناھى خوتىنەر چى بىن لە سەددەي يىستەمدادا كە مەزۇف ھاتۇن خوتى مانڭ و مەريخ دەكە و ھەمۇ شىتى بە پەلە دەرۇوا بەرتەو و بىرى ئەلىكتېزىش بۇشانى يېتكى زۆری پىركەدەنەوە خەرىپىكى لېتكەدانەوەي وورتەنەكانى مامۇستا مەسعودە بىن ، چۈنكە بەلا يەوە : «مندالىڭ كە بە وەلد دەبىن نالىپىن : يەكەم - ملى بۇو . دووەم - دەستى بۇو . سىيەم - چارى بۇو . . . مندال بە گىرى دەبىن . شۇرۇشىش ھەرەوەها ئەو ھۆيانەي مندالىشان پېتىك ھەتىا ، وەك ھۆيەكانى شۇرۇش ، بىن زماردن و جودا كەدەنەوە كارى خۇيان كەرددووە . ئەو كاتانەي كە مندالە كەشىان تىدا رېسكاواھ بىن پېچانەوەي رۆز و ھەفتە و سەعات و مانگەكانى بە دواي يەكتىدا ھاتۇن»^(۲) .

(۱) سەرچاوهى يېشىوو . ل . ۷ .

(۲) سەرچاوهى يېشىوو . ل . ۷ .

لیزهدا ده گهربده سدر نه و باوههی نوسدر بینی ده لی میتافیزیک Metaphysic و هر دووکانیش شتیکی نه ده گئنینه وه ، بق نهوده هوشیاری بکهمهوه کهوا نوسسنه کانی له برووی میتافیزیکیشه وه هدر وورتنهن ، دهبا بزانین محه مه دیغه مبده لم پرووهه چی ووتوروه : (ان احدکم جمع خلقه فی بطن امه أربعین يوما نطفة ثم يکون علقة ثم يکون مضعة مثل ذلك ..) هند ..

کهوانه محه مه دیش باوههی بهوه کهوا مندال پیش له دایک بروونی به چهند قوزناغیک دا تیپه ر ده بین له سکی دایکی دا ، روز و هفتنهشی بق هه مهوه داناوه ، وهک چل روز تتماوی و چل روزش خوین و چل روزش گوشت . نه مه ده کاته (۱۲۰) روز یا جووار مانگی ریث . ئیمرؤش لای هه مهوه بزشکیک روونه کهوا مندال پیش له دایک بروونی به سی قوزناغ دا تیپه ر ده بین . سی هه فتهی یه کم پاشان دوو مانگی ثهولل (حمل) . قوزناغی سی یه مهوه لاه مانگی سی یه مهوه تا مانگی نویم . وه پسکاندن و گهوره بروونی مندال زور به پله ده روات له کاتی بروونی له سکی دایکی دا .

به لام نوسدر وا دیاره هر نووکی خامه کهی وای بق هاتوه و ده بروایا لاپه ره کانی بهشی سی یه می کتیبه که ش هر پر بکردایه ته وه .. تا له هینانه وهی به رازورد کردنی نیوان مندال بروون و شورشیش سه رکه و تنو نه برووه له بمن اشاره زایی له هزیه کانی شورش وله دایک بروونی مندال که هر یه که پیوستی به شاره زاینکی ته اوی هه یه له هزیه کانی .. بق نمونه یاساکانی مندال بروون چهند ده ستورتیکی تایبه تی ناشکرای هه یه و هه مهوه بزشکیکی پسپور ده زانی ژن و پیاوه که مندالیان ده بین یا نا ، به لام تاقه بزشکیک نی یه ، وه یان تاقه شاره زاینکی نی یه بزانی له کومنه ل شورشه که کهی روو ده دا و چون روو ده دا .. ته نیا نه و کهسانه نه بین که خاونه نه خشنه شورشه کهن .

نوسدر له بهشی یه کم و دووههی کتیبه کهی جار نا جاریک دریزهی به نوسسنه کهی داوه به (لاپاستیک) ، لدم بهشیش به «لاپه نجهه ریثک» وهک ده لی : «چ زرهه ریثکیش ناکهین له وده دا که به ده سدرهه تای کردنوهی ده رگه برق ناو نوسن لای نجهه ریثکیش بکه ینه وه به لکو تیشکیکی تازه و نا مه تلووفی پیدا بیته سدر نه ختهی نوسسنه که^(۱) ..» دهبا بزانین لای نجهه ره کهی نوسدر خستویه تی یه سه ر پشت چ ببرویاوه ریثکی تازهی «نامه تلووف» . وه یان «مه تلووف» ی خستویه سدر نه ختهی نوسسنه کهی وه کو خزی ده لی : «یه کیک لهو ببروایه مادی و بنجی بانهی که له پیش من چ نوسهه ریثکی تر بزای نه چور برو نه و پایم برو که ده لی هزی پهیدا نه بونی ده وله تیکی کوردی له میزوددا ده گهربده وه بز نه و دیاردده یهی که ناوم نابوو (نزیف اقصادی)^(۲) .

(۱) سدر چاوهی پیشتوو . ل . ۸

(۲) سدر چاوهی پیشتوو . ل . ۷۸

وا دیاره نوسره ته نیا له نوسينه کانی خوی زیانز نوسينه خدلکی تر ناخوتيته وه ، نه گهر وا نه بروایه ثم قسه «ساfileکانه» بتوخوی رست نده کرد و نه پده خسته سر کاغعه زه وه . زور سه بره گویا که س پیش ثه و له هزیه کانی پهیدا نه بروني دهوله تیکی کوردي نه دعواوه ! له کاتیک دا بونی دهوله تیکی کوردي و نه بروني و هزیه کانی سدهه لایتکلینه وه و لایکدانه وه لمسه نوسر اووه ، ج له «کتیان دا» وه ک نوسره ریزی خوشیه وا بلیزین ، ج له نامیلکه و بلاوکراوه کانی پارتی به سیاسی به کان له پاش شهري گیتیه یه که مهوه تا ئیمرو . بو نمونه د . عهد بولپه جانی قاسملو له کتیه که دی (کردستان والاکراد) پهنجه هی بتوکومه تی لهو هزیانه دریز کردووه که یه کن له وانه هزیه (اقتصادادیه) کانه . خویندنه وه هی هیچ زرهه زیک نابه خشتی به نوسره ، هعروهها با چاوتکیش به نوسينه کانی نیکیتین بخشتنی . بوسه رچاوه کۆنه کانیش پهوانه هی ناکم . نه وه ک بلان دهست ناکه وون .

پاشان نوسره به تهرازووه کهی خوی هله لویستی شورشگیزی ئیمرو و به نجا سال له مه ویرده کېشی و ده گاهنه ثم ئەنجامه : «له مهیدانی سیاسه پیش دا زور له هله لویسته کانی بهره هی شورشگیزی ثم سه رده مه به کیشانه و پیوانه هی شورشگیزی به نجا سال پیش ئەمروه به خیانه تی پرووت له قەلم ده دران »^(۱) . لیزه دا ته نیا سه رنجی نوسره بتوئوه راده کیشم بوئوه که میتک بگه ربته و سعر خوی و فەلسەفه فراوانه کهی و که میتک تەسکتری بکاته و خوی به چەند چلتکی زانیاری و فەلسەفی بەوه خمرلک بکا . نه ک واپزانق هەممۇ شىنلەت دەزانى و گەيشتۇنە دووا پله زانى . وە يان ئە و کەسانە دەوروپىشيان داوه وائی بتو دېپازىتىنەو . هرچى تەوش بیلەن ھاپرى و دەوروپىشە کە دەسته و يەخە رادە وەستن پیشی دەلین (صدقت) وەک شىغ و مەيدە کانی . . .

نه گهر وا نەبىن دەبىن خوتيه رى بەپىز چۈن ئەۋەی لى بىسمىلىتى كەوا زۆر له هله لویستە کانی بهره شورشگیزی ئەمروه بە خیانەت لە قەلم دەدران پەنجا سال لمە و پیش به کیشانه و پیوانى شورشگیزی ئەم سەرددەمە ، وا بىزام پیوست ناكا خۆمان و خوتيه رى بەپىز ئەۋەندە ماندوو بکەين به لایکدانه وه ئەم قسانە نوسره چونكە له قوتۇوی هېچ خورده فرقىشىت يا (عەتارتك) جىنگايى ناپىتەوە . هله لویستى شورشگیزی ئەمروه و دوتىنى لەگەنل هله لویستى شورشگیزى سې بېپىش هېچ جۈرە گۈرپانى ئەتىي تىدا ناپىن يەكىنی بە خیانەت لە قەلم بەدەبىن و ئەۋىزىش بە شورشگیزەتى ، ئەگەر هەر دوو هله لویستە كە بە راستى شورشگیزى بىن . بەلام هەر ئەۋەندەم بىن دەکرى بلەن مامۇستا مەسعودە لە كۆئى و شورشگیزەتى لە كۆئى ! ؟ . خۇ ئەگەر بىرونواهەرپى مەتاپىزىكى بۆ سەلمىتىن . كە تا ئەۋىشى شىۋاندۇوو و تىيدا سەر نە كەوتۇوە ، دەبىن چۈن بەرگرى نەكەين لە شىۋاندى بىرونواهەرپى شورشگىزەتى . . .

نووسه رزور له خوی رازی به که در ترمه داوه به نووسینه کهی و تائیستا سین به رگی لی چاپ کرد و دو
و گوایا چهند بمرگی تریشی بددهسته و ماده له هممو لینکولینه و کانی و شی کردن و هی کانی
دربه دهربونی حاجی قادر و میان (کهی) له کوتین ههول دهدا به خوته ری بسلیتی که وا
دهره به گه کانی کوتین و میان مولکداره گهوره کانی به هیچ جوزیک دهستیان نه بوده له دهربه راندنی
حاجی قادر و چوونی بز نهسته مبوقل . تهنا به لگه کی به هیزی نووسه رکه به دهستی بیوه هیتی لهم پروهه و
چهند دیزه شیعرتکی حاجی قادره که نووسه ره کوینتیشت ده بخوبته و له هر سین بمرگی کتیه کهی :

دوو ناغای ماوه وه ک بیستومه نه خبار
نه من ناغاو حمه ماغای صاحبی کار
نه من پشیوانی قهصری مبلهات
نیگه هبانی خمزتیه ملک و دهلهات
له دنیادا خود دایه هدر بیتن
بینای بین نیشانه ای هه لکه نیتن .

وابزانم مددحه کهی حاجی بز نه من ناغاو حمه ماغای کتیه هیچ له مه سله که ناگزوری ، وه کو
نووسه ره دهان : (ده بین خه ریک بین نیسپاتی نه وه ش بکه بین که گهوره ترین ناحهزی (له بیلا)
شه خسی مه جنون بوده و^(۱) دهرباره که نامن ناغاو حمه ناغای کوتی که هارپی که حاجی قادر بونه
و میان خوش ویستی بونه ، ئاشکرايه هیچی نه گزوریه له دوره مهانیه تی به کهی شیخ نهی به رامبه ر به
حاجی ، که شیخایه تی به کهی شیخ نهی له کوتی نه وسا یه کیکه له به لگه به هیزه کانی پژوئی
دهره به گایه نی و دواکه و تورویه تی کوئه لا یه تی له کوردستان له کوتانی سه دهی نوزده مدا ، هه روہ ها
که سیش تائیستا نه من ناغاو حمه ناغای تاوانبار نه کردووه له دهربه راندنی حاجی له کوتی ..
نه مه جگه له وهی که بونی چهند ناغایتکی نیشانه په رو و نه ته و په برست ، شتیکی سه بر نی به بی
له شارنکی وه کوتی نه وسا . له وولانه سو شیالیسته کان تا نیمیق په یکه ری زور له ناغاو میرانه
که له دزی دا گیر که ران خه باتیان کر دبوو دهست کاری نه کراوه ، به لگه نیستاو پاشه پوژیش شانازی بیان
پیوه ده کهن . به تایه تی لای خوته ری بعتری ئاشکرايه هه مو شورش و جو ولا نه وهی بزووته وهی گهمل
کورد له سه دهی نوزده بیم و سه ره تای سه ره بیسته میش به سه رکردا یه تی ناغاو شیخی دیندارو
مولکداره گهوره کان بمریا ده کران ، نه مه ش ئاشکرايه له بدر نه بونی و بین نگه بشتنی چینی کریکارو

(۱) سرچاوهی پیشوو ، ل ۱۸۹

پیشنهادی لەو چەرخەدا . . هەر بۆیە يەکێن لە هەرە ھۆیە بەتچینە کانی سەرنە کەوتى ئەو شۆرانەش بیوونى چىنى سەرروو بۇوه لە سەر كەردايەتى كەردىنى . . باوهەرتش ناكەم رەش و پۇوتى كۆئى ئەو سەرددە مەش حاجى يان رەختاندىنى ، ئەممە لە لايتىكى تەرە وە لە لايتىكى تەرە وە نۇوسەر دان بەوهەدا دەنلى كەوا بە زاھير شىيخ نەيى بۆتە ھۆى دەرجۈونە كەى حاجى لە كۆئى :

(هر آکه‌ی شیخ نمی‌ای له و زعده‌دا با یه خیکی تایه‌تی پهیدا کرد که به زاهیر بورو هوی
دهرچوونی حاجی‌ی، و دیا ثه‌ویره‌که‌ی بورو به هانه‌ی دهرچوون^(۱)).

که واته لیزه دا تاشکرایه شیخ نهی و ئه و که سانه‌ی له پشت په رده وه شیخ نهی بان ده پارزیت
بیونه هوی ده ریه زاندنی حاجی نهک له کۆنین بەلکو له وولاته کەدشی . ئەمەش جىتگای ئوه نی يه
نووسمر ئەوهندە خۆی پیوه ماندوو بکات و چەند بەرگە كىتىيەكى اپازاوهى ناوه رۆك پۇوكى بىن
پېر بکاتەو، جوانترو باشتەر ئەوه ببۇ ئەو سى بەرگە كىتىيە بە نووسىن لە سەر ئىزىنى حاجى قادرو
شىعە كانى پېركىرىدابەتەو نهك بە تېرۇ توانج گىتن لەم و لەو . . . بان پەلاماردان و ھەولىدان بۆ شىواندى
شىرازەی دۆستايەتى و ھاوکارى نىوان هېزە نىشتانىه پىشىكە وتىخوازە كانى وولات لە كاتىتكىدا
ئىمپېرالىست و نۆكىرە چىلکا و خۆرە كانى بە ھەمۈو هېزە توانيابانەوە خەرىكى شىۋاندى ئەو شىرازە بە
ھېزەن لە نىوان هېزە نىشتانىپەرە كانى وولات و ھەرمە كەش . ج پۇوتىتىشى نەدە كرد نووسەر
يە كىتكى تر بکانە قەلغان لە پەنایەوە (دۇزمەن سەرە كىيە كانى) خۆى تېرىباران بکات .

لیزه دا نووکی خامه م به توندی ده نووستینه سر لایپر که داو بتو نهوده لم رووه وه له مه زیاتر نه رو او
بری بدنا به خامه یتکی که خواهونده که کی نهودنده من نه گهر نه لئم زیاتر نه و مافه هه بیه یتکه کوپری
مه بیدانه وه خوتی له تیرو تو اخچه کانی نووسه ر بپاریزی و برده دینکی تر له رووی راستی هله بلدا ته وه .
لبه ره وه ده گریمه وه سر با به یتکی تر له نووستینه کانی نووسه ر که ده لئن : بد چاوی خیال خوت
له وزعی حاجی قادری نه جیگو کانه دا بیینه وه به دل نه هست بکه و به میشکی ثولیک ده ره وه
بزانم پریارت چی کی ده بین ! له و هه مووین حال و باری یعنی سامانیه دا به و هه موو قابلیت و شاعیره ته وه
له گه ل نه هه موو ریز له خوگرننه سر که شی نه خسته وه به ده م شره دنووکی و هه را وده مه تقی کی
رپڑانه وه چه ند سالان نه مال و نه مال و نه مزگه و نه مزگه و خانه خزی کوپری ده کرد ؟
ناکه کی ؟ بتو چی ؟ به کام ثومید ؟ بتو کام نامانج ؟ له بمر خاتری کن ؟ نه زن نه مال نه مندان نه
مزگه و نه دیوه خانه نه دوکان ، نه نانی خوان نه راحه تی ، نه سره وتن نه بازاری شیعر . نه هیچ
شیکی به که لکی حاجی کی له وسا بیت . وه بیا له سنوری به خوتان زیندا دهستی بی بگات ! بتو له و

حاله‌دا بی ج به خوت پهوا دهیستی ؟ هم‌تا دواستی^(۱).
پاشان نووسه‌ر به چاوی خه‌یال بهم جوزه و هلام ده‌داته‌وه (وا ده‌زانم دیمه‌نه که ثه‌وه‌نده ریون و
ناشکرایه هر ده‌لئ تین و تاو به ثیراده‌ی تزو میش ده‌دا که به لاعوری بلین : کاکه بین خوت حازرکه‌ن
با بزی ده‌رجین).^(۲)

به چاوی خه‌یال دوان له وزعی حاجی وا بزانم حاجی و کو شاعیریک و کو نیشانه‌ره روه‌ریک له
میزرو و ده‌سته‌وه . وه یان به‌لای کمه‌وه حاجی ده‌شبوتین . چونکه هر کسه جوزه خه‌یال‌تکی
هدیه ، هر کسه به چاوی خوت سه‌یری حاجی ده‌کا ئه‌گه‌ر سه‌یر کردنه‌که‌ش له خه‌یال‌دایی ، به
تایه‌تی لیزه ناشکرایه چاوه خه‌یال‌اوی به‌که‌ی نووسه‌ر چی به حاجی کردووه . خه‌ریکه به ناهق له
زه‌لکاویتکی بی په‌دا نووقی بکاو شاعیره نیشانه‌ره دلسوژه‌که‌ی کوردستان بکانه شاعیری ئاغاو ملاو
دینداره کانیان ، ئمه له لایتک له لایتکی تره‌وه خوت‌تیمه‌ش به چاوی خه‌یال شتیکی زور سه‌یر ده‌بینین
نووسه‌ر له‌وانیه هر به‌لایه‌وه نه‌چیت ئه‌وشیه زور له خوت‌تده‌وارانه‌ی کوتی‌ی ئه و سه‌ردنه‌مه
نه‌گه‌ر ده‌ستایش نه‌بوون له ده‌ریه‌راندنی حاجی قادر . به‌لام له دله‌وه خوش حال بونه به
دوورکه‌وته‌وهی له کوتی ، هیچ نه‌یئ ئه‌وان وه‌یان چه‌ند که‌سایتک لی یان ده‌بنه میر مخنی شاره‌که‌و
ده‌روزشی له رووی زانین و شیعره‌وه . که به‌مانی حاجی له کوتی و هکه‌ستیزه بزر ده‌بوون له‌بر
پوشانی نیشکی هه‌تاو . . . ره‌نگه لهم پووه‌وه خوت‌تنه‌ری به‌پیزه‌ره خنم لی بگری له‌به‌ر ئه‌وهی
به‌لکه‌یتکی زانستی و ناشکرام به ده‌سته‌وه نی به ، به‌لام دوای لی بوردنیان لی ده‌کم ، ته‌نها له‌بر
ئه‌وهی میش لیزه خه‌ریکی و هلام دانه‌وهی نووسه‌رم به هه‌مان زمان و هه‌مان چه‌ک که به‌کاری هیناوه
له . نووسینه‌که‌ی دا ، هر روه‌ها له‌وانیه نووسه‌رتکی تریش به چاوی خه‌یال به جوزنکی تر مه‌سه‌له که
بینین که من و نووسه‌رو خوت‌تنه‌رانی به‌پیزه‌له‌ایدا نزیکیش نه‌بینه‌وه ، که‌واته ناشکرایه ، چون حاجی
قادری نه‌مر بزر ده‌که‌ین .

خوت ده‌ریاره‌ی تیکوتشان و هه‌ولدان بۆ‌گه‌ل و نیشان وه‌یا له پیتناوی ئه‌و بیروباوه‌رهی له میشکی
همو شورش‌گیزیک و نیشانه‌ره روه‌ریک دا هه‌یه ، پیتوستم به (مناقشه‌ی) نووسه‌رنی به که‌هه‌ولی داوه له
زیانی حاجی دا بیسرتیه‌وه ، که ده‌لئ چه‌ند سالان نه‌م مال‌و‌ئه و مال‌و‌ئه مزگه‌وت و ئه‌و مزگه‌وت خانه
خوی کوتی‌ی ده‌که‌یت ! تاکه‌ی ؟ بۆچی ؟ به کام ثومید ؟ بۆ‌کام ناماچ ؟ له‌به‌ر خاتری کن ؟ نه‌زن
نه‌مال نه‌مندال . . . تادوایی . زور سه‌یره به لای هه‌مو مرۆفیک که ئه‌م پرسیاره بین جی بانه
ده‌خوت‌تیه‌وه . . . ته‌نیا به‌لای نووسه‌ره و مه‌گه‌ر سه‌یر نه‌یئ . . . ده‌بین مرۆف ته‌نها له پیتناوی مال‌و‌مندال و

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشیو ، ل ۱۷۰

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشیو .

زین خه بات بکا . . وہیان ته نہا له بہر کمس وکارو خزم کوشش بکات . تهی بونه نہا یہ ک پرسیاری تری نہ خسته سه رپرسیاره کانی له پیتاوی کام وولات ؟ له پیتاوی کام باوهر ؟ له پیتاوی کام گل ؟ . . . نووسه ر لالاینکی ته وہ گلهی و گازه نده ده کا له نبوسرو ثه دیه کورده کان کهوا وہ کو پیتوست له سه ر حاجی یان نه نووسیوهو پاشان پلاریتکیشی تیده گری بونم که سانهی له سه ر (گیفارا) یان نووسیوهو که ده لئن : (له وانیه گهوره ترین هوش هیتزاترین خامه به خوبیه وہ خمریک کات ، له وانیه به (ماکبٹ) وہ خمریک بونون وہ یا گهوره لولی دوای (گیفارا) ده کن به کل چاوی شورشگیزان^(۱) . ده بین نووسه ر بوقینی له وہ هه لستیت کهوا نووسه ر تکی شورشگیز باسی فاره مانیه تی (گیفارا) بکا . . . ئایا ته و نووسه ره کوردیت یا غهیری کورد ده توانی هیج له نرخی (گیفارا) کم بکاته وہ له لای شورشگیزانه کی جیهاندا تا ده گا به شورشگیزی کورد . وہ ثه وجوره نووسینانه ده بین ج زیاتیک بیه خشنی به گیانی حاجی قادری کفی که مدوزوو عی کتیه کی نووسه ر ! یان هم نووسه ره له هم مو شورشگیزیتک ده ره وتنه وہ با کوردیش نه بین . . .

نووسه ر ده بیه وی به زورو به لامی ی بیسپتی به سه رمانا . کهوا حاجی ده ره ده ری ده سنتی ده ره بگ نه بونو بین نه وہی هوتیکی رونون و ناشکرامان بون بینته وہ . ته مهی لای خواره وہ یہ کن له به لگه زانستی یہ کانیتی :

(به نمونه ده لئم من که نامم گوم جنڑکه و دیو مانگک و پرور ده گرکن و هر ته ونده هه لایم نه کرد و که هویه ک، دروزنم کرده پیٹک هینه ری روز گیران و مانگک گیران ، به لای ته و هه لے سافیلکه وہ هر جی پاستی یہ کانی فله کیش هدیه هه موم زنده به گوچ کردووه . به راستی ج فریتک نی به له نیوان نه و که سهی نه سه ماندنی دهوری دتبو جنڑکه له پرور گیران و مانگ گیراندا به کوفرداده نی له گل ته و که سهی به درو خسته وہی دهوری ده ره بگ له ئاواره بونی حاجی ی و نه مسالی حاجی دا به ره جعیت داده نی :

(له هردوو حالدا نسه لمیتی دهوری جنڑکه و ده ره بگ راست ده کن . داواکاری ته و دهوره ش به ناخی تاریک بیری دا ده چنه خواره وہ)^(۲) .

ناشکرا یه لیزه دا ممهله که جیاوازیتکی زوری هدیه له گل ئاواره بونی حاجی و که یفی . . . مانگک گیران و روز گیران یاسایتکی زانستی ناشکرا یه هدیه نیمزو چینگا کی گومان ل کردن نی یه ، به لام ده ره دهربونی حاجی چینگا یه زارو یه ک لیکولتیه وہ پرسیارو وہ لام هدیه . چینجا نازانم نووسه ر چتون هزیه کانی گیرانی روز گیرانک له گل هزیه کانی ده ره دهربونی حاجی پیکه وہ گری ده دا . ده بین چهند

(۱) سه رجاوهی پتشوو، ل ۱۷۹.

(۲) سه رجاوهی پتشوو، ل ۱۸۷.

گری کوتره‌شی لی داین تا به خدیالی خوی دوو نیشانی به تیرتک شکاندین ، یه کم پزگار کردنی
دهره به گه کان له توانی دهربه‌دهر کردنی حاجیی ، دووه‌میان شیزاندنی ژیانی حاجی و کردنی به
شاعیرنکی ناسایی ناغاو دهربه‌گه کان .

پاشان نوسه‌رفیله‌سرووفی سده‌می بیسته‌می کورد ! ئوهوندله له خورازی یه‌و عاله‌میش به گه‌وج
دهزانی . بازنانن چی ده‌فرمومی :

(ئوه بیر ته‌نکانه‌ی برashکاوی و له‌زیر سیمه‌ری فکری حازر به ده‌ستادا گیرو گرفتی کوملا یه‌تی
کورد و ها ته‌نک و باریک ده‌کنه‌وه که له ژیز تاکه تیزه‌کی (دهربه‌گایه‌تی) دا وهک نان پان بیته‌وه
بخرته سه‌ساجی میزرو تاکو به برزاوی لمه‌ر خوانی پوشنبیری کوردی دا دابزرت نه‌وابوی
کورد پین تیزه‌تمسل بیست . بهنک ئوه بیزورایه ته‌نکانه نه‌ده‌زانن کورد چیه . نه‌ده‌زانن گیرو گرفت
چیه . . . نه ده‌زانن میزرو چیه . . . نه‌ده‌زانن دهربه‌گ چیه . . نه‌ده‌زانن چه‌و ساندنه‌وه چیه . .
نه‌ده‌زانن ثابوری چیه نه‌ده‌زانن حاجی قادر چیه . . نه‌ده‌زانن هیچ شیتک چیه . . نه‌لام قسانه
ده‌کهن . . نه نه‌گه‌ر تیبان گه‌یشت ده‌توانن بیانخنه به‌رحوکی واقعی راست و په‌وانه‌وه . .
هه‌تادوایی (۱)

ئه ووش کالانه‌ی نوسه‌رم خسته روو ته‌نها بقئوه‌ی خوتنه‌ری به‌ریز له‌گه‌لدا به‌شدار بین که ج
قسه‌یتک و نوسه‌یتک لمه‌سافیلکه‌تر هه‌یه . . خن‌نه‌گه‌ر که‌س نی‌یه هیچ تی‌نگاو هیچ لیکبداته‌وه
که‌وانه ئه مه موو گله‌یی به له سی برقی کتیبه‌که‌ی کردوه‌تی له کنی‌ی ده‌کا . . نه‌فام و تی‌نگه‌یشت‌و
که‌ی چیگای گله‌ین . . به‌هه‌رحال هه‌رباشه کورد نیمرو (زه‌لامیکی) هه‌یه شت تی‌نگاو فرهنه‌نگی
زانستی به له کورستان ، ثیتر پیروستیان به که‌سی تر نی‌یه . . جا نازانم ئه مه ده‌گونجی له‌گه‌ل
(حدیث) که‌ی پنجه‌مبه‌ر که کوتانی به‌که‌ی بهم جوزه‌دینی (فاذ ادرک انه علم فقد جهل) .

نوسه‌ر پاش ته‌رخان کردنی سی برقی کتیبه‌که‌ی بق‌پاریزگاری دهربه‌گ و پژنی دهربه‌گایه‌تی
خوی به نوسین نه‌ک به واقع ده‌گوازتته‌وه (خندق) بیکی تر . (باوه‌ر ناکم که‌س هه‌ین به قه‌دهر من
رقی له هه‌موو هیزو ده‌سه‌لاتی ناره‌وای دهربه‌گ و بیزه‌کاتی و هرچی خو به‌ده‌عبه و فیزگرتوه
بیسته‌وه .) (۲)

وا برانم نوسه‌ر ئه قسانه‌ی جن‌بیشتابیه بو ناسیاوه کانی باشت بیو . . باوه‌ر ناکم که‌س بهم
جوزه‌ی ناسی بین لمه‌ویش ، ثیمرؤش هیچی تازه‌و نویمان نه‌بیستووه له گوپرانی بیروباوه‌ری
نوسه‌ر .

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۸۸.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۹۴.

بهشی جهودتم

نووسین و لیکولینه و دانانی کتیب کرده و بینکی زور هاسانه و زوریش گرانه . زور هاسانه بتوئه و زه لامانه شهربیان به خوبان نی به وله به رین تیش و کاری ، خوبان به نووسینی پر و پوچ و بن سه و بین شوین خمریک ده کهن و سه ری خوتنه ریش به نووسینه کانیان قال ده کهن . ثم جزره نووسینه له با بهنه زور هاسانه کانه ، با بهنه زور گرانه که شه و جزره نووسین و لیکولینه و آنده که نووسه رخوی پیوه ماندو ده کا . شه و پروز و ساله ها له دوای سرچاوه زانستی و راست ده گه ری بتوئه و هدی به لگمی به هیز بن و لیکولینه و هدی زانستی بن .

ثم جزره نووسینه نیمروز زور که من به تایه تی به زمانی کوردی ، جگه له وهی خاوه نه کانیشی گومان له پسپوری به تیان ناکری و له ناوه روکی نووسینه کانیان درده که وی ، و ده ربستی له وهش نین ثم و نهود پر قیاگه نده یان بتو بکهن ، وله با بهنه یه که میان ، چونکه نووسینه کانیان باشترین به لگه و پر قیاگه نده یه بق دیاری کردنی شوتنی تایه تی یان له پریزی کوچمل دا .

به لام نه وهی جینگه داخه نیمروز موده دی جزره یه که میانه له سه رشانو ، که ده لین له سه رشانو بتوئه وی خوتنه ری به پریز نه یانه سه رخوتنه ران ، چونکه ناشکرا به نووسینی بین ناوه روک و توکان بازاوه له بدر لوازی نه یوانیوه جه ماوه ری خوتنه ران پابکیشی . که واته موده که له کوپریکی تردا خوی ده نوتنی ، نه مهش نه وه ناگه نیتی که وا شه و دز پر زگاری دهین له هه لاتنی هه تاو ، که هه مو شنیک درشت و وورد ناشکرا و پرون ده کاتنه و .

سی به رگه نتیبه که نووسه رکه به ناهه ق ناوی حاجی قادری ل ناوه له پریزی با بهنه یه که م دامان ناوه ، تا نیستاش ته گه ر دزی نووسراپی ، خوتنه نیا یه که نووسه ری کورد په سندی نه کردووه ، ثم مهش وا بزانم ده گه رتنه و سر ثه و هویانه با سهان لیوه کرد له پیشه وه . له گه دوو هزی سه ره کی تریش : یه که میان نه گه ر خوتنه ره کورده که کونه په رسنیش بین و قایل بین به بیرون اوه ره کونه په رسنیه که به لام به هیچ جوزتک رازی نایی به باس نه کردنی ریان و شیری حاجی قادری کونی ، له کتیبتک دا ناوونیشانی نه وی به سره وه بین . دووه میان کتیبه که به گشتی له هه موو پروینیکه و له لایه خوتنه رتکی پوشنبیری ناسابی یه وه فری ده درتنه سه زیلان ، نیمهش که خوتمن ماندوو کردووه به خوتندنه و هدی هه رسی به رگی کتیبه که وه ، نه نیا بق ناشکرا کردنی ثم جزره نووسینه ببوه بتو خوتنه رانی به پریز ، ثم مه له لاییک ، له لاییکی تره وه پر زگار کردنی گیانی پاکی نه مری حاجی قادری کونی له شتواندن و ناساندنی به پیچه وانه راستی حاجی و کوشاعیری کی کوردی نه وه په رسن و شورشگی . به لای که مه وه ده ببو نووسه رخوی ماندوو بکردبا یه له گه ل شیره کانی حاجی ، به تایه تی پارچه شیره که می ده رباره شوتنه واری کورد ، که پیشه کی یه که می بهم جزره دهست بین ده کا .

کورده ده زانی له کوئی ساکنه خزماني تو ؟
گوئی گره بۆ تو بلتم مەسکەنی قەومانی تو
وه يان تەنبا خوتى خەربىك كردىابه به لېتكۈلىئەوهى بهي شىعرە كانى حاجى دەربارەي ئەم
گەفتۇرىزىھى لە گەل كوردىتىكى كردىبو لە ئەستەمۈول كە پېشەكى يەكەن ئەممە يە :
لە رۆما كەونە بەر چاومۇم كەسىتىكى هايىم و حەيران
لە پەنگا تېڭىدەم كورده . به شىوهى كوردى كوردىستان
كە چۈومە خزمەتى پرسىم : براادر خەلکى كام جىنگاى
لە كام لا هاتوو ؟ گریا و گوئى : بابان ! گۈنم : بابان !
دەم داوه . گۈشم : باۋەكە هەمۈمان بى كەسىن لىزە
چ قەوماوه ! گەل حىفە . مەگرىنە هەر وەكى باران
حاجى شاعېرىتى نەتەوايەتى بۇوە لە قۇناغە كەدىدا و هاوتاى كەم بۇوە . لە كوردىستان يەكىنە
لەوانەتى يە پەنجە دەزىمىرىتىن . لە شارى كۆپەش بىن هاوتا بۇوە . هەروەها شاعېرىتىكى شۇرۇشكىپەش
بۇوە . نۇوسەر يەۋىي يان نەيەوى . ئەممە يە پاستى حاجى قادر . ئەم راستى يەش وەك تىشكى كەناو نىز
و بە تىن و پۇشە . بە بېرىنگە شەپەكە مامۇستا جەمل زادە گل نادىتەوە و داناپۇتشرى .
نۇوسىن لە سەر زىانى حاجى قادر ئەتەندە هەلەدەگىرى كە نۇوسەر خۇزى پېۋە ماندۇو بىكاو . بە
دوواى ھەمۈسەرچاوهىيەنگىز بىگەرى كە نەوشە شارراوانەتى زىانى تىدا گۈم بۇوە . گومان لەوەدا نى يە
كە بەشىتىكى زۆر لەم سەرچاوانە لە شارى ئەستەمۈول دەست دەكەتى . نىمسال لە تىرىنى دووەم
چۈپەنە ئەستەمۈول و لە نامەخانە سەلەنەيە چەند رۇزىنىڭ گەپاين بە دوواى شۇتىنەوارى حاجى قادر و
نالىدا . ھەر وەها سەرداپىتىكى گۆرسەنلىق (أبو أبوبالأنصارى) شەن كەد بە دوواى شۇتىنەوارى
گۆزەكە حاجىدا . . . دۆزىھە وە بايەنە نۇوسېتىكى لە سەر زىانى حاجى لە ئەستەمۈول لە سەر
دەمى سالانى ۱۸۹۰ و دەدور و پاشى لە نېتوان زىاتە لە دوو سەد هەزار كېتىنى دەستنۇس و كۇوار و
پۇزىنامە ئەسەرەدەم كە لە نامەخانە كەدا پاپىزراوون و ھەلگىراوون جىنگە ئۇمۇدە . بۇيە بە يەكىن
لە فەرمانە كانى سەر ئەستۆي خۆم زانى كە لە گەل بەرتۇبەرى كەتىخانە كە مامۇستا بوسف موعەمەر
ھاۋىكارى بىكەن لەم پۇوهە لە گەل چەند پۇشىنېتىكى دوست كە بەلېتىنان دا ھاوېشىم بىكەن لە
ھەلگەرنى بەشىك لەم ئەرەكە .

دۆزىنەھە وە سەرچاوهىيەنگىز ، و يان بلىسەيەكى كېرىش دەربارەي زىانى حاجى لە ئەستەمۈول رىنگا
لە ھەمۇ ئەو كەسانە دەگىرى كەوا لە زۇپەردە خەيال خەربىك جەزىتىك بىكىش بۇ جۇرى زىانى
حاجى قادر كە ئەمشەز پەواى ھەق نى يە .
لە گەل ئەتەش دا دەپىنەن نۇوسەر گوئى ناداتە بۇونى سەرچاوهش بۇ شىواندى ئەو پاستى بانەتى كە

تهقیلای شیواندیان دهدا . دهبا بزانین به لگه کی نووسه رچی به که نهیتوانیوه ووشکانی ئەنجاز وەك خۆی بگووازتهوه نیۆکتیه کەی و مانای قسە کانی خستوته نیۆکه وانیکه وە کە دەلت : (لېرەدا قىسىتىکى ئەنجازم بە بىر دىتىھە لە كىتىھە کەی (درى دۇھرىنگ) دا كردوویتى : من مانای قسە كە دەخەمە ناو كەوانەوە نەك ووشکانی چونكە لە بەرم نەكىدۇن . ئەنجاز دەلک (گىر و گرفى كۆمەلایتى لە كۆتمەللى دووا كەوتودا هەر بە شىبەتى «مهە سات» دەمىتىتە وە وج چارى بۇ نابى تاكو گۈزان و بەرەپىش چۈونى ئابورى چارەي دەكە) ^(۱)

ئايادەمىن دەست كەوتى كىتىھە کەی ئەنجاز «درى دۇھرىنگ» كە سەرچاوهى قسە كە بە ئەۋەندە گۈزان بىن كە نووسەر خۆى بە دووابىا ماندوو نەكە وەك خۆى بە ئەمانەت بىخاتە نېوان كەوانەوە . ئەمە لە لايىتكەوە . لە لايىتكى تەرەوە ئايادە بىرى نووسەردا نەھاتوو كەوا خوتوو كەم جۆرە پىتگايەلى ناسەللىنى لە پىشاندانى سەرچاوه و قسە زانايىتكى كە نامەخانە ئى بە لە عىراقدا پېر ئەلى لە كىتىھە کانى .

زۇر ماندوو بوم بە دووابى دۇزىنە وە سەرچاوهى قسە کانى فەردىلک ئەنجاز بە جۆرە نووسەر ئىشارەتى داوه بىن ئى گۈزا لە كىتىھە کەی (ئەنتى دۇھرىنگ) چاوى بىن كەوتوو . ئەم كىتىھە (۴۷۵) چووار سەد و حەفە و پىتچ لابېرەيە . چاپە عەزىزى يە كەى كە من چاووم بىن كەوتوو لە (دار دەشق للطباعة والنشر) لە چاپ دراوه و چاپى يە كەمى لە سالى ۱۹۶۵ بىلاۋە كراوه تەوە و وەرگىزى (دكتور فؤاد أبوب) ^(۲) .

لەم سەرچاوه يە چاووم بە قسە کانى ئەنجاز نەكەوت وەك مامۆستاي نووسەر ئىشارەتى داوه بىن ئى . دوورىش نى يە يەكىن لە ھاۋىرىتىكانى بۇ دەمەتەقى ئەم قسە يە ئەنجازى بۆ گەپتەتىتەوە ، بىعىن ئەۋەنى بىنانى رۆزى لە رۆزان دە�اخانە ناو «كتىيانوو» ! پىرساپارتكىش لە نووسەر دەكەين و چاوه پروانى وەلامىشى لە ناكەين و دەلىن : ئايادەپاستر وا نەبوو ئىشارەتى تەواوى سەرچاوهى قسە كە ئەنجازى بىكىدا يە وەك ئىشارەتى بە قسە کانى ھاۋىرى عەفلەق داوه لە كەل نووسىنە وە ئەواوى قسە کانى نەك بە كوردى بەلگۇ بە عەزىزى . ^(۳) كە وەك مەپى ئاوه كى يە لە مەزووۇعى لېتكۈلىنى وە كە لە سەر ئىانى حاجى قادرى كۆنچى خۆ ماندوو كردنە كەى نووسەر بە دووابى گەران بۇ سەرچاوه و بەلگە بۇ نووسىنە كانى لەم قسە سەپانە ئى زىاتر ئاشكرا و پوون دەتىتەوە كە دەلت : (ئىتەم دووابى زانىنى ئەم ھەممو پىداوستە پېزانتى و تەكىنچى و پىشەسازى و بەرەپىش چۈونى مېكائىنە و سەر لە بەرى

(۱) سەرچاوهى پىتشوو . ل . ۳۲۸ - ۳۳۱ .

(۲) حاجى قادرى كۆنچى . بەرگك ۳ . ل . ۲۳۶ .

لایه نه کانی زیار (حضرات) که درست کردنی فروک پهکی له سه ریان ده که وئی ، نهوجار به چاکی نی ده گدن همول و تقهلای پیاوونکی وهک (عباس بن فناس) بُر فین چهند کارتکی بی سه روهر بین لیکدانه و بین حساب بوروه^(۱)

گومان له ودا نی به که همول و تقهلاکه (عباس بن فناس) بین سه روهر بیوه وهک نووسه ده فرمولی ، چونکه تاشکرایه «فروکه» نده بورو نه گهر چهند که سینکی وهکو (عباس بن فناس) له و پیتگایه مل خوبیان نه شکاند بایه . هه روہ ها خه بانی گهنجانی کوردی شورشگنپی دووای سالانی سه ره تای ۱۹۳۰ لهو جو ره خه بات و تینکوشانه بین بدر و بقیه نه بیوه که نووسه بیی خوش بیو نه مامه هی بشویتین که له سه ره تای زستان دا ده تیزی و نیمسکانی شین بیونی نه بین تا به هاری لی دادی . لیزه دا نهود به نووسه ده گهیتم و پیتوسته باش بیزانی که وا خه بانی نه و گهنجانی سالانی ۱۹۳۰ بین بر جهم نه بیوه بین بر رهه میش ناین له گهله نه باوهه دا که وا بیوان و شین بیونی نه مامبیش هزار و بیک جو ره روواندنی هه بیه . نه مام هه بیه به چهند پرورشیک بیان به چهند مانگیک ده پوی و بهز ده بیته وه . هه روہ ها به چهند پرورشیک و چهند مانگیکیش نه منه کوتایی بین دی . نه مامی واش هه بیه چهند سالانکی ده دی تا ده پوی و ماوه بینکی زوریشی ده دی تا گهوره ده دی و بدر ده گری و پاشه پرورش خاوه نه کهی سوود له بدره کهی و در ده گری . . . ئیمه هه ممو لهو باوهه داین که سوودمان له به زی خه بانی نه و گهنجانی و هر گرگنوه .

نووسه (۱۴۲) لایه ره خان کردووه بُر « حاجی قادر و ده ره بگایه تی سه رده می خوی »^(۲) . همول و تقهلاکی داوه نه و کر ته نیا واقعی کوردستانی سه رده می حاجی بگتپی که سه ده بیک پیش نیمرو بیوه ، بِلَکو همولی نهودی داوه که یاساکانی تابوری هدمو سه رو بن بکا و نه و بخانه میشک خونته ری بدریزه وه که وا پریزکی ده ره بگایه تی هر له بنه ره دا له کوردستان نه بیوه له هیچ بله بینکی میثوودا . لَکَهْلَ نه و ش دا نازانم مه بسی نووسه رچی بیه که ده لی : (هیچ که س شک نایم له وانه ده بیان ناسم به قه ده من دڑی ده سه لاتی ناپهوا بین ج هی ده ره بگچ هی غه بری ده ره بگ بین)^(۳)

زور سه یره زه لامیک سی به رک کتیب بنوسته وه و له سه ره کی (کوزپی زانیاری کورد) له چاپی بدا ده ریباره بیلاو کردنوه وی بیرو فله لسه فهی کونه په رستی و ده ره بگایه تی و پاراستیان و له کوتایی سه ده دی بیسته دا خوی بکانه پاریزه ری ده ره بگایه تی ثم له قه به پیشکه و تخریوازی یه ش بیه خشی به خوی ! رونگه پاستیش بکا له ناسیاوه کانی که سی وا نه بین له هه لکرتی نالای کوتنه په رستی له و

(۱) سه رجاوهی پیشور . ل ۲۳۹ .

(۲) سه رجاوهی پیشور . ل ۲۶۱ - ۳۸۲ .

(۳) سه رجاوهی پیشور ، ل ۲۶۷ .

که متر بن ! بلام دهی نه و ناسیاوانه کت بن !
پاشان نوسه رده‌ن : (من شورشگیم دیتووه له مالی به گلک لوهانه بیان دله‌ن ده‌ره‌به‌ک ،
چند مانگلک به‌سری بردووه به‌دیار نه و کاهه‌ی که ده‌ره‌به‌گه که بو نخوشخانه‌ی ده‌ره‌وهی عیراچی
به‌ری ده کا به نهرکو مسراه‌فه‌وه . ده‌ره‌به‌گه که ناسیاوه خوم برو ، شورشگیه که‌مش به‌تیسبه‌ت نه و ووه
بیگانه‌ینک برو ، له ووتورویدا به‌میانم گوت نه ووه توبه خوتی پهوا دهی‌بنی لهم پشت به‌سته‌ت به
لوتفی (ده‌ره‌به‌گ) من له خوم پهوا نه دیتووه هر چنده شه‌خسکه‌که‌ش ناسیاوه‌مه ،
په‌نگه چاکه‌ییشه بوی بوبی . . .)^(۱)

نهم قسانه هه موسه‌کانی تری نوسه‌ر جیاوازی‌ینکی نی به له‌گه‌ل قسه‌ی دیوه‌خ آنه و سه‌رسه‌کوی
ماله‌ثاغا و کوتخا کانی دزه‌ی و شووان و پشدرو و مه‌نگورایه‌تی پیشان . ده‌ین چونی شورشگیتک
بو مالی ده‌ره‌به‌گلک . وه بیان ناردنی له لاین ده‌ره‌به‌گنگه‌وه بو نخوشخانه‌ینکی ده‌ره‌وهی وولات ج
له مه‌سله‌که بکزی . ده‌ره‌به‌گه هر ده‌ره‌به‌گه تا خاوون زه‌وهی و زار و ده‌سلاات بیان ، تا
جه‌هسته‌ری جوویار و په‌نخداران بیان . . . با نه و ده‌ره‌به‌گه‌مش ههستی نیشان په‌روه‌ری هه‌میج بیان
هه‌بیوونی . . . قواناچه کانی میزرو ناشکرا و پروونه ناتووانزی به جغز کیشانیک ده‌وری دیله‌تی ئینکار
بکری ، وه بیان ده‌وری مرؤف له قواناغی پاو کردن یا ملاات لموه‌راندن بخری‌تی بین زمانه‌وه و حه‌شار
بدری .

نوسه‌ر خوریکه به دزه دزه و له په‌ناوه خوتی بخاته پیزی (داروین و مارکس و فروید) ، که ده‌ن : (له من به پیشه‌وه نوسه‌ری گه‌وره‌ی نهم جیهانه پریگه‌یان خوش کردووه بو نوسینی هه‌ره به
جورئه‌ت به‌وه‌دا که هاتوون بیان په‌روا له شتی وه‌ها دوواون به‌ردی بناعه‌ی بیر و باوه‌ر و کوته‌لایه‌تی
له خوتیان به پیشه‌وه هله‌لکه‌کیتی و پرووه رووه ناسکترین و پیروزترین و موقعه‌ده‌سترن هنوزی شاناژی و پیز
سکترن و فه‌خري سره‌لهمه‌ری خه‌لچ بیان ، وله که نه نوسه‌سته که له (داروین و مارکس و فروید) به‌جی
مان . پیم بلن نه م سی بلیمه‌ته ، که‌وا ده‌زانین که‌سانی تریش زورن وله که‌مانه ناوه‌رۆک و هه‌ناوی هه‌مو
بیرورا و نایین و کوته‌لایه‌تی و میزرویان خسته‌ته سره‌میزی نه‌زمون و تاقی کردن‌وه‌ی به کجا رسربح
و بیان ترسه‌وه . . .)^(۲)

وا بزامن که‌س دلگیر ناین له نوسینه به جورئه‌ت ، بلام دهی نوسینه‌که کلک و گوئی
نه‌ین ، نه بله‌مه‌تاهی جه‌نایی مه‌لازاده ده‌یوهی له پریان بوه‌ستی هر یه که خاوون فه‌لسه‌فه و
تیوری‌ینکی زانستی به ، هر چیشیان نوسینه‌ین جیتگه‌ی لیکولینه‌وه و موناقه‌شی سه‌ده‌ها زانا و نوسه‌ر

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو . ل ۴۶۷

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو . ل ۵۵۲

بورو . به لام نیمه نازانین نووسه رچی نووسیتیکی پر له جورنه تی پیشکش به گهله کورد و خوتنه روی کورد کرد ووه که جنگهای لیتكولینه وه بان بن جنگه له دابهش کردنه جنتو و قسے پر و پروج و پهلا و تووانع تی گرشن ، همموی ترسنونکانه و بهین ناو هینان ، پاشان ناساندنی باوبایری به خوتنه له ژتر پهاردهی ناوی حاجی قادری نه مرده . . . هممو کتیبه کانی به قسے ملا محمدی کتفی ، پوش کرد و تهه نه نیا یه ک قسے گرنگی ملای کتفی له بیر کرد ووه ، نهوش نه مهیه : « وا ده گنپنه ووه گتون ملا محمدی کتفی پژوژلک له دیوه خانه ده فرمومی : هممو زنی عالم به قوربانی زنکهی من بن ، زنکهی منیش به قوربانی سدگنی ». نازانم سرچاوهی ئم قسے به له رووی پاستی و ناراستی و هیزی و بین هیزی یه وه چه نده ، ته نیا نه ونده ده زانم وه ک سرچاوهی تک بو قسے کانی ملای کتفی که نووسه له هر سی بزرگ کتبه کهی به کاری هیناوه لاوازنر نی یه نه گر به هیزتر نهین . هر چه نده ئه و مافه نادهم به خوم له نووسیتیکی فله سه فی و پخنه گرتن پهنا به رمه به ر سرچاوهی فلاں و فیسار ووچی ، به لام لیزه ته نیا لم جنگایه وام به باش زانی له سر پیازی نووسه ئم ووتهیهی ملای کتفی بم جوزره نه قل بکم . . . خو لوهانه شه ماموتا مه معود وه کو باپیری له نادهم فیلترين ، به لام له کوتایی سدههی بیستمدا ، وه ک شاعیری بلیمه تی کورد شیخ ره زای قاله بانی لم به یته شیعرهی باسی ده کا :

حاجی عهدوللا له ئادهم فیلتنه

با وجوده دی مهربه بی پیغامبه ری

ئم به سد شهستان له کتفی ده زنچوو

ئه و به شهستانی له جهنمهت ده پیری^(۱)

نه گر وا نی یه ئه دهی چی هیزتر تک پالی به نووسه روهه ناین که گورس بیستی و له سنوری (لم وله و ووچی) یش بینته ده روهه بود دروست کردنی تاوان دزی شورشگیزه کان و به چاوی خه یال اوی بلقی : (تو نهی خوتنه ری کوردى شورشگیزی چینپه روهه سالی ۱۹۷۲ ئی سدههی بیستم به خه یال نه گر له کزیهی سالی ۱۹۳۷ (۱۸۲۱) کزچی ی زیبات به خوت و بیرونی شورشگیزه و چینپه روهه ته ووه ، پیروزیات له داگیرکه ده کرد بهو نامه بی که خه لقی کزیهی له زورداران پزکار کرد ووه ؟ بیشکه کهی مه حموده ثاغات به پیاو کوزه کان نیشان دهدا ؟ ئاخو نه گر کاره که پیچه وانه بروایه ، وانه پیاو ماقولانی کتیع به ربوونایه گیانی داگیرکه ده کان ، هملوھ است چون ده بورو ؟ ده بورنه هه یته عوسمانی ئی . . . ؟

زور سهیره ، لای هممو مرؤفتیکی خاوهن نینساف و بیر و باوهه ، ئم هیزشه قاله بارهی مه لازده

(۱) دیوانی شیخ ره زای قاله بانی ، به غذا ، ۱۹۴۶ ، چاپی دووه ، ل ۶۴

دزی خوته‌ری کوردى شورشگىز دهین بهچى بزانى ؟ دهین شورشگىز وەك جى يىتە پېش چاوى ! ئابا خوته‌ری کوردى شورشگىز درنده ، يان گورگن له پىستى مەردا ؟ لىزەدا ئەم پرسىاره له مەلازادە دەكم كە پرسىاره كە هەر خۇرى وەلامى درندايەتى دەرەبەڭ و مەللاكى گورەيە ، نەك خوته‌ری کوردى شورشگىز . . توئى پاپازەرە رېئى كۆنەپەرسى و دەرەبەگايەتى بە چاوى خوتى دىت لە كۆپە سالى ۱۹۶۸ بەمالەتى غەفورى يان جى يان كەد بە بەمالەتى حەوتى تاغا و قېيانلىقان بىرى ، بە نۇزى نوبەر . ئابا خوته‌رە شورشگىز كەن مالە كانيان كردىبووه بۆسە و گىزى پى و شۇنى ئەم بەمالە يان كەد ؟ بىچ دەتەۋى بە چاوى خەيال وەلامت بىدرەتەوە لە لايەن خوته‌ری کوردى شورشگىز وە كە باوهەر بە خەيال و فەلسەفە بى بروپۈچ ھەرنى يە لە بەنەرت دا . . بىچ پرسىاره كەت زىاتر پۇون ناكەيتەوە و پېرسى لە سالى ۱۹۶۸ ئى زايىن ئەم دوو بەمالەتى ھەمىسان دووبارە لەسەرچى لە شەقامە كانى كۆپە قەسابخانە يان دروست كەد ؟

لىزەدا بەم پرسىاره كۆتاپى بە دووان دىتم لە سەر ئەم پۇوداواه ، لە بەر ئەوهى پۇوداواه كە و ھۆپەكانى زىاتر لە چەند بەرگە كەتىپ ھەلەدەگەن ، چۈونە ناو ئەم مەيدانىشەوە زىاتر دەمانخانە پان نۇسەر و گىتنە پىيازى كەردىنەوهى «لاپاستىك» يان «لاپەنجەرەپەتك». زۆرىمىيەتىنەمەن و تەقەلائى نۇسەر لە ھەر سى بەرگە كەتىپ كەن ئەدەپ بە خوته‌رە سەملەتى كە حاجى دوزىمنى دەرەبەڭ نەبۇوه . نۇسەر دەلىن : (حاجى دوزىمنى براڭەوران نەبۇوه . نەك دوزىمن نەبۇوه دۆستىشىيان بۇوه . تا ئىزە حاجى و شاعىرىتىكى ترى كوردى دوواى خۇرى وەك يەكتەن لەوەدا كە بە بىن ئى زەرفى مېزۇسى بە دلى هېچ كامىتىكىاندا نەھاتۇوه دوزىمنايدى براڭەوران بىكەن)^(۱) . لە ھەمو شىعرە كانى حاجى ئەدەپ ئەپەن ئەم دەرەبەگ بۇونى وە يان دوزىمنىان نەبۇونى . دووبارە ئەدەپ ئەدەپ كەوا مەدھى حاجى بۇچەند دەرەبەگىكى كۆن ئەدەپ كەپىاوى باش بۇونە ، وە يان نىشىتان پەرورە و نەتەوە پەرسى بۇونە ئەدەپ ناگەيتىنە كە حاجى بەگشى دۆستى دەرەبەڭ و دەرەبەگايەتى بۇوه . وە كولە شۇنىتىكى ترى ئەم پەختەيەماندا باسى شىغۇن ئەم كەد كە حاجى چەند دوزىمنايدى ئەم شىغۇن تەلەڭ بازە ئەپەن دەرەبەگ بۇونە ئەپەن دەرەبەگايەتى دەرەبەگايەتى ئەدەپ سەردەمە .

گىۋى مۆكۈبانى لەم پۇوهە نۇسۇپەتى : (شىغۇن ئەم ماوېلىان ئەدەپ قادىرى كە حاجى قادرى لە كوردىستانى دەرىپەراند ، بەھەشتى شىغۇن ئەجىمە دېنى عەبدۇلکەرەئى كۆن ئەر زېنچى كە تەمەنلى لە سالى تېپەپە بۇو ، شىغۇن ئەم دېتىپە و چاڭى دەناسى و چىزى زۇرسەپەر ئەدەگىزىايدە ، بەلان ئېمە

(۱) حاجى قادرى كۆن ، بەرگە ۳ ، ل ۳۵۲

لیزه دا کورتی ده گهینهوه : شیخ نهی هم تا بونه ملا یتکی زور باش له شاری پواندزی دا خوشنودویه تی ، پرتوکلیکی په سند کراوی له (عه قانید) دا داناوه ، وه تهیقه تی نه قشی له شیخ عوسمانی ته ولته وه رگرتونه ، خانه قای له شاری کزبه وله دی یه کانی بیتوانه و زتهه داناوه . هاوستان له ده رهه وه وزستانانیش له کزبه راده بواهه گه لیک که سی وه کو ملا عه بدوللای نازهه نینه و میرانی قادر به گئی پشت گه لیک تو بیان له سمر دهستی وی ده کرد . شیخ نهی همیشه شازده ژنی له مائی دا هه ببووه له سمر مه زهه بی قه فقال چووار چووار تاکه ته لاقیکی هه لاؤ و سیون زماره هی ژنه کانی گه یاندزه ته (۱۰۱) . که چووبویاه مائی هه رخه لیفه . وه یا سوپی بیکی خوئی وا باو بوروژن . وه یا کچ نان و چای بازو دابینن . نه جا ژنی هر که سیکی بین جووان با یه بینی ته لاق دهدا و له خوئی ماره ده کردن . له ژنه کانی خوشی تاکه باخه لیفه و سوپی بیکانی خوئی ته لاؤ دهدا)^(۱)

پاشان گیو هر لم بابه توهه دهتی : (کاتیتکی که حاجی له کۆتیه بیو به چاوی خوی نهود کرد وه ناسیرینانه شیخ نهی و هاوتای وی دهدهی که له ژیز پردهی خودنانسی دا پردهی ناموسی هه زاران که در و گتیل وبسته زماننیان ده دری و گیرفانی هه زاریان نالان ده کرد سه رهای ئه و هممو تاوانانه ش نه توههی کوردی هه زاریان فیره ته مبهلی و توهه زهتی ده کرد و له کار و کاسیان دوور ده خسته وه ، حاجی وهک شیزان به گزیان دا هات و به سه حتی به رهه ره کایه تی کردن . بەلان له پروی ته ووهه له و سه درده می دا که نه توههی کورد و به تاییه تی خەلکی کۆتی به چاو و پاو و فیشانی پر و پوچی شیخان گوئیان پر چاویان بسترا بیو ، حاجی ناچار له ترسی بدکاری و هه رهه شه و گوره شه وان بەرهه و کەرکوک هەلات و لە توهه به رنگای هەولێزی و پواندزی دا بەرهه ئهسته مبوقل و هرئی کەوت)^(۲) . ئەمە له لاییث لە لاییتکی ترەوە مەدح کردنی ده رهه گیکی نیشان پر وور بیان نه توهه پەرسەت ئە وه ھاگەتینی کەوا ئە و شاعیرە دوستی دەرە بەگ و دەرە بەگایه تی بیوو . دەبا بزانین دیلان چى دەتی : کورد شۆرە سواری وەک شیخی بیوین

زور جووانه که نووسه بهم دواوی به له بهر هر هزینه کین شایه دی دهدا بُر کاک محمدی ملا
که ریم و چهند دیپنگکی له لایپرہ (۵۷) کتیبه کهی و هرگز تروه . . باشت و با بو نووسه نه که ند
دیرانهش له کتیبه که و هرگز کی : (نه و روژه که حاجی کی تبا ثرا و هرگز پستا گل و وریا نه با بو

(۱) دیوانی حاجی قادری کتبی، چاپی سی یه مین، هدویز، ۱۹۷۹، ل ۱۴۵ - ۱۴۶.

۱۴۷ ل پیشو، سه رچاوهی (۲)

(۳) محمد مهدی سالح دیلان، شیخ محمد حمودی زیندوو. بغداد، ۱۹۵۸، ل. ۵۶.

بوروهه ، جله‌وی به ریشه‌بردنی کاروباری به دهستی خوبیه وه نه برو ، تا بتوانی چاره‌سمری دهدی خوبی
بکا . گهوره و ئاغاکان و مەلاوشیخه کان و دەولەمەندەکان دەم سپی و پیاو ماقول و سەرکردە و
پىتېشاندەری بون . ئەمانەش چونكە له چووار چیوهی سوودی تایعەتی خوبیان نەدەچۈونە دەرمەه و
ھستیان بە ئازار و ئاواتى پەش و پۇوتى كورد و زورىھی خەلکى كوردىستان نە ئەگەر و هەر بە دوواي
چەپ و گۆپ و خەلک پرووتاندەنە و فیل و تەلەكە و سوود و سەلەمی خوبیانا ئەگەر ان ، هېچ گوئی يان
نە ئەدایه نەوە كوردىستان ئاوا يىن يان و تران يىن ، له ژۇر سەپى ئەسپى عەجمە كانا يىن ، يا خود
عوسانى يەكان وەك سىرمەدى دۆم بىيىن بە كەلەپان ، هەن ...)^(۱)
پاشان نووسەر لە ھەمان لەپەرە ئەم چەند بەيە شىعرانەي حاجى ئەكتە بەلگەي ھەلۆستى حاجى
بەرامبەر بە شىخ و مەلا و دەرەبەك :

سەد شىخ و مەلا و ئەمير و خانى
بۇ لەززەتى عەيش و زىننەگانى
لەو لادوھ ئەوان بە جىلە سازى
لەم لادوھ ئەمان بە تەقلەي بازى
قوپىان بە ھەموو ووللاھو دا
تا مولك و پۇعى بە پاكى فۇوتا

پاشان حاجى لە لايىتكى ترەوە وەك كاڭ سەممەدى مەلا كەريم دەل : (داخى دلى خوبى لە
دەسەلات دارەكاني كورد ھەل ئەرىزى و وايان ياس ئەكا كە خوبیان فرقىشتوو بە عوسانى يە
داگىركەرهەكان ، وە بۇ شەھىتكى سوور و مىزىتكى سەوز وازيان لە ھەموو ھىۋاتىكى كورد ھەتىناوە و
مامەحەممەسى ئەكتەن بۇ ئە داگىركەرانه)^(۲)

ئەو كەسە دەولەمەندەكى چاڭ
بەندەي يوقى يانى ناپاڭ
ھەموو مردووی ميان و سەتى خەرن
بەيىتى مەدداحيان بە گيان ئەكپۇن

لە كوتايى دا دەلتىم خوتىدەنەوەي سى بەرگ كىتىپ كە لە ھەزار و سەدد و سى و يەك لەپەرەدایه ماوەيتىكى
زۇرى كوشتم و كاتىتكى زۇرى بە فيرق بىرم ، بەلام دىارە ئەوەندە سوودى ھەبۇو كە بىر و باوهەرە

(۱) سەممەدى مەلا كەريم ، حاجى قادرى كوتى ، شاعيرى قۇناغىتكى نوي يە لە ژيانى نەوەھى كورد ، بەغدا ، ل . ۸۵ .

(۲) سەرچاوهى پېشىوو ، ل . ۸۶ .

زههراوی یه کانی نووسه رپون و ناشکرا بکین بتو خوبنده رانی بهزیز. له گهان سویاسهان بتو دهستهی
به پیوه بدری کتواری «پروری کوردستان» له پروری بلا تکردننه وهی پرهخنه کاغنان له سر لایه زهه
زیرینه کانی.

الباحث قادر

زد

الشاعر الكردي الشريقي التقدمي الديمقراطي
«القرن التاسع عشر»

نقد كتاب
«الباحث قادر الكوفي»

تأليف
عبدالستار ملا الكربي

نقد موسى
الدكتور معروف خزندار

١٩٧٧

بغداد

كان المجمع العلمي الكردي قد اصدر كتابا بعنوان «ال حاج قادر الكوئي» للسيد مسعود محمد نائب رئيس المجمع في ثلاثة مجلدات تربو صفحاتها على الألف . والظاهر ان هذه الاجزاء الكبيرة هي بمثابة مدخل او مقدمة الى الموضوع الذي سيستغرق مجلدات اخرى كثيرة كما يدعى صاحبه . والحق يقال ان الشاعر الشهير الحاج قادر يستحق كل هذه العناية نظرا لمكانته السامية في قلوب ابناء شعبنا الكردي كمناضل حر عين ، وثورى فذ كبير ، وديمقراطي واع عظيم يؤمن بالانسان خالق الجمال . ثم انه الشاعر الكلاسيكي المبدع الذي يرسم اللوحة الرائعة بريشة قوامها شعرة واحدة وهي الارفع والانعم ، وهو صوت الشعب الكردي الذي كان يشن تحت وطأة الاستبداد العثماني والقاجاري في القرن التاسع عشر . هو الشاعر الرائع الماهر . كان يخاطب ابناء الشعب من الفلاحين والفقراء بلغتهم ، ويكتب لشفقي ذلك الزمان بلغتهم ايضا . فاصبح ذلك النتاج وهذا الابداع تراثا للامة . وهو واحد لا يدانيه أحد من ابناء الشعب الكردي البررة في زمانه ومكانه وقد أنجبته منطقة كويستنچو لكل الاكراد ، بل لكل الشعوب التي تصبو الى حياة الحرية والعيش الرغيد . لم يكن كتاب «ال حاج قادر الكوئي» الذي نشره السيد مسعود محمد بحثا عن الحاج قادر الكوئي الشاعر ، وانه لاشك قد استغل هذا الرجل الكبير ليدعي آراءه الشخصية الغربية بين الناس وليرفع من شأن آباءه واجداده في ظل ذلك الشاعر العظيم . وان هذا التزوير في العلم والحقيقة الواقع قد دفع جماعة من المثقفين الكرد الى التصدي له وتعريه اراءه المتحيزه وغير العلمية ، وقد نشر بعض ما كتب ، والاكثر لم ينشر لأسباب خاصة على ما نظن . كان احد المتصدين للسيد مسعود محمد بحراً فائقة هو الاستاذ عبدالستار طاهر شريف ، فقد كتب بحثا في نقد الكتاب في سلسلة مقالات ، نشرت سنت منها في مجلة «شمس كردستان» مجلة جمعية الثقافة الكردية - في بغداد ، ثم اعاد النظر فيما نشر ونقحها واضاف اليها مقالة سابعة فاصبع نقدا متکاماً لبعض الجوانب الفكرية

والايديولوجية لما ورد عند المؤلف ، ووضعها في دفتري هذا الكتاب ، ثم كُلُّفُ الدكُور
المعروف خزنه دار استاذ الادب الكردي والنقد في كلية الاداب بجامعة بغداد ان يكتب
مقدمة للكتاب باعتباره مسؤولاً عن جانب الادب والنقد في مجلة «شمس كردستان» التي
نشرت بعض فصول هذا الكتاب ، فاتت المقدمة اضافة مكملة لنقد الكتاب بصورة عامة
من الوجهة العلمية .

ان بعض المآخذ على كتاب السيد مسعود محمد الذي ورد بين صفحات هذا النقد
هو :

١ - لا يتسم الكتاب بالطابع العلمي حيث لم يلتزم المؤلف بنهج علمي معين ، ولم
يخطط له وبذلك خرج بطرح مشاكل كثيرة دون حل المسألة الاساسية التي تتحضر في
ابراز شاعرية الحاج قادر ومكانته في الادب الكردي كشاعر ، ومتزنته في المجتمع الكردي
كمناضل وذلك لعدم ممارسة المؤلف للبحث العلمي وبذلك غاب النهج والتخطيط والطرح
والاستنتاج .

٢ - يخلو الكتاب من الموارشي حيث لم يستعمل المؤلف اي مصدر مع كثرة المصادر
والبحوث التي كتبت عن الشاعر ونشرت منذ اواخر القرن التاسع عشر الى يومنا هذا
بمحظوظ اللغات ولعلاء وباحثين متقدفين ليس من ابناء جلدة الشاعر واغما لغيرهم وبصورة
خاصة بعض المستشرقين والمعنيين بالدراسات الكردية في اوروبا .

٣ - جهل المؤلف لتاريخ مجده ما ادى الى التخبط وعدم التنسيق في طرح القضية
الصغرى الحانية حيث تضيع بين ثنایا قضية صغيرة جانبية اخرى لا صلة لها من بعيد او
قريب بالقضية الكبيرة التي هي الشاعر الحاج قادر .

٤ - يمتاز اسلوب المؤلف بالاطنان ، ولا نقصد بالاطنان معناه البلاغي وهو اسلوب
جيد ، وانما الحشو الممل الذي يرهق القارئ حيث يقرأ صفحات وصفحات ولا يخرج
منها بمعنى ملموس ، او رأي واضح ، او استنتاج منطقي .

٥ - نظراً لعدم ممارسة المؤلف الكتابة باللغة الكردية ، وعدم معرفته لها بصورة
جيدة ، فقد انت كتابته في «لغة المحادثة» وليس اللغة الادبية الموحدة ، ودون اسلوب
ميز ، ولاشك بوجود خط واضح بين لغة الكتابة ولغة المحادثة ليس عند الكرد وانما عند

الشعوب الأخرى أيضاً ، فقد غاب الخط عنده واختلط الشيء بالشيء ، فكنا بازاء نص مشوه .

٦- كتب المؤلف لناته باملاه اقل ما يقال انه تحوير للاملاه الكردي الصحيح الذي كان حصيلة جهود قرن كامل لجموع المثقفين والمعنيين بالشؤون الثقافية الكردية . لعل السبب في تشويه ذلك الاملاه عند تأسيس «المجمع العلمي الكردي» هو القيام بعمل اي عمل كان ! حتى يشار الى ذلك الجمع وجهوده العلمية ! فقد اختار «العاملون الاولى» اخطر قضية تمس الشعب بكامله وهي لغته ، ولكن ليس لتطويرها وتقويتها وإنما لتحويرها وتشويها فوضعوا قواعد لا تمت الى العلم وواقع اللغة نفسها بصلة ، او لعله هناك أسباب أخرى وردت من وراء الحدود ، ومررت في ظروف معينة معروفة لدى الجميع ، ويجهود الاكثريه من الوجة الاولى التي انيطت بها مصائر الجمع ، وهم معروفون ايضاً ، ولم يقصدوا على المسرح لأنهم لم يكونوا اصلين في الثقافة الكردية .

٧- لا يشعر القارئ بأن المؤلف بأزاء قضية يريد طرحها علمياً والخروج منها بتائج علمية ، فالقضية الأساسية هي شاعر كردي عاش في القرن التاسع عشر إلا أن المؤلف خلال صفحات كثيرة يتكلم عن لينين بكلمات تشم منها رائحة الحقد ، ثم التهجم على الاتحاد السوفيتي والولايات المتحدة الأمريكية في آن واحد لأنهما تصرفان ملايين الدنانير على لعبة الشطرنج في حين هناك ملايين الآسيويين والأfricanيين يموتون جوعاً ، وبعد هذه وتلك يتهم على الشباب الكردي التقديمي وبختلق مختلف القصص لتشويه سمعتهم ، ثم التبشير بـ «الدم النقي» و «الارومة الفاضلة» حيث يعتبر «الخلق الرفيعة» كامنة ووراثية في «الانسان الفاضل» الذي لا يتضرر منه السب والشتم والتهجم على الآخرين ، فيعتبر نفسه وعائلته من هؤلاء ، وأما الفلاحون والكسبة والفقراء الاميون في نظره هم «الغوغاء» الذين يولد السب والشتم والتهجم على الآخرين معهم وهي من شيمهم ، والحق يقال ان السيد مسعود محمد اكثير الناس شيئاً للآخرين في كتابه هذا ، تلك هي الافكار البائسة البالية المتخلفة التي يبشر بها المؤلف ، كل ذلك في كتاب عن شاعر كردي عاش في القرن التاسع عشر .

٨- جعل المؤلف الشاعر وسيلة لابراز دور عائلته ، فقد صنع منها كل شيء ، وكل

٩- ينطاق تقرير المؤلف واحكامه من ايدولوجية بالية تكاد تختنق في النناقضات وتدعوا الى السخرية لسطحيتها وتفاهتها . فهو ينكر وجود الاقطاع في كردستان مثلاً . ويدافع عنه كطبقة خدمت المجتمع . ثم يعقد مقارنات باشارة لاثبات فقر الاقطاع الكردي عندما يضعه مقابل اصحاب القلاء والمحضون من امراء القرون الوسطى في اوربا . ان هذا أشبه بلعب الصبيان ياهذا ! ثم يسخر من الطبقة العاملة والفلاحين ويضعهم في عداد المتخلفين الذين لا يسهمون في تطوير المجتمع وتقدمه ، لأنهم أميون . والانسان المتطور في نظره هو الحاكم وما حوله من الوزراء والاغنياء ورجال الدين المقربين الذين يحكمون الناس في المجتمعات المتخلفة . ويقول عن أولئك العمال والفلاحين والقراء بأنهم لا يستطيعون مقابله قائمقام والتكلم معه حتى في الحلم فكيف بهم التفكير في مقابله خليفة المسلمين وسلطانهم وظل الله في الارض الساكن في قصور القدسية . كل ذلك لا ظهار نظرية متخلفة تدعوا الى «الدم الذي» المترجل من السماء .

وهكذا يخرج القارئ من قراءة كتاب «ال حاج قادر الكوني» للسيد مسعود محمد نائب رئيس المجمع العلمي الكردي والنقد المدون في هذا الكتاب بنتيجتين ، الاولى ، ان الكتاب ليس عن الشاعر الكردي الكبير وإنما مذكرات المؤلف وانطباعاته عن افراد عائلته الذين عاصروا الشاعر او عاشوا من قبله او من بعده ، مدونة باسلوب غير منطقي ومحفوظ من افكار القرون الوسطى او ما قبلها ، والثانية اذاعة آراء وأفكار شخصية رجعية متخلفة وحاقدة ليست من سمات الوضع الذي نعيش فيه ، وكان خليقاً بالمؤسسة التي نشرت الكتاب ، ان ترجع الى رأي خبير موضوعي او اختصاصي اكاديمي في الادب الكردي ، قبل نشر الكتاب ، وان تراعي الاصالة وتعيش العصر ، وتتسم بالعلمية لأنها تسمى بـ «المجمع العلمي الكردي».

HAJI QADIR
Kurdish Democratic, Progressive
and
Revolutionary Poet
1816-1897

by
Abdul -Sattar Tahir Sharif

Introduction
Dr.Marouf Khaznadar

Baghdad

Al-Adib Press

1977

رقم الابداع لدى المكتبة الوطنية ٥٣٢ لسنة ١٩٧٧

١٩٧٧/٦/٦ - ٥٠٠٠/١٦

مطبعة الاديب البغدادية | هاتف ٨٨٨١٢٣٢

